

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

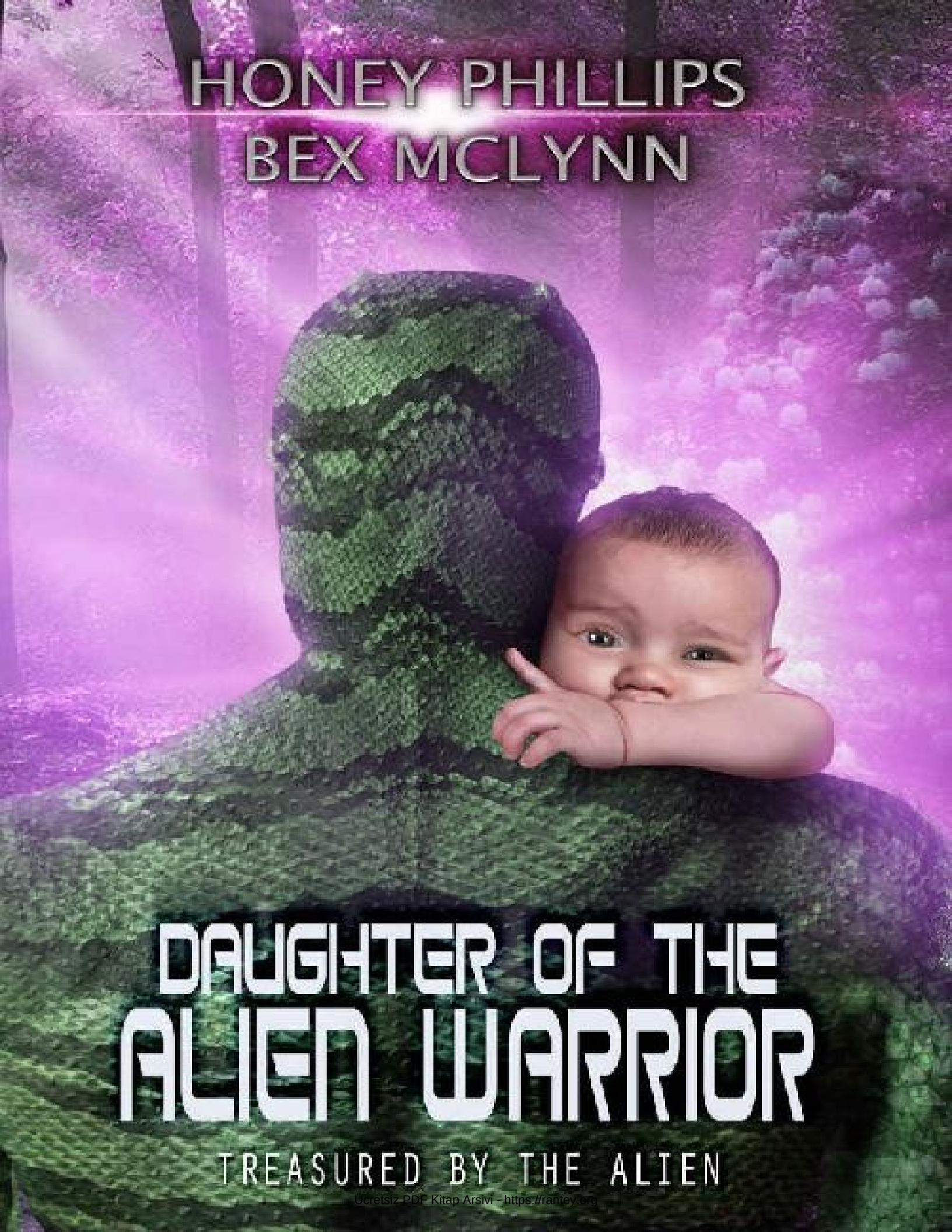
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HONEY PHILLIPS
BEX MCLYNN

DAUGHTER OF THE ALIEN WARRIOR

TREASURED BY THE ALIEN

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

İçindekiler

Başlık Sayfa Telif

Hakkı Birinci

Bölüm İkinci

Bölüm Bölüm

Bölüm Üçüncü

Dördüncü Beşinci

Altıncı Yedinci

Sekizinci

Dokuzuncu Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Onaltıncı

BölümOnuncu

Onbirinci Oniki

Onüçüncü

Ondördüncü

Onbeşinci

Bölüm On Yedi Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Yirmi İki BölümOn

Sekiz On Dokuz Yirmi

Yirmi Bir

Yirmi Üçüncü Bölüm

Yirmi Dördüncü Bölüm

Sonsöz

Yazarın Notu

Diğer Başlıklar

Uzaylı Savaşçının Kızı

Uzaylılar Tarafından Değerli 3

Honey Phillips

Bex McLynn

Telif Hakkı© 2020 Honey Phillips ve Bex McLynn

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, aşağıdakiler de dahil olmak üzere, grafik, elektronik veya mekanik herhangi bir yolla kullanılamaz veya çoğaltılamaz

Yazarın yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt, teyp veya herhangi bir bilgi depolama erişim sistemi ile çoğaltılamaz.

Sorumluluk Reddi

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusaldır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: Cameron Kamenicky ve Naomi Lucas

Düzenleme: Lindsay York, LY Publishing Services

Birinci Bölüm

Jade uzandı ve sabah 5:00 alarmini çalmadan önce kapattı. Uyumuyordu; artık nadiren uyuyordu. Bunun yerine, kendini yataktan dışarı sürükledi ve sabah rutinine başladı. On beş dakika kuvvet antrenmanı, otuz dakika koşu bandı - kızının adı her adımda kafasında yankılanıyor -Ve son bir on beş dakika, kaybettiği dinginlikten ziyade kontrol için yaptığı yoga.

Hızlı bir duştan sonra siyah yoga pantolonunu, spor sütyenini ve atletini giydi, ardından kısa siyah saçlarını eşleşen bir saç bandının altına sıkıştırdı.

siyah kapüşonlu. Büyük boş evin üst katındaki koridorda ilerlerken, bir zamanlar doldurmayı umduğu yatak odalarının yanından geçerken kızının odasının kapısında durakladı. Gözleri her sabah olduğu gibi boş beşiğe gitti.

Seni bulacağım, bebeğim.

O odaya girdiğinde kahve makinesinin demlenmesi bitmişti. Mutfak. Bekleyen termosu doldurdu, bir protein çubuğu aldı. yemek için kendini zorlaması gerektiğini düşündü ve büyük siyah Escalade'sine doğru yola koyuldu. Evden çıkmadan önce yaptığı son şey silahını kuşanmak oldu.

Garaj yolundan çıkarken arabanın saati 6:15'i gösteriyordu.

Şehir parkına vardığında park alanı boştu. Güzel. Bu kimsenin tehlikede olmadığı anlamına geliyordu. Parkın bir ucuna park etti. ve gökyüzü aydınlanmaya başlarken kahvesinden bir yudum aldı. Daha önceki yıllarda olsa bu manzara hoşuna giderdi ama kocası ölmüştü, kızı da kayıptı ve içinde hiç neşe kalmamıştı Dünya.

Turuna başlamak için arabadan indiğinde durakladı. Hava durgundu, sessizliği bozan bir kuş cıvıltısı bile yoktu. Ensesindeki tüyler diken diken oldu ve sonra gülümsedi. Belki de bugün

avı ödüllendirilecekti. Yürüyüş yolunun yanındaki ormanın kenarına kayarak bekledi.

On dakika sonra, iki minivan park alanına girdi.

Ashley ve Naomi Çarşamba sabahları hep yürürlerdi. İkisi de genç ve güzeldi. Son model koşu arabalarını çıkarıp bebeklerini bağlamalarını izlerken, *ödül eşleri*, diye düşündü duygusuzca. Normalde, kayıp kuşlar gibi gevezelik eder ve gülerlerdi, ama bugün baskıcı sessizlik onları da etkiliyor.

Kısa bir tartışma ve etrafa birkaç gergin bakıştan sonra kaldırımdan aşağı indiler. Uzun yoldan gitmeyi severlerdi.

ve gölün yanına geri döndüler. Onları sessizce takip etti, görüş alanından çıkmalarına izin vermemeye kararlıydı.

Hızlı adımlarla yürüyorlar, gergin bakışlar fırlatıyorlardı ama sadece sessiz park ve Jade arkalarından sessizce ilerliyordu. Göl çayırına ulaştıklarında, arabalarına dönmek için neredeyse koşuyorlardı. Gölün üzerindeki sis

Göl normalden daha da kalındı ve bölgeyi beyaz bir örtüyle kaplıyordu. Gölge ve Jade artık görülme endişesi duymadan yaklaştı.

Önünden boğuk bir çığlık geldi ve koşmaya başladı, tam zamanında yetişip siyah takım elbiseli bir adamın birinin üzerine eğildiğini gördü. bir diğeri bebek arabasına uzanırken.

"Hayır!" diye bağırdı. "Başka bir bebek almayacaksın."

Silahını çıkardı ve emniyetini kapattı. Bir yıllık eğitimin karşılığını almak üzereydi.

"Bebeği yere bırak ve geri ."

Arkasından en ufak bir fısıltı sesi geldi ve sonra bir el onunkinin üzerindeydi; uzun, soğuk parmaklar, çok fazla parmak, silahı onun elinden almaya çalışıyordu. İçgüdüsel olarak elini sıktı, silahı kaybetmemeye kararlıydı ve yüksek bir ses duyuldu

Bam! Atışı fark edecek zamanı bulamadan keskin bir acı boynunu ısırdı.

Silah gevşek parmaklarından düştü ve dünya dönmeye başladı. Karanlığa gömülmeden önce gördüğü son şey Ashley ve Naomi'nin çayırda süzülerek uzaklaştıklarıydı.

Jade gelmeye çalışırken

İçgüdüsel olarak silahını aradı ama sadece boş bir kılıf buldu. Lanet olsun. Bu hiç iyi değildi. En son hatırladığı şey göl kenarında olduğuydu. Ona ne olmuştu?

Başı ağrıyordu ve omzunda kalıcı bir ağrı vardı ama başka bir yara hissetmiyordu. Gözlerini kapalı tutarak, kendisi hakkında bilgi toplamak için diğer duyularını kullanmaya çalıştı

Çevre. Hava serin ve kuruydu, hafif bir ilaç kokusu vardı.

Hafif bir hıçkırık duydu ve bir dakika sonra bir bebek ağladı. Ani, vahşi bir umut kalbini doldurdu. Bu o olabilir miydi?

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve doğruldu, eli hâlâ boş kılıfı tutuyordu. Gördüğü manzara karşısında hayal kırıklığına uğradı.

Ashley bebeğini kucağına almış, Jade'in arkasından gergin bir bakış fırlatırken umutsuzca onu susturmaya çalışıyordu. Tabii ki. Kaçıranların onu doğrudan kızına götürdüğünü düşünmek aptallık olurdu. Ama belki de bir adım daha yaklaşmıştı. Etrafını inceledi endişeyle, nerede olduğuna dair bir ipucu arıyordu.

Hem o hem de Ashley dar karyolalara tünemişlerdi. Naomi üçüncü bir karyolaya yayılmıştı, oğlu kucağındaydı, ikisi de Uyuyordum. Her karyolanın yanında şeffaf plastik kaplar duruyordu ve odanın üç tarafını beyaz metal duvarlar oluşturuyordu. Dördüncü duvar tek bir cam panelden oluşuyordu ve camın diğer tarafında siyah takım elbiseli iki adam vardı. Daha doğrusu iki varlık.

Onları yakından incelediğinde, kesinlikle erkek olmadıklarını fark etti. Mat siyah saçları, sanki büyükannesinin yaptığı kalın makyajı yapmışlar gibi bembeyaz bir tene sahipti.

törensel durumlarda. Ama bu makyaj değildi ve sobo'sunun hiçbir zaman parlayan kırmızı gözleri ya da her bir elinde altı parmağı olmadı.

Onların varlığı, arkalarındaki koridorda bulunan metal duvarlar ve garip görünümlü ekipman yığınlarıyla birleşince

tek bir imkansız sonuç var. *Uzaylılar*. Kızı uzaylılar tarafından kaçırılmıştı. Sürekli peşinde koştuğu polisin ve tuttuğu özel dedektiflerin, kızının uzaylılar tarafından kaçırıldığına dair bir kanıt bulamamasına şaşmamalıydı.

Hana'nın izi.

İlk baştaki dehşeti -artık araması gereken koca bir evren vardı- yerini kararlılığa bıraktı. Artık kızına daha yakındı.

son bir yıldır olduğundan daha fazla.

"Kwaret haklı görünüyor. Ürün, damızlıklarla birlikte saklandığında daha az sorun çıkarıyor," dedi uzaylılardan biri isteksizce.

Sözlerinin altında belli belirsiz bir tıklama sesi duysa da, onları mükemmel bir şekilde anladı. Güzel. Umarım bu, onu anlayacakları anlamına da geliyordu. Ayağa kalktı ve panele gitti, Bacaklarının ne kadar güçsüz hissettiğini görmezden geliyordu.

"Kızımı arıyorum. Onu bir yıl önce aldınız. Şimdi nerede?"

Konuşan uzaylı ona ilgisiz bir bakış attıktan sonra onu görmezden geldi ve arkadaşına döndü.

"Hepsine tercüman sağlama önerisinden o kadar emin değilim. Kölelerin bana hitap ettiğini duymak istemiyorum."

Köleler mi?

"Onun argümanı, emirlerimize itaat etmelerini kolaylaştıracığı yönünde."

"Şok tasmaını her zaman etkili bir eğitim aracı olarak görmüşümdür. aracı."

"Ama aynı zamanda hasara da neden oluyor ve daha yüksek fiyatlara alıcı buluyorlar. zarar görmemişlerdir."

Eğer onun garip bir uzaylının emirlerine itaat edeceğini düşündülse Komutanlar, başka bir şey daha . Elini cama vurdu ve içlerinden biri sıçradığında gülümsedi.

"Kızımı aradığımı söyledim. Nerede o?"

Uzaylı küçümseyerek, "Yetiştiriciler görülmeli ama duyulmamalı," dedi.

Yumruğunu sıktı, adamın yüzündeki o kibirli ifadeyi için can atıyordu.

"Damızlık mı?" diye sordu diğer uzaylı.

"Eğer bir çocuk arıyorsa, o zaman bir çocuk üretmiş olmalı. bir tane." Alaycı bir tavırla onu tekrar taradı. "Yine de üreme çağını geçmiş gibi görüldüğünü kabul ediyorum. Yine de doğurgan bir dişi, doğurgan olmayan bir dişiden daha değerlidir. Komutan Kadica, bu dişinin ekstra kâr potansiyeli."

Doğurgan mı? Alaycı bir karşılık verdi. Bunu yapabilmesi için on yıl ve yüz binlerce dolar harcaması gerekmişti.

hamile kalmak.

"Yani onu ortadan kaldırmak yerine gemiye getirdiğiniz için sizi affedeceğini mi umuyorsunuz?"

İki erkek birbirlerine gergin bir bakış attı.

"Eğer siz iki pislik beni dinlemiyorsanız, beni komutanınıza götürün," diye talepte bulundu.

"Bunu yaparsam size iyi hizmet etmiş olurum." Eli kemerine bağlı küçük bir kutuya gitti ama diğer uzaylı uzanıp onu durdurdu.

"Kragan, bunu yapamazsın. Onun öfkesini bilirsin. Eğer şimdiye kadar gösterdiğinden daha fazla saygı göstermezse, onu cezalandıracaktır. Eğer bunu atlatacak kadar şanslıysa, onu bir daha buraya getiremeyecek kadar zarar görmüş olur. mütevazı bir miktar krediden daha fazla. Bu sefer satacak sadece beş tane var ve bu yolculuktan olabildiğince fazla kâr elde etmek istiyorum."

Kragan'ın eli geri çekildi. "Sanırım haklısınız. Bu yolculukta ne kadar çok kredi getirirsek, bir sonraki yolculuk için o kadar çok sponsorumuz olur."

Sıradaki mi? İki uzaylı dönüp uzaklaşırken Jade sıkıntıyla arkalarından baktı. Durdurulmaları gerekiyordu. Geçtiğimiz yıl yaşadığı acıyla başka hiçbir kadın yüzleşmek zorunda kalmamalıydı.

"Ash? oluyor?" Arkasından Naomi'nin uykulu sesi geldi ve döndüğünde diğer kadını karyolasında otururken buldu.

"Bilmiyorum!" Ashley feryat etti. İri mavi gözleri ve çaresiz bir havası olan güzel, minyon bir sarışındı. "Parktaydık ve sonra burada uyandım ve bu ürkütücü adamlar var ve bundan hoşlanmıyorum. Eve gitmek istiyorum!" Gözyaşlarına boğuldu.

Naomi'nin daha sert şeylerden yapılmış olması Jade'i şaşırtmadı. Baştan bir gülümsemenin ardında keskin bir zekâya sahip heykelsi bir kızıl saçlı, hemen Jade'e odaklandı.

"Kimsin sen? Neler olduğunu biliyor musun?"

"Muhtemelen bana inanmayacaksınız ama uzaylılar tarafından yakalandık."

"Ne oluyor lan?" Naomi bariz bir şüphecilikle ona baktı.

Jade son dört aydır her aramba bu ikiliyi takip ediyordu ve Naomi'nin Las Vegas ov kızı olarak geçmişi ve dünyaya alaycı bakışı da dahil olmak üzere onlar hakkında her şeyi biliyordu. Onu ikna etmeyi beklemiyordu.

"Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama yakında kendin de göreceksin."

"Neden? Bizden ne istiyorlar?"

"Bize damızlık dediler," diye hıçkırdı Ashley.

Naomi'nin gözleri kısıldı. "Başka bir deyişle, dışarıdaki diğer pi erkekler gibiler."

"Tam olarak değil," dedi Jade kuru bir sesle.

Kadın etkileyici olduğunu kabul ettiği vücuduna baktı. "Eğer erkekseler, onlarla başa çıkabilirim."

Jade bunun bu uzaylılar için doğru olmayacağından şüpheleniyordu ama itiraz etmedi. O anda Ashley'nin kızı Heather tekrar ağlamaya başladı.

"Karnı a." Ashley telaşla etrafına bakındı. "Onlar mı Bebek bezi çantasını mı getirdin? Biberona ihtiyacı var. Bir de bezinin değiştirilmesi," ekledi burnunu kıvrarak.

Ağlayan bebek Naomi'nin oğlu Justin'i uyandırdı ve o da gürültüye . Oğlunu kuşağına alıp onu teselli etmeye çalışan kadının soğukkanlı havası ilk kez kırıldı.

"Ağlamasına dayanamıyorum."

Hücrenin önüne dönüp cama vururken Jade'in yüreği sızladı. Tekrar onunla birlikte olduğu sürece Hana'nın her gün ağlaması umurunda değildi.

Cama sabit bir ritimle vuruyor, Kragan'a, komutana, herhangi birinin gelip dikkatini vermesi için bağırıyordu. Başka bir uzaylı ortaya çıktığında elleri zonkluyordu. O yapmadı

Bunu tanıdı ve diğer ikisinin kibrinin aksine neredeyse saygılı bir tavırla yaklaştı.

"Sessiz olmalısın," dedi endişleyle. "Komutanın öfkesini uyandırmak istemezsiniz."

"Bebekler a. Onlar doyana kadar sessiz kalmayacağım."

"Anlamıyorum. Neden anneleri onları beslemiyor? Onları sizinle aynı hücreye koyma nedenim de buydu."

Ona kızgın bir bakış attı. "Anne sütüyle bes. Bu da biberona ihtiyaçları olduğu anlamına geliyor. Formül mü?"

"Ah canım. Bunu hiç düşünmemiştim."

"Onları besleyecek bir şeyiniz yok mu?" diye sordu telaşla, sonra alternatifleri düşünmeye başladı. "Bir çeşit mısır gevreğiniz var mı? Çok ince bir yulaf ezmesi yapabilecek bir şey? Ya da süt -hayvanların yavrularını beslediği bir şey?"

Şaşırmış görünüyordu. "Bir bebeği asla böyle bir şeyle beslemem. Bu."

"Bir şeylerle beslenmeleri gerekiyor," dedi sabırsızlıkla. "Biz en azından denemek zorundayım."

"Hayır, hayır. Anlamıyorsun. Sana sağlıklı bir formül. Biberonlar biraz daha zor ama ne yapabileceğime ."

Sözlerine rağmen, koridorun uzak tarafındaki ekipman yığınının doğru ilerlemeye başlamıştı bile. Şaşırtıcı derecede kısa bir süre içinde Bir süre sonra elinde tuhaf görünümlü iki kapla döndü ama meme uçları olduğu için bunların biberon olarak kullanılacağını düşündü.

Ashley ve Naomi, ağlayan çocuklarını teselli çalışırken camın önünde ona katılmışlardı ve uzaylıya güvensizlikle bakıyorlardı.

"ne var?" Ashley sordu. "Heather tamamen organik bir formül kullanıyor."

"Orada uyuşturucu var mı? Onları susturmak için bir şey mi veriyorsun?"

Naomi'nin sorusu üzerine dehşete kapılmış görünüyordu.

"Tabii ki hayır. Bu formül insan bebekleri için özel olarak tasarlanmıştır. Bununla gelişeceklerdir."

"Bunu nereden biliyorsun?" Jade kalbi hızla çarparak sordu. *Biliyordum!* Bu piçler onun kızını kaçırmıştı.

"Siz ilk değilsiniz," dedi kaçamak bir ifadeyle, cam paneli kapları diğer kadınlara verecek kadar açarak.

Onları isteksizce aldılar, onlara şüpheyle baktılar. Naomi içini çekip derme çatma şişeyi oğluna uzatmadan önce. Hemen yapıştı. Ashley biraz daha tereddüt etti ama

Görünüşe göre kızının ağlamalarına dayanamadı ve o da bir biberon verdi. Heather formülün organik olup olmadığı konusunda endişeli görünmüyordu, açgözlülükle emiyordu.

Jade tekrar uzaylıya döndü, şüpheleri doğrulanmıştı. "Dinle... adın ne senin?"

Garip bir şekilde utangaç görünüyordu. "Ben Kwaret."

"Dinle Kwaret, başkalarının da olması gerektiğini biliyordum. Sen benim kızımı aldın. Onu bulmak zorundayım."

Gözleri büyüdü. "Kızın mı? Sence neden onu?"

"Kişisel olarak sizi kastetmiyorum," dedi. "Senin... insanların. Bir tanesi gemileriniz bir yıl önce buradaydı."

Kwaret kısa bir süre gözlerini kapadıktan sonra, "Bir Vedeckian gemisinin daha önce buraya gelmiş olması mümkün," diye itiraf etti.

"Bundan eminim. Başka nasıl bu kadar tamamen ortadan kaybolabilir? Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Bir ailenin yanında olmayan hiçbir insan çocuğu tanımıyorum," dedi yavaşça.

"Aile derken neyi kastediyorsun?" Eliyle Naomi ve Ashley'i işaret etti, ikisi de oturmuş çocuklarını besliyordu. "Anneleriyle birlikte olduklarını mı kastediyorsun?"

Garip bir şekilde düşünceli görünüyordu. "Bir aile kurmak için biyolojik bağlar gerekli mi?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun," diye tersledi. "İnsan çocuklarını uzaylı bir aileye mi sattınız?"

Tatlı kızının bir tür evcil hayvan gibi satıldığı düşüncesi boğazının düğümlenmesine neden oldu.

Omzunun üzerinden bir kez daha baktı ve ağzını kapattı.

Kwaret daha fazla soruya cevap vermeyi reddetse de onlara şeffaf plastik kapları nasıl kullanacaklarını anlattı. Beşiğin yüksek teknoloji bir versiyonu oldukları ortaya çıktı. Sadece bebeklerin dinlenmesi için bir yer sağlamakla kalmadılar, aynı zamanda dolguları atıklarını emdi ve onları temizledi. Odanın arka tarafında kadınların kullanması için küçük bir banyo vardı.

O gittikten sonra üçü oturup birbirlerine baktılar.

"Kimsin sen?" Naomi tekrar sordu. "Parkta koşuyor muydun?"

"Hayır, seni takip ediyordum."

"Neden bizi takip ediyordun?" Ashley Naomi'ye biraz daha yaklaştı. "Onlarla birlikte misin?"

Acı bir kahkaha attı. "Hayır, ama onları arıyordum. Sadece uzaylı olabilecekleri hiç aklıma gelmemişti."

"Anlamıyorum."

"Kızım bir yıl önce aynı yerde kayboldu.

Kocamı öldürdüler ve onu aldılar."

"Onu öldürdün mü?" Ashley'nin gözleri büyüdü. "Neden bize tehlikede olduğumuzu söylemedin?"

"Ölümü tüm gazetelerde yer aldı."

Basında bir haftalık bir merak konusu olmuştu ama onunla birlikte olmadığı için zan altında kalması onun için daha uzun sürmüştü. Bunun yerine, aptalca bir şekilde eski hayatının kalıntılarına tutunmaya çalışıyordu.

Hamilelik hayatı. Nathan'ın ısrarı üzerine, o öldürüldüğünde Yönetim Kurulu ile bir konferans görüşmesi yapıyordu. Hana'yı yürüyüşe çıkarmayı kabul etmesinin tek yolu buydu ve bunun babalık duygularının bir kıvılcımını uyandırabileceği boşuna umuduyla

onun şartını kabul etmişti. O zamandan beri suçluluk duygusuyla yaşıyordu. "Bunu bildiğini varsaymıştım." Boş kılıfına dokundu pişmanlıkla. "Ben de seni koruyabileceğimi sanıyordum. Uzaylıları hesaba katmamıştım."

"Bizi yem olarak kullanıyordun, değil mi?" Naomi'nin gözleri kısıldı.

Bir başka suçluluk dalgasına karşı savaştı. "Tam olarak değil. Her sabah parka giderim." Parka gitmeyi düşündüğünden bahsetmedi. Ashley ve Naomi, kızını kaçıran kişiyi ortaya çıkarmak en büyük umutlarıydı.

"Anlamıyorum. Bob neden cinayet işlenen bir yere gitmeme izin versin ki?" Ashley gerçekten sıkıntılı görünüyordu. Naomi sadece omuz silkti. "Senin zayıf ve formda olmanı istediği için mi?"

"Stefan bu yüzden mi gitmeme izin verdi?"

"Borsayı etkilemediyse, bundan haberi olduğundan bile şüpheliyim." Naomi yine omuz silkti. "Neye bulaştığımı biliyordum."

onunla evlendiğimde. Bob'un biri olduğunu bilmiyor muydun?"

"O biri değil!" Naomi ve Jade birbirlerine inanmayan bakışlar atarken Ashley ağladı.

Jade de, asıl ilgi alanı mali işleri olan zengin bir adamla evlenmişti ve yaşları ilerledikçe, birçok ilk eşin daha genç modellerle takas edildiğini görmüştü. Nathan'ın aynı şeyi yapmamış olmasının tek nedeninin Çünkü şirkette kontrol hissesine sahipti.

Naomi içini çekti ve Ashley'in sırtını sıvazladı. "Pekâlâ şekerim. Eğer onun öyle olmadığını söylersen sana inanırım." Döndü ve Ashley'e baktı. Jade. "Peki şimdi ne yapacağız?"

"Hücreden nasıl çıkacağımızı ve bu piçlerin seni ve çocuklarını Dünya'ya geri götürmelerini nasıl sağlayacağımızı bulacağız."

"Peki ya sen?"

"Kızım olmadan hiçbir yere gitmiyorum."

İkinci Bölüm

İki hafta sonra.

Vedeckian, "Giysilerinizi çıkarın," diye emretti.

"Böyle bir şey yapmayacağım." Yeşim çenesini kaldırarak ona meydan okuyan bir bakış attı.

Elleri boynuna takılı şok tasmaının kumandalarına gitti. Omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı ama korkusunu görmesine izin vermedi. Kaçma planı kendi lehine sonuçlanmamıştı. Vedeckian komutanının acımasızlığını ciddi şekilde hafife almıştı.

Vedeckian şok uygulayamadan, diğer uzaylı onun elini tuttu.

"Onu şoklayamazsın Kafri. Komutan Kadica, bilinci yerinde değilse o kadar çok kredi getirmeyeceğini söyledi."

"Kimin umurunda? Kragan'a yaptıklarından sonra kaltağın gemiden gitmesini istiyorum sadece."

Yeşim öfkeli bir protestoyu ısırarak bastırdı. Komutan Kadica Kragan'ı öldüren oydu. Kuşkusuz bunun nedeni, o sırada mürettebatın kafasına silah dayamış olmasıydı. O yapmıştı Aptalca bir şekilde mürettebatından birini esir tutmanın ona pazarlık kozu vereceğini düşünmüştü. Yanılmıştı. Komutan Kragan'ı kendisi vurmuştu ve kafasının yüzünde patlamasının şoku Komutanın soğukkanlılıkla silahı ondan almasına yetecek kadar sersemlemişti.

Silahı aldıktan sonra, neredeyse sıradan bir hareketle saldırdı. ama darbe onu bayıltmıştı. Uyandığında şok tasmaı takılmıştı. Komutan yüzünü soğuk tutsa da, kız onun gözlerindeki sadist zevki gördü Ona nasıl çalıştığını göstermeye başladığında.

İkinci kez kendine geldiğinde, Kwaret morarmış yanağına soğuk bezler yerleştiriyordu. O artık artık diğer kadınlarla aynı hücredeydi. Onun yerine, üzerinde yattığı karyolanın ancak sığabileceği büyüklükte küçük bir odadaydı. Tıpkı burada olduğu gibi Büyük hücrenin üç duvarı beyaz metalden, dördüncü duvarı ise camdan oluşuyordu.

Kwaret yumuşak bir sesle, "Keşke kaçmaya kalkışmasaydın," dedi.

"Evet, iyi ki yapmışım. Siz piçlerin benim için ne planladığını görmek için öylece beklememi mi bekliyordunuz?"

"Sanırım değil." Boynunu saran sert metal bandı biraz çekiştirdi ve başını salladı. "Ama korkarım bu seni onlara karşı daha savunmasız kılıyor."

"Onlara teslim olmayacağım," dedi şiddetle. "Asla. Kaçmak için bir yol aramaktan asla vazgeçmeyeceğim."

"Size yardımın geleceğini söylesem bana sanmıyorum. Sadece bana güvenmeniz ve sabırlı olmanız gerektiğini söylesem?"

"Sana güvenmek mi?" Kadın homurdandı. "Artık ne güvene ne de sabra inanıyorum. Eğer bir şey istiyorsan, onun peşinden kendin gitmelisin."

"Cevabınızın bu olacağından şüphelenmiştim." Kwaret yakanın kenarına bir krem sürdü. Cehennem gibi yanıyordu ve kız kendini geri çekmeye çalıştı ama sonra kremden yatıştırıcı bir uyuşukluk yayıldı. "Kendi için onları kışkırtmaktan kaçınmanı rica edebilir miyim?"

"Onları söyleyip duruyorsun. Bunlar senin insanların değil mi?"

"Satış yapmaya başladıkları gün benim halkım olmaktan çıktılar. hissedebilen varlıklar." Adam ona baktı, kırmızı gözleri ciddiye. "Bunu söyleyerek sana güveniyorum."

Ona cevap vermek yerine kaşlarını çatmış olsa da, bir yanı onun dürüstlüğünden etkilenmişti. Gemide şu ana kadar gördüklerine dayanarak, mürettebat arkadaşlarına ihanet edebileceği iması bile muhtemelen çok tatsız sonuçlara yol açacaktı Sonuçlar.

Kwaret onu ikna etmek için başka bir girişimde bulunmadı, ancak tüm doğal içgüdülerine aykırı olsa da tavsiyesine uymak için elinden geleni yaptı. Dilini tutma konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı.

Ama bütün bu korkunç olaylar zincirini başlatan da yine dilini tutmaması olmuştu. Her zamanki suçluluk duygusu dalgası üzerine çöktü, ama o bunu alışık olduğu bir alışkanlıkla elinin tersiyle itti.

Kwaret yeniden ortaya çıkmadan önce koridordaki ışıklar iki kez sönmüştü. Şimdiye kadar Vedeckians'ı endişeli olduğunu gösteren ince işaretleri fark edecek kadar görmüştü.

"Ne oldu?"

"Driguera'ya yanaştık. Sizi satmaya karar verdiler."

İçindeki panik ateşini bastırarak alaycı bir kahkaha attı. "Söz verdiğin yardım buraya kadarmış."

"Yolda olduğuna inanıyorum, ancak zamanında burada olacağını garanti edemem."

Kızın üzerine eğilip yakasında bir tarayıcı gezdirirken sesini daha da alçalttı.

"Tasmanızdaki frekansı sıfırlıyorum. Seni şok etmeye devam edecek ama bilincini kaybetmene neden olmayacak." Adamın alnı hafifçe kırışmış, bu da Vedeckian'ın genelde vurdumduymaz olan bu adam için derin bir endişe belirtisi olarak yorumlanmıştı. "Ama eğer şoka girdiyseniz, size önerim başarılı olduğuna inanmalarına izin verirsiniz. Bu size kaçmak için bir fırsat verebilir. Umarım buna gerek kalmaz."

Umutlarına rağmen, kısa bir süre sonra iki mürettebat hücrelerine girmiş, başına kapüşonlu bir pelerin geçirmiş ve onu zorla şu an bulunduğu yere götürmüştü. Şimdi küçük, kirli bir odadaydı. A Bir duvara dayalı karyola lekeli battaniyelerle yığılmıştı ve odanın diğer tarafında, hepsi ucuz, gösterişli ve cimri görünen çeşitli giysilerle kaplı asılı raflar vardı.

Kafri, "Onu şok etmeme izin vermeyeceksen, o zaman elbiselerini çıkar," diye mırıldandı.

İçindeki dehşete rağmen, memnun bir gülümsemeyi bastırmak zorunda kaldı. Aldığı eğitim onu bir daha böyle bir şeyle karşılaşmamak için yeterli olmayabilirdi.

Yakalanmıştı ama onu esir alanlara sağlıklı bir korku aşılarmıştı.

İçlerinden biri ona ilk kez elini sürdüğünde Vedeckialıların cinsel organlarının insanlarla aynı yerde olduğunu ve görünüşe göre aynı derecede hassas olduklarını öğrenmişti.

Tabii bu şok tasmaından önceydi.

Birbirlerine baktılar ve kız gerildi. Kafri sağı doğru bir çalım attı ve kız da onunla birlikte dönerek diğer erkeğe göz kulak olmaya çalıştı. Ancak Kafri onun elini tuttu ve ikinci erkeğin kapüşonunu tutup vücudundan yırtmasına yetecek kadar uzun süre onu tuttu, onu dar koşu atleti ve yoga pantolonuyla bıraktı. Geri çekilip onu incelediler.

"Oldukça küçük," dedi Kafri alaycı bir tavrıyla, gözlerini kızın göğüslerinde gezdirerek.

Görünüşe göre uzaylılar bile büyük göğüslü kadınları tercih ediyormuş. Güzel.

Bu da onunla daha az ilgilenecekleri anlamına geliyordu.

"Belki de bu kadar sıkı bağlanmamış olsalardı daha cazip olurlardı?"

Tekrar pozisyon almaya başladılar ve bu sefer hazırlıklı olmasına rağmen, tankının kumaşının yırtıldığını duydu, onu sadece spor sütyeniyle bıraktı. Her iki uzaylı da onlara bakarken odadaki soğuk hava meme uçlarını sertleştirdi.

"Bu bir uyarılma belirtisi mi?" Kafri sordu.

"Belki de bundan hoşlanıyordur," diye alay etti diğeri. "Komutan Kadica onun için en uygun efendi tipi konusunda haklı olabilir."

"Biraz ruh arayan birini bulmamız gerektiğini söyledi koymuş gibi görünmüyor." Kafri bir bıçak çıkardı ve kalbi göğsüne çarptı. "Ama ben bunun icabına bakabilirim."

Beş dakika sonra üçünün de nefesi kesilmişti ve hepsinin kanaması olduğunu görünce sevindi. Ne yazık ki, bu bir küçük bir teselli. Eşofman altı lime lime olmuş, bir kalçasından neredeyse bel bandına kadar kesilmiş ve uzun bir altın rengi deri şeridi ile bıçağın onu yakaladığı yerde eşit uzunlukta kırmızı bir çizik ortaya çıkmıştı. Spor sütyeni de yırtık pırtıktı, yırtık kumaş sağ omzundan bir iple sarkıyordu ve sol tarafı, vücudunun büyük bir kısmını ortaya çıkaracak şekilde açıktı. küçük bir göğüs. Omuzlarını ve göğüslerini daha fazla çizik kaplamıştı.

Kendisini yaralamaya çalışmadıkları için minnettar olması gerektiğini düşündü - her bir sığ izin acısını hissedebilse de kesiklerin hiçbirini derin değildi.

"Bu daha iyi, Keroud. Daha hevesli bir köleyi kırmanın zorluğunu tercih eden alıcıların ilgisini çekecektir."

"Kimse beni kıramayacak," diye hırladı.

Keroud başını salladı. Kırmızı gözlerinde kısa süreli bir sempati parıltısı mı vardı? "Herkes kırılabilir."

"Sence bu işe yarar mı?" Kafri onu inceleyerek sordu.

"Eğer bir savaşçı arıyorlarsa, evet."

"Komutan sattığı şeyin bu olduğunu yaydı."

Kafri omuz silkti. "Umarım zengin bir piç onu elimizden almak için para ödemeye razı olur. El demişken... Uzat ellerini insan."

Kız ona ters ters bakınca adam içini çekti ve ikisi tekrar yerlerine geçti. Birkaç acı verici dakika sonra, elleri önünde kelepçelendi ve kelepçelerden Kafri'ye bir tasma uzatıldı.

"Şimdi iyi bir insan gibi bizimle geleceksin. Karşı koyarsan, ayağından çeker ve sürüklerim. Yapar mısın? Anladın mı?"

İsteksizce başını salladı. Emirlerine uymak her ne kadar canını sıkırsa da, bir et parçası gibi sürüklenmenin bu duruma hiçbir faydası olmayacaktı.

"Güzel." Çok keskin dişlerini göstererek sırıttı. "Belki de her şeye rağmen eğitilebilirsin."

Adam tasmayı sertçe çekiştirdi ve kadın tökezledi ama ayakta kalmayı başardı.

odadan çıkarken ayakkabılarını çıkardı. Koridorda ilerlediler ve sonunda ona

Lise müzikallerine yaptığı kısa bir gezintideki sahne arkası alanını anımsatıyordu. Orada farklı türlerden başka kadınlar da vardı ve çoğu kendilerini esir alanların yanında uysalca duruyordu.

Tek istisna, hırlayan ve tasmağını tutan dokunaçlı uzaylıyı tırmalamaya çalışan kedi benzeri bir dişiydi, ancak parmaklarının uçları kanıyordu ve bakıcısı sadece güldü.

"Bu biraz rakip olabilir," dedi Kafri sessizce. "Ruhu olan tek kişi o."

"Bundan şüpheliyim. Onu çoktan pençelerinden ayırdılar. Muhtemelen dişlerini de çekmişlerdir. Uzun süre dayanamaz."

Yeşim içgüdüsel dehşetini gizlemek için gözlerini kapattı. *Biri bana da mı bunu yapacak?*

"Merak etme, insan. Zavallı küçük tırnakların sadece heyecanlandırmaya yetiyor, zarar vermeye değil."

Nedense, bu onu daha iyi hissettirmedi.

Diğer kadınlar teker teker odanın uzak ucundaki perdeden geçerek gözden kayboldular. Hiçbiri geri dönmedi. Sonunda, sadece o ve kedigil dişi kalmıştı. Onu yakalayan kişi diğer dişi miyavlayarak perdenin içinden sürükledi.

Keroud gözlerini ondan ayırmazken Kafri bir tableti ve birkaç dakika sonra köpekbaliğine benzeyen dişlerini göstererek başını kaldırdı.

"Haklıymışsın. Fazla bir şey getirmedi." Ona doğru eğildi. "hala birkaç büyük alıcımız var. Umarım çok fazla krediye satarsın - değerli bir mal olarak daha uzun yaşayabilirsin. satın alın."

Karşılık vermek yerine ona kafa attı, burnunun çatladığını duyduğunda ve aşağı mor sıvı damladığını gördüğünde gülümsedi.

Hırladı ve şok tasmaının kumandasına uzandı ama Keroud bir kez daha onu durdurdu.

"Bilinçli, hatırladın mı? Yeni sahibi ona yakında terbiye verecektir."

Elini kontrollerden çekip tasmaını kaptığında Kafri ona ters ters baktı. Neredeyse onu tekrar ayaklarından sürükleyerek odanın karşısına geçti ve perdeye doğru yürüdü. Perdenin diğer tarafında iki uzaylı bekliyordu. Kolaylıkla iki metreyi aşan boyları, gri tenleri ve kocaman kel kafalarıyla acı verecek kadar zayıftılar. Onlar Dünya'daki bir uzaylı klişesine o kadar benziyordu ki, kıkırdamak için tuhaf bir dürtü duydu ama hıçkırıklara dönüşmesinden korkarak buna karşı koydu.

İçlerinden biri Kafri'nin elindeki tasmayı aldı ve onu gafil avlamak umuduyla hemen çekiştirmeye başladı. Ne yazık ki, bu aldatıcı derecede ince uzuvlar göründüklerinden daha güçlüydü. Basitçe

tasmayı başının üzerine kaldırdı ve gerginliği hafifletmek için parmak uçlarında asılı kalana kadar kollarını yukarı çekti.

"Bir savaşçı mı?" Gri uzaylı başıyla onayladı. "Bu tür bir köle için özel bir talep aldık."

"Bu isteğinden pişman olmasını sağlayacağım," diye homurdandı ama uzaylı sadece başını salladı.

"Mükemmel. Satış sonuçlarını resepsiyon odasında bekleyebilirsiniz," diye ekledi ve Kafri ile Keroud'a döndü.

"Müzayedeyi izlemek istedik Eiran Usta," diye itiraz etti Kafri.

"Canlı yayın var."

"Seyirciler arasında olmayı tercih ederiz. Onu kimin alacağını görmek istiyorum."

Gri uzaylı titredi. "Oh, hayır. Müşterilerimizin gizliliğini asla bu şekilde ihlal etmeyiz. Lütfen asistanıma eşlik edin, Saygıdeğer Beyler."

Vedeckyanlara sırtını dönen Efendi Eiran, onu Başka bir perde setinden geçerken, düşmemeye çalışırken onu parmak uçlarında tuttu. Kendi türünden bir başkasına danışmak için durakladı.

Diğer uzaylı, "Bu bir köle için normal bir kıyafet değil," diye yakındı.

"Belki de değil, ama sınıflandırması göz önüne alındığında, bunun çok uygun olduğundan şüpheleniyorum."

"Bilgeliğinizin önünde eğiliyorum, Saygıdeğer Üstat."

Onu kaçıran kişi onu başka bir perde setinden geçirerek perdelerle çevrili küçük, yuvarlak bir odaya soktu. Tasmayı başının üstündeki direğe bağlarken parlak bir tepe lambası etrafı aydınlatıyordu ve düşünceli bir şekilde ona bakmak için geri çekildi.

"Normal şartlar altında sizi dövüşmemeniz konusunda uyarırdım ama bu durumda ne isterseniz yapabilirsiniz. Eğer biri size zarar verirse, o zaman sizi satın almış olur."

Adam perdenin arkasından kayboldu ve bir an sonra kadının üzerinde durduğu yüzey yükselmeye başladı. artık sahne arkasındaydı. Platformunun etrafı şimdi sekiz kemerli pencereyle çevriliydi. Tepedeki ışık onun seçemeyeceği kadar parlaktı. Camın arkasında herhangi bir şey yoktu ama sonra camlar sessizce yukarı doğru kaydılar. A

Gürültü kakofonisi patladı ve her pencerenin küçük bir izleme odasına açıldığını fark etti. Odaların içini pek göremiyordu ama burnu çeşitli nahoş kokuların saldırısına uğradı.

kokuyor.

Odalardan birinden sürünme sesi geldi ve açıklığın üzerinde sarı bir ışığın parladığını gördü. Bir an sonra, yılan benzeri bir uzaylı sürünerek görüldü. Kafası ona bir hatırlatıyordu ve vücudu uzun sarmallar halinde aşağıya doğru kıvrılıyordu ama iki küçük kolu vardı. İçlerinden biri yüzüne uzandı. Başını çevirdi ve iki parmaklı eli sertçe ısırıldı. Ağız asitli kanla doldu ve tutuşunu bırakarak kanı yere tükürdü. Uzaylı öfkeyle tısladı ve kuyruğu bacaklarına dolandı kemik kırıcı bir basınçla. Tepesinde kırmızı bir ışık yanıp söndü ve köle sahibinin sesini duydu.

"Saygıdeğer Beyefendi, neden olduğunuz herhangi bir zararın depozitonuzun kaybedilmesine yol açacağını hatırlatabilir miyim?"

Uzaylı tekrar tısladı ve onu sürünerek odasına geri döndü.

"Malları incelemek isteyen başka bir ilgili var mı?"

Bir başka ışık sarı renkte yanıp söndü ve yeni bir uzaylı platformuna çıktı. İnsansı bir yaratıktı -sadece. Ağır kürklü, kısa bacaklı ve geniş omuzlarından uzanan uzun kollu, belli belirsiz bir Bir gorile benziyordu ve onun iki katı büyüklüğündeydi. Her bir ucu kırmızıya boyanmış sivri uçlarla süslü metal bir yelek giyiyordu. bileklerini kelepçeledi. İlk uzaylının aksine, ilk başta ona yaklaşmak için hiçbir girişimde bulunmadı, sadece etrafında dönüp onu her yönden inceledi.

taraflar.

Sonunda yaklaştırmaya karar verdiğinde, tasmaını , tüm ağırlığını kelepçelerine verdi ve vücudunu tekmelemek için döndürerek onu geniş orta kısmından yakaladı. Onun Kolları sanki yuvalarından çıkarılıyormuş gibi hissediyordu ve ayakları sanki onları beton duvara çarpmış gibi ağrıyordu. O sadece güldü.

"Bunun kesinlikle bazı olasılıkları var." Onun yüzünü inceledi.

"Eğer bunu bir daha denersen, seni pişman ederim."

sesindeki kendini beğenmiş güvence onu çileden çıkardı ve adam ikinci kez yaklaştığında, bu sefer daha aşağıya nişan alarak manevrayı tekrarladı. Ayakları çok daha yumuşak bir şeye değdiğinde öfkeli bir uluma sesi çıkardı. *Cinsel organları olan başka bir uzaylı erkek Bacaklarının arasında*, diye düşündü muzaffer bir edayla, ama bir dakika sonra adamın elleri yakasının üstünden boğazına dolanmıştı.

"Görüyorum ki hayatını ilginç kılmak istiyorsun." Daha sıkı sıktı. "Cezayı suça uygun hale getirmeye inanırım. Acaba demir bir çubuğun üzerinde benim aletimle nasıl görünürdün? boğazına mı tıklandı?"

Eiran Usta'nın itirazlarını duyabiliyordu ve siyah noktalar ama son gücünü topladı ve ona tükürdü. Onu şoke eden adam güldü ve onu serbest bıraktı.

"Onu alacağım. Ne kadar?"

Gri uzaylı cevap veremedi bir alarm sesi duyuldu ve çevredeki odaların her birinde kırmızı ışıklar yanıp sönmeye başladı. Goril benzeri uzaylılardan bir diğeri dışarı fırladı ve işkencecisinin kolunu yakaladı.

"Lord Gokan, devriye geldi. Gitmemiz gerekiyor. Şimdi."

Uzaylı homurdandı ve tasmaına uzandı. Onu da kendileriyle birlikte götürmeyi planladığını anladığında dehşet kapladı içini ama parmakları tasmaya dokunduğunda parlak bir kıvılcım çıktı. Adam homurdanıp geri adım atarak elini salladığında, vücudunda elektrik sarsıntıları hissetti.

"Efendim, bunun için zamanımız yok."

"Pekâlâ." Adam daha da yaklaştı ve kızın iğrenmesine rağmen kalın, mor bir dili ağzına soktu. Kadın ısırmaya çalıştı ama adam başparmağını çenesine sokarak kadının çenesini saldırıya açık tuttu. Geri çekildi ve güldü. "Beni unutma, insan. Seni bulmak ve sana bir ders vermek için her türlü niyetim var."

Gri uzaylılardan biri hızla dışarı fırlarken o ve arkadaşları izleme odasında gözden kayboldular. Tam ona uzanırken daha fazla ışık . yeni bir uzaylı türü sarmıştı. İçlerinden biri "Orada dur" diye emretti ve onu yakalayan dondu.

Etrafındaki garip uzaylı akınına bakarken Jade'in kalbi küt küt atıyordu. Gri uzaylılar kadar uzun boylu değillerdi ama ağır kaslı vücutlarıyla güçlü bir yapıya sahiptiler. Çeşitli tonlarda Desenli yeşil deri neredeyse sürüngenimsi yüz kaplıyordu ve içlerinden birinin arkasında bir kuyruk gördüğüne yemin edebilirdi.

Az önce kızartma tavaından ateşin içine mi atılmıştı?

Üçüncü Bölüm

"Aşağı, Dada," diye seslendi kızı.

İnzen eğilip Lily'yi dikkatlice yere bırakırken isteksizliğini belli etmemek için elinden yaptı. Kuyruğu onun ardından sallanıyordu, Onu konusunda da aynı derecede isteksizdi. O kadar küçük çaresizdi ki, Ne yazık ki tamamen korkusuzdu. Aşırı korumacı davrandığının farkındaydı ama kalbini minik ellerinde tutan küçük kızın başına bir şey gelmesi düşüncesine katlanamıyordu.

"Ne küçük bir maceraperest," dedi Abby, Lily Abby'nin iki kızının peşinden, tombul küçük bir elinden sarkan sevgili pelüş oyuncakıyla salına salına giderken gülerek.

Eski kaptanı Hrebec'in insan eşi için inşa ettiği rahat evin arka verandasında oturuyorlardı. Abby, Vedeckian köle gemisinden kurtardıkları küçük bir grup dışiden biriydi. Lily de onların tutsaklarından biriydi ve İnzen

onun sorumluluğunu isteyerek üstlendi. Ancak kız büyüdükçe, onun sağlığı ve güvenliği konusunda sürekli endişe duymaya başladı ve ziyaretinin nedeni de bu endişeleriydi.

O, güneş ışıklarıyla kaplı kırlara hayranlıkla bakarken Trevelor'un parlak yeşilleri ve morları, ama kırsal sessizliği rahatsız edici buluyordu. Sürekli koşuşturmayı özlüyordu. başkent Wiang'daki evini kuşattı.

"Sorun bu zaten," dedi ziyaret konusuna dönerek. "Çok korkusuz ama bir o kadar da narin. bir şey gelmesi düşüncesine bile katlanamıyorum."

Abby uzandı ve onun elini okşadı. İçgüdüleri geri çekilmesini istese de bunun dostça bir jest olduğunu fark ederek dokunuşa izin verdi.

"Bütün ebeveynler böyle hisseder." Gözleri yumuşadı. "İlk kızınızda da böyle hissetmediniz mi?"

"Sanırım öyle olmalı, ama o zamanlar çok gençtim. Geleceğin garanti altında olduğunu sanıyordum."

Ne kadar da yanılmıştı. Kızıl Ölüm dedikleri korkunç veba önce eşini, sonra da kızını ondan almıştı. Ciresia'daki tüm Cire dişilerini yok etmiş ve onu eskiden olduğu erkeğin bir gölgesi olarak bırakmıştı.

Şu anda avuç avuç tüy otu toplayan küçük kız her şeyi değiştirmişti.

"Ama şimdi her şeyin ne kadar çabuk değişebileceğini biliyorum." devam etti. "Siz insanlar hepiniz çok kırılgansınız. Türünüz hakkında yeterince bilgi sahibi olmadığım için ona zarar gelmesinden endişe ediyorum."

"Tiana hakkında her şeyi bilmiyorum," diye belirtti Abby, Lily ile aynı yaşta olan evlatlık Cire kızını kastederek. "Sence ben de onun için endişelenmiyor muyum?"

Kadının haklı olduğunu biliyordu ama Abby'nin yanında ona yardım edecek Hrebec vardı.

Lily'ye doğru sendeleyerek yürüyen Tiana'yı izledi. Onun adımları da aynı kararsızdı ama dengesine yardımcı olması için küçük kuyruğu vardı.

Lily'nin yanına oturdu ve bir avuç dolusu tüy otu koparmaya başladı. Lily başını eğip bitkiyi inceledikten sonra mutlu bir şekilde Ağzına bir avuç dolusu.

"Tüy otunu yiyor!" Koşarak Lily'nin yanına gitti ve onu kollarının arasına aldı, yarı çiğnenmiş bitkiyi çılgınca ağzından çıkarmaya çalışıyordu.

Ani hareket onu şoke etti ve ağlamaya başladı, iri kahverengi gözleri yaşlarla doldu ve aşağı akarak

mor salyası . Hıçkırıkları onu parçaladı ve

Onu göğsüne yasladı, güven verici sözler mırıldanırken kuyruğu onun minik sırtını yatıştırıcı bir şekilde okşadı.

"Inzen, sakın ol. Zehirli değil ve hepsi bunu yapıyor." Abby onun yanına geldi ve güven verici bir şekilde kolunu okşadıktan sonra Lily'ye uzandı. "Buraya gel, tatlım. Seni temizleyelim."

Reddedecekti ama Lily çoktan kendini Abby'ye doğru itmişti ve o da isteksizce gitmesine izin verdi. Onun gözünün önünden ayrılmasına izin veremeyen Abby, bebeği verandaya taşıyıp yüzünü hızlı şekilde temizlerken arkasından gitti. Lily yine gülümsüyordu.

Bu sefer ona doğru hamle yaptı. Ona kocaman sarıldı, küçük kolları boynuna dolandı ve bir kez daha aşığı inmek için kıpırdandı.

"Merak etme, İnzen Amca. Ben ona göz kulak olurum," dedi Lucie. Abby'nin en büyük kızıydı ve kendisi de hâlâ çocuk olmasına rağmen her şeyden sorumlu olmayı severdi.

Abby'yle birlikte bir süre çocukların oyununu izledikten sonra -bu kez bitkileri yemeye kalkışmadan- Abby'ye döndü.

"Ben ne yapacağım? Onun için çok endişeleniyorum ama korkmasını da istemiyorum."

"İyi bir iş çıkarıyorsun, İnzen. Belli ki seviliyor ve Abby kararlı bir şekilde," dedi ama sonra içini çekti. "Ama korkularını ona yükleyemeyeceğine katılıyorum. Ebeveynlerinin korkuları yüzünden sakat kalan çocuklar gördüm."

Kaşlarını düşünceli bir şekilde çatarak tarlalara baktı. "Cassie nasıl? Angel'la mı?"

Cassie kurtardıkları insan dişilerden bir diğeri idi ve hem kendisi hem de kızı Angel kasabadaki evlerini paylaşıyorlardı. Cassie evin zemin katında küçük ama başarılı bir giyim yürütüyordu.

"Çok iyi," dedi gururla. Kızı başka bir kızı gibi görüyordu. "İşleri çok iyi Angel'ı elinden geldiğince dükkânda tutuyor, ben de izin verdiği zamanlarda ona yardım ediyorum. Onun ne kadar bağımsız olduğunu biliyorsun."

"Bunun yardımı olmuyor mu? Kızıyla nasıl etkileşime girdiğini görmek?"

"Bir dereceye kadar evet. Ama benim için daha zor olduğunu düşünüyorum.

Çünkü bir çocuğu kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu zaten biliyorum."

"bir dükkânı olması da muhtemelen yardımcı oluyor."

Abby usulca söyledi. "Tüm zamanını endişelenerek geçiremez."

Ona iş bulmasını mı öneriyordu? Bir eğitim okuluna sponsor oldu ve haftada birkaç kez orada ders verdi, ancak gelire ihtiyacı yoktu ve bir çocuk yetiştirmekten daha önemli bir şey düşünemiyordu. O cevap veremedi Abby yine kaşlarını çatı.

"Cassie bir erkek arkadaşına ilgi gösterdi mi?"

"Bir çocuk mu? Arkadaş olarak mı? Anlamıyorum. Neden genç bir erkekle arkadaş olmak istesin ki?"

"Hayır, bir erkekten bahsediyorum. Romantik bir ilgi."

Abby'nin ne demek istediğini anlayınca başını iki yana salladı. düşünceler. Ayrıca Cassie'nin her türden erkeğe karşı bariz güvensizliği konusunda da endişeliydi. Her ne kadar Cassie ona geçmiş hakkında yeterince şey anlatmış olsa da, olması gereken kişiler tarafından istismar edildiğini biliyordu.

güvenebileceğini, bir gün bunu geride bırakabileceğini umuyordu.

"İlgilenmediğini söylüyor ve ben de bu konuyu zorlamak istemiyorum."

Abby düşünceli bir ifadeyle, "Belki de onunla konuşmalıyım," dedi.

"Lütfen yapmayın. Bırakın geçmişle yüzleşmesi için gereken zamanı kullansın."

"Ya hiç ?"

"O zaman bu onun kararı olacak."

Abby'nin kaşları çatıldı ama onu rahatlatmak için başını salladı. Niyetinin iyi olduğunu biliyordu ama Cassie'nin kâbuslarını yeterince dinlemişti ve ne kadar iyi niyetli olursa olsun diğer kadının müdahalesini kaldırmaya hazır olmadığını biliyordu.

"Abigail!" Hrebec arka verandaya doğru yürüdü. "Az önce çok tuhaf bir mesaj aldım."

"Baba!" Lucie, Tiana ve Lily'nin ellerini tutup koşarak yanlarına geldi.

Hrebec aşağı uzanırken Lily İnzen'in kucağına tırmandı ve kızlarını kollarının arasına aldı. Kuyruğu Abby'nin bileğine dolanmak için uzandı ve Abby ailesine gülümsedi.

"Kızlar, annenizle bir dakika konuşmam gerekiyor." Hrebec kızları tekrar yere yatırdı. "Mutfığa giderseniz, hepinize küçük bir ikram getirdim."

"Kurabiye mi?" Lucie sordu.

"Neden gidip öğrenmiyorsun?" Abby güldü. "Ama sadece birer tane."

Üç kız bir kez daha koşarak uzaklaştı ve İnzen mutfakta onları bekleyen olası tehlikeleri düşünmemek için elinden geleni yaptı.

"Onları şımartıyorsun," diye azarladı Abby Hrebec'i. Hrebec güldü ve onu kucağına alarak tekrar oturdu.

"Kızlarını şımartmak bir babanın hakkıdır. Bu doğru değil mi, İnzen?" "Oh, senin olacağını biliyorum." Abby'nin gözlerinden biri kırıştı ona bakarken garip bir hareketle kapattı. "Sen de çok yumuşaksın, değil mi?"

"Ben yumuşak değilim." Bir Cire savaşçısı asla yumuşak değildir.

"Bu sadece bir ifade. Çok iyi kalpli olduğunuz anlamına geliyor. İkinizin de," diye ekledi aceleyle Hrebec hırlayınca. "Seni gördüğüme sevinmediğimden değil ama neden bu kadar erken geldin? Bugün o masayı bitirmek istediğini."

Hrebec, karısı ve kızlarıyla daha fazla vakit geçirmek için gemisini terk ettiğinden beri ahşap işçiliğiyle uğraşıyordu.

"Kwaret'ten bir mesaj aldım." Hrebec İnzen'i inceledi. "Tekrar Dünya'ya dönmeyi planlayıp planlamadıklarını öğrenmek umuduyla Vedeckian gemisine sızdığını hatırlıyor musun?"

Her ne kadar Vedeckyanlar, kar marjı yeterince yüksekse yasadışı köle satmaya oldukça istekli kötü bir ırk olsalar da, Kwaret istisna. İnzen, Vedeckian erkeğinin birden fazla durumda yardımcı olduğunu kabul etmek zorundaydı.

"Dünya'ya döndüler mi?" diye sordu.

"Korkarım öyle. Üç kadın ve iki bebeği kaçırdılar."

Abby'nin nefesi kesildi, gözleri . "Ah, şu zavallı kadınlar." "Kaptan Armad da Kwaret'ten bir mesaj aldı ve şu anda gemiyi durdurmak için yola çıktı. Onlara ulaşabilmeli. dişileri satmaya çalışmadan önce. Standart protokole uygun olarak hafızalarını silip hepsini Dünya'ya geri göndermeyi planlıyorlar ama bir sorun olabilir."

"Sakın bana onlardan birinin bir Vedeckian'a aşık olduğunu söyleme," diye soludu Abby.

"Hayır, öyle değil." Hrebec İnzen'e baktı, gözleri merhametli. "Kadınlardan biri kızının çoktan çalındığını iddia ediyor. Bir yıl önce. Eşi o sırada öldürülmüş ve o zamandan beri arıyormuş."

Lily. Umutsuzluk çökerken zihni bomboş kaldı. Bir kızını daha kaybedemezdi.

"Hayır! Benim Lily'm değil." Ayağa kalktı ve verandada atmaya başladı. "Belki de başka bir çocuk arıyordur. Ya da belki Ginger'ı kastediyordur."

Bir başka refakatsiz bebek olan Ginger, diğer insan dışılarından biri ve onun Cire eşi tarafından evlat edinilmişti. O bir Tanımadığı bu kadının onun yerine kendisini aradığına dair bencilce umudundan hemen utandı ve çılgınca başka bir olasılık düşünmeye çalıştı.

"Ya bu kadın doğruyu söylemiyorsa? Yalan söylemediğini nereden biliyorsunuz?"

"İnzen, neden yalan söylesin ki?" Abby'nin yüzünü keder gölgeledi. "Çaresiz olmadıkça kimse bir uzay gemisine binmez."

"Gelmeyi o mu seçti?" diye sordu.

Hrebec başını salladı. "Bana söylenenlere göre, diğerleriyle birlikte kaçırılmış."

"Gördün mü?" dedi muzaffer bir edayla.

"Ama neden yalan söylesin ki?" Abby tekrarladı.

"Belki de ilkel bir gezegene geri dönmek istemiyordur. Alınma ama Abby, Dünya bizim uygarlığımıza kıyasla oldukça geri kalmış bir yer. Belki de geri dönemez. Belki de o biraz bir suçlu türü." Her biri bir öncekinden daha korkunç olan olasılıklar zihninden geçiyordu.

Hrebec, "Tamamen rasyonel davrandığınızı düşünmüyorum," dedi.

"Kızınız olsaydı mantıklı davranır mıydınız?"

"Sanırım değil," diye itiraf etti kaptanı. "Ama Lily'yi aradığını henüz bilmiyoruz. Vedeckianların Dünya'ya kaç kez geldiklerini bile bilmiyoruz. Vedeckian gemisini ele geçirdiğimizde, kayıtlarını inceleyebiliriz, ama bunun zaman alacağını biliyorsunuz.

şifrelerini kırma zamanı." "Bu kadın şimdi nerede?"

"Vedeckian gemisinde, Driguera'ya doğru gidiyor. Kwaret bu yüzden benimle temasa geçti. Mesajının yerine ulaştığından emin değildi. Kaptan Armad'a ulaştı, ama ulaşmış olsa bile, Devriye'nin *Defiance*'a diğer dışıları Dünya'ya geri getirmesini emredeceğini biliyordu ve

Dişiyi buraya, Trevelor'a getirmesi için en az bir ay geçmesi gerekecek."

Bir ay mı? Kızını kaybedip kaybetmeyeceğini bilemeyeceği bir ay. Bu düşünce onu ürpertti. Ve eğer, Granthar korusun, bu kadının Lily'nin annesi olduğu ortaya çıkarsa, onu kızından uzak tutamazdı. Ani, aptalca bir dürtü onu ele geçirdi.

"Driguera buradan sadece birkaç gün uzaklıkta," dedi yavaşça.

"Gidip onu geri getirsem nasıl olur?"

"Sen mi?" Hrebec ona baktı ve sonra dönüp Abby'ye baktı, o da düşünceli bir ifadeyle ona bakıyordu. "Ne düşünüyorsun, Abigail?"

"Lily'yi de yanında götürür müsün?" diye sordu.

Duyguları birbiriyle savaşıyordu. Kızından kısa bir süreliğine de olsa ayrı kalma fikrinden nefret ediyordu ama kızının buna layık olduğundan emin olmadan onu bu yabancı dişiyi tanıştırmasına da imkân yoktu. Bu fikirden şimdiden nefret ederek derin bir nefes aldı.

"Onun bana eşlik etmesinin iyi bir fikir olacağını sanmıyorum. Ben yokken onunla ilgilenir misin?"

"Elbette bırakacağız. Ama onu Cassie ile bırakmayı tercih etmez misin?"

"Zaten dükkânıyla ve Angel'la ilgili bu kadar çok sorumluluğu varken ondan bunu istemek istemiyorum." Endişeyle ona baktı. "Ama belki senin için de çok fazla olur?"

Abby güldü. "Hayır, değil. Bugünlerde sorumluluklarım kesinlikle çocuklarla sınırlı. Ve eşimle." Bir elini Hrebec'in yanağına koydu.

"Sakıncası var mı?"

"Hayır, aşkım. Çocuklarla dolu bir ev, neşe dolu bir evdir." Tekrar İnzen'e döndü. "Ne zaman gideceksin?"

Kalbi acıyordu, şimdiden ayrılıktan pişmanlık duyuyordu ama bir savaşçı acı veren bir görevden asla kaçmazdı. "Hemen şimdi. Yani şehre dönüp onun için birkaç kıyafet ve oyuncak hazırladıktan sonra."

"Bunun için endişelenmeyin." Abby elini salladı. "O ve Tiana hemen hemen aynı bedenler ve benim de bir sürü kıyafetim var."

". Al, buna ihtiyacın olabilir." Abby'ye küçük bir cihaz uzattı.

"Ne oldu?"

"Bir izleme cihazı."

"Ona ip mi taktın?" Kızın gözleri çoktan fal taşı gibi açıldı. "Ne? Hayır, tabii ki takmadım. Bu onun için Bobo." Dışarı baktı

Kızların oynadıkları yerde oyuncağın yere bırakılmış olduğunu gördü. Bir kulağını mor salyalar kaplamıştı ve onu alıp Abby'ye uzatırken içini çekti.

"Bu onun en sevdiği oyuncak ama talihsiz bir kaybetme eğilimi."

Uzun ve acı verici bir ameliyattan sonra oyuncağa bir verici yerleştirmişti.

Onu bulamadığı ve saatlerce ağladığı gece. "Bu harika." Abby Bobo'ya uzandı, sonra kaşlarını çatı. "Bu mu gemide sahip olduğu oyuncakla aynı mı?"

"Evet. tür Dünya hayvanı mı?"

"Sanırım bir tilki, ama o kadar yıpranmış ki emin olmak zor."

Ona gülümsedi. "Sen yokken bunu takip edeceğimden emin olabilirsin."

Lily'ye veda etmek göğsünü ağrıtmıştı ama Lily mutlu bir yeni arkadaşlarıyla birlikte kurabiyesini yemeye dalmıştı, Ona kocaman bir öpücük vermek dışında, gidişini fark etmemiş gibi görünüyordu. Uzaklaşırken, Granthar'a tüm gücüyle bu garip kadının Lily'nin annesi olmaması için dua etti.

Dördüncü Bölüm

Jade satış platformunda etrafını saran büyük yeşil uzaylılara baktı ve kalbi kaburgalarına çarpmasına rağmen sert görünmek için elinden geleni yaptı.

"Korkma, kadın. Ben Teğmen Zastav. Konfedere Gezegenler Devriye gemisi, *Defiance*. Sizi kurtarmak ve gezegeninize geri götürmek için buradayız."

Görkemli sözlerle rağmen, ona hitap eden erkeğin sesi biraz kararsız geliyordu ve Eiran biraz rahatladı. Boynundaki tasmayı tıslayarak Eiran Usta'dan anahtarı vermesini istediğinde daha da rahatladı. Adam kilidi açtı ve tiksintiyle yere fırlattı.

"Merak etme, kadın. Bu barbarca faaliyete karışan herkes cezalandırılacaktır."

"Bunu duyduğuma sevindim, ama lütfen bana Jade de."

"Nasıl istersen... Jade."

Adamın yanaklarındaki deri koyulaştığında, cüssesine ve yasaklayıcı görünümüne rağmen oldukça genç olduğundan şüphelendi.

Zastav ve ekibi ona gemiye kadar eşlik etti, bir tür ticaret limanı gibi görünen sokaklarda yürürken büyük savaşçılardan oluşan bir falanks onu çevreledi. Ona bir pelerin verdiler ama Vedeckians'ın aksine, pelerin giymesi konusunda ısrar etmediler. kapüşonunu tutuyordu ve kasabaya kısa bir bakış attı vücutlarının arasında. Burası ona alışveriş gezilerinde karşılaştığı bazı pazarları hatırlattı. Küçük kalabalık tezgâhlar, bir Baş döndürücü bir renk cümbüşü ve çok çeşitli satılık eşyalar vardı; bunların çoğunu tanıımıyordu. Havada garip kokular dolaşıyordu ve o kısa süre içinde şaşırtıcı çeşitlilikte uzaylılar gördü. bakışlar. Eğer kızını bulma ihtiyacı olmasaydı, limanı keşfetmeyi çok isterdi.

Zastav onu Vedeckian gemisine geri götürmek yerine kendi gemisine aldı ve kaptanına kadar eşlik etti. Kaptan Armad, tüylü kürkü olan ve bir ayağa oldukça rahatsız edici bir şekilde benzeyen iri bir uzaylıydı ama son derece kibar ve saygılıydı. Özür diledi. Kaçırıldıkları için çok özür diledi ve en kısa zamanda Dünya'ya geri gönderileceklerini bildirdi, bir başka özürle de bu deneyimle ilgili anılarının silineceğini ekledi.

"Bunu yapamazsın," diye itiraz etti hemen.

"Korkarım bu bir gereklilik. Gezegeniniz daha ileri uygarlıkların bilgisine henüz hazır değil."

Ona ters ters baktı. "Eğer gerçekten ileri bir medeniyet olsaydınız, insanların kaçırılıp köle olarak satılmasına izin vermezsiniz."

"Ne demek istediğinizi anlıyorum ama tüm uygarlıklarda yasaları çiğneyenler vardır. Yine de varlığımızın keşfedilmesine izin veremeyiz. Ayrıca, onlara neler olduğunu anlatmaya çalışsanız gezegeninizde size inanan olur mu?"

"Muhtemelen hayır. Ama benim durumumda bunun bir önemi yok. Geri dönmeyeceğim."

Adam kaşlarını çatarak ona baktı, kulağı öne doğru eğildi ve kadın bu korkutucu görüntü karşısında irkilmemeye çalıştı. "Ne demek dönmeyeceğim? Sen kendi gezegenine aitsin."

"Hayır, istemiyorum. Kızım buralarda bir yerde ve ben onu bulacağım."

"Kızınız mı?"

Kürkünden anlamak zordu ama şok olmuş görünüyordu.

"Kwaret sana söylemedi mi? Kızım bir yıl önce başka bir Vedeckian gemisi tarafından kaçırıldı."

Başını iki yana salladı. "Hayır, henüz onunla konuşmadım. Hâlâ diğer Vedeckyanlarla birlikte kilit altında tutuluyor."

"Onu kilitlediniz mi? Seni buraya getiren o değil miydi? Onu hemen bırakmalısın," diye talepte bulundu.

"Merak etmeyin. Yapacağız. Ama onun sadece başka bir mürettebat üyesi olduğu yanılmasını sürdürmek gerekiyordu, böylece Çalışmalarına devam etsin."

"Devam mı? Yani tekrar deneyeceklerini mi düşünüyorsun?"

"Umarız öyle değildir. Ama sizi ele geçiren gemi ikinci seferindeydi. ziyaret et İlk kez, kaç kişinin daha o anda orada olduğunu merak etti. edin."

kızıyla birlikte kaçırılmıştı. Başka bir kadın ve çocuğun kaybolduğuna dair bir söylenti hatırladığını düşündü, ama kendi arayışıyla o kadar meşguldü ki fazla dikkat etmemiştir.

"İkinci ziyaret" dediniz. İlk seferinde kim götürülmüştü? Sadece kızım değildi, değil mi?"

Kaptan içini çekti ve kulakları sarktı.

"Hayır, korkarım öyle değil. Bir kadın ve oğlunun bu gemi tarafından kaçırıldığını biliyoruz. Başka olup öğrenmek için şu anda kayıtları inceliyoruz. Geçen yıl durdurduğumuz başka bir gemide refakatsiz iki bebek olduğunu biliyoruz."

"Geçen yıl iki bebek mi buldun?" Kalbi çarpmaya başladı. "Onları Dünya'ya geri getirdiniz mi?"

"Onları kime iade etmiş olabiliriz? Kayıtlar yerlerini tespit edebilmemiz için yeterince ayrıntılı değildi ve dünyanızda görünemeyiz."

"Yani kızımı almış olabilir misin?"

Heyecan damarlarında dolaşıyordu.

"Bu mümkün, ama hiçbir garanti veremem. Bu ikisinin başka bir gemide bulunduğunu unutmayın."

Otmaya devam edemeyerek odada volta atmaya başladı. "Onları görmek istiyorum. Neredeler?"

"Trevelor adlı bir gezegende." Kaptan pençelerini düşünceli bir şekilde masasına vurdu. "Diğer dişileri Dünya'ya geri getirdikten sonra sizi oraya götürebiliriz - eğer Dünya'da kalmak istemiyorsanız."

"Elbette kızım olmadan Dünya'da kalmak istemiyorum. Yolculuk ne kadar ?"

"Yaklaşık üç haftanız, belki de dört."

Dehşet içinde ona baktı. Bir ay daha mı? Bu kadar uzun bir süreden sonra bu kadar yaklaşmışken?

"Başka bir alternatif var mı? Bir gemi kiralayabilir miyim-"

Alışveriş yapacak hiçbir şeyi olmadığını fark edince aniden durdu. Tüm serveti Dünya'daydı ve

artık onun için hiçbir şey yapmıyordu. Sahip olduğu tek değerli şey Bileğinde ince altın Rolex vardı ve uzaylıların Dünya markasından etkileneceklerinden şüpheliydi. Yine de, belki de Bir şeyler. Ayrıca büyükannesinin ona yirmi birinci yaşı gününde hediye ettiği yeşim taşından yüzüğü de vardı. Ondan ayrılmaktan nefret etse de, kızının yanında maddi şeylerin pek bir önemi yoktu.

Kaptan yavaşça, "Buna gerek olmayabilir," dedi. "Kwaret ayrıca Trevelor'daki Cire yerleşimiyle de iletişim kurdu. Sanırım Seni oraya götürmesi için birini gönderiyorlar."

"Anlamıyorum. Eğer bu doğruysa, neden beni Dünya'ya geri götüreceğinizi söylediniz?"

"Bu bir testti," dedi. "Hangisine daha çok değer verdiğinizi görmek için: çocuğunuza mı yoksa gezegeninize mi?"

"Yani seçim yapmak zorunda mıyım? Kızımın peşinden gidersem, bu Dünya'ya asla dönemeyeceğim anlamına mı gelir?"

"Devriyenin resmi görüşü budur. Temas her zaman risklidir ve sınırlı olmalıdır."

Yeşim ona baktı. Tabii ki eve dönmeyecekti Kızı olmadan, ama onu bulduğunda, onlara ne olacaktı? Kızına adını verdiği büyükannesini düşündü. Orijinal Hana, tek kelime İngilizce bilmeden Amerika Birleşik Devletleri'ne tek başına gelmişti. Büyükannesi

80'li yaşlarında emekli olduğunda küçük bir tamir işini uluslararası bir giyim işine dönüştürdü. Büyükannesi yapabildiyse, o da yapabilirdi.

"O zaman kalacağım."

"Hiç akraban yok mu?"

Neden aniden ağlama isteği duydu? Anne ve babası o henüz ergenlik çağındayken bir araba kazasında ölmüştü ama o hiçbir zaman onlara yakın olmamış, zamanının çoğunu büyükannesiyle geçirmişti. Sobo'sunu çok sevmişti ama kızı doğmadan bir yıl önce ölmüştü. Arkadaşı olduğunu düşündüğü tüm insanlar geçen yıl boyunca uzaklaşmış, onun üzüntüsüyle ya da kızını durmaksızın arayışıyla baş edememişti.

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Kimse beni özlemeyecek."

Belki hissedarlar hariç. Yönetim Kurulu'nun birkaç yıl içinde işi batıracağından şüpheleniyordu.

ama artık bunun bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey Hana'ydı.

"Pekâlâ." Kaptan Armad başını salladı. "Elçi geldiğinde sizi bilgilendireceğim. Bu süre zarfında, geminize tekrar katılmak ister misiniz? yoldaşlar?"

"Evet, lütfen."

Ashley ve Naomi, Cire bir ırk olduğunu öğrendiği büyük yeşil uzaylılarla çevrili tıbbi bölümdeydi. Tüm kadınlara son derece saygılı davrandılar ve bebekler karşısında büyülediler ve hayrete düştüler.

Jade bebeklerden birinin

erkekler başlarını sallayarak kızın yaralarını sardılar ve yırtık kıyafetlerini örtmek için bir tıbbi önlük aldılar.

Sonra beklemeye koyuldu, sonunda kızını bulmaya çok yaklaştığını umuyordu.

Beşinci Bölüm

İnzen Driguera'ya vardığında sinirleri iyice gerilmişti. tamamen yıpranmıştı. Yolculuk boyunca aldığı her nefeste Lily'yi özlemiş ve bu bilinmeyen insan dişinin onun biyolojik annesi olabileceğine dair korku ve öfke arasında gidip gelmişti.

Kendi kendine, o *kadar da iyi bir anne olamaz*, demeye çalıştı.

Sonra

Üstelik kaybolduğunda kızının yanında bile değildi. Ama kendini ne kadar ikna etmeye çalışırsa çalışsın, ayrı düşmüş olabilecekleri pek çok neden olduğunu biliyordu.

İner inmez *Defiance*'a yöneldi. Bu gemi bir zamanlar onun gemisiydi ve Hrebec'in emrinde geçirdiği yıllardan keyif almıştı ama gemiye girerken herhangi bir nostalji hissetmek için fazla endişeliydi Gemiye.

"Baş Mühendis Inzen." Genç bir Cire mürettebatı onu resmi bir selamla karşıladı. "Ben Teğmen Zastav."

"Artık sadece Inzen. Nerede-" İnsan dişilere kadar eşlik edilmesini talep etmekten kendini alıkoydu. Uyulması gereken bir protokol vardı.

"Kaptanınız nerede?"

"Tıbbi bölümün dışında sizi bekliyor."

"Revir mi?" Hemen döndü ve o yöne doğru yürüdü, genç erkek de ona yetişmek için acele ediyordu.

"Bir sorun mu var?" diye sordu. "İnsan dişiler yaralandı mı? Ya da bebekler?"

"Hayır, efendim. Çoğu değil." "Ne demek istiyorsunuz?"

"Dişilerden birinin bazı yaraları var. Görünüşe göre Vedeckians'la savaşmayı seçmiş."

Genç erkeğin sesi hem şaşırmış hem de onaylar gibiydi. Cire dişileri savaşmazdı ama toplumları cesarete değer verirdi. İnzen şiddetle sırtıttı, kendisine rağmen etkilendi.

"Güzel. Bir anne çocuğunu her zaman korumalıdır."

"Ama bu çocuksuz olan," dedi Zastav nefes nefese.

İnzen neredeyse tökezliyordu. Hızlı adımlarına devam ederken kuyruğu bir tarafa savrularak onu dengeledi. Bu vahşi dişi Lily'nin annesi miydi?

"Peki bir dişinin de kendini koruması gerekmez mi?" diye sordu.

"Ama Granthar bizi bu yüzden savaşçı yaptı. dişiler."

"Görünüşe göre bu dişilerin onları koruyacak savaşçıları yokmuş," dedi kuru bir sesle.

"Onları koruyacağım. Ölene kadar."

İnzen'in çocuğun sözlerinin gerçek olduğundan hiç şüphesi yoktu ve başıyla onayladı. "O zaman sen değerli bir erkeksin."

İleride, Kaptan Armad'ın onları beklediğini gördü. İri yarı, tüylü bir erkek olan Armad, bir Cire savaşçısından ziyade bir Afbera'ydı ama onurlu ve güvenilir bir kaptan olduğunu kanıtlamıştı.

"Geldiğiniz için teşekkürler Baş Mühendis Inzen. Kwaret bize Kaptan Hrebec'e bir mesaj gönderdiğini bildirdi." Sesini alçalttı. "Anladığınız kadarıyla bu dişi çocuklardan birinin ebeveyni olabilir. Geçen yıl kurtarılan bebekler?"

"Anlıyorum," dedi suratsızca.

"Gezegenlerine döndükten sonra hepsini geri göndermeyi planlamıştık.

hafızalarını siliyor, ancak kızını aramak için kalmak istediğinde ısrar ediyor."

"Onu Trevelor'a götürmek için buradayım. Belki de görmek için..." Kelimeler boğazında düğümlendi.

Kaptan Armad rahatlamış görünüyordu. "Sanırım bu en iyisi Çözüm. Diğer dişileri mümkün olduğunca çabuk geri getirmemiz emredildi. Onunla şimdi tanışmak ister misiniz?"

Hayır.

"Sanırım yapmalıyım."

Kaptan tıbbi bölmeye giden paneli yana kaydırıldı. Üç İnsan dişiler odanın her tarafına yayılmıştı. Kızıl saçlı, uzun boylu biri ön duvara yaslanmış, kuyruğu sürekli ona sallanan, belli ki aşık olmuş bir Cire savaşçısıyla konuşuyordu. A Küçük sarışın masalardan birine oturmuş hıçkıra hıçkıra ağlıyordu, iki erkek daha bekliyordu. Kucağında bir bebek vardı.

Üçüncü kadın arka duvara dayanmış, herkesi şüpheyile süzüyordu. O da küçüktü ve kucağında bir bebek tutuyordu ama saçları bir kurosun kanadı kadar koyu ve parlaktı. Kadın içeri girdiğinde başını kaldırdı ve gözleri odanın diğer ucunda buluştu. Çarpışmanın etkisiyle neredeyse sallanıyordu. Gözleri bir kadının vücudunun en gizli yerleri gibi soluk yeşil renkteydi. Yıllardır kıpırdama zahmetine bile girmemiş olan aleti aniden sertleşti.

Onun nesi vardı böyle? Neden bir insan dışisine, üstelik çok yakın bir gelecekte gezegenine dönecek olan birine tepki gösteriyordu?

Dikkatini ondan uzaklaştırdı ve kızıl saçlı insana döndü. Bu dışide tatlı kızıyla hiçbir benzerlik bulamadı ve o günden beri peşini bırakmayan korku

bu yolculuğun başlamasıyla gevşedi.

"Yüzbaşı Armad. Bana söz verdiğiniz elçi bu mu?" Hoş, tiz bir ses düşüncelerini böldü ve koyu saçlı kadının yaklaştığını anlamak için arkasını dönmesine gerek kalmadı. Bir parça tatlı, baharatlı koku koku kaplarına ulaştı ve aleti daha da sertleşti.

"Peki kuyruğu neden bana dokunuyor?"

Döndüğünde kuyruğunun dişinin bileğine dolandığını gördü. Adam kuyruğunu aceleyle çekerken diş kızgınlıktan ziyade şaşkın görünüyordu ve onu incelemek için başını eğdi. Hay sikeyim. Ne kadar cazip olursa olsun, bir kadın tarafından dikkatinin dağıtılmasının zamanı değildi. O resmi bir selam vermek için kendini

zorladı. "Ben Inzen Var'Narian."

"Ben Jade Arlington. Kızımı aramama yardım edecek misiniz?"

Kalbi hızla atıyordu ve bunun rahatlamadan mı yoksa endişeden mi kaynaklandığını anlayamıyordu. Dişi olan *o muydu?* Daha yakından baktı ve fark etti ki

Küçük bedenini saran bir tıbbi önlük giymişti. Bir kolunun altında bir bandaj kaybolmuştu ve 'in sözlerini hatırladı. Biri bu narin dişiye zarar mı vermişti? Kuyruğu öfkeyle kıvrıldı ve kadının gözlerinin Hareket.

"Bu senin çocuğun değil mi?" diye sordu, kadının taşıdığı bebeğe bakarak.

"Justin mi? Hayır, o Naomi'ye ait." Tuhaf küçük ağzı sevimli bir hareketle büküldü. "Ben sadece o mürettebat üzerinde kurnazlık yaparken onu tutuyorum."

"Wiles?"

"Bilirsin, flört etmek?"

Bu terimi Cassie'nin söylediği bir şeyden hatırladı ve kaşlarını çattı.

"Cire savaşçıları bu flörtü anlamıyor. Onun bir eş aradığını düşünüyorlar."

Kaşları birbirine yaklaştı. "Onlardan zaten bir tane var. Naomi," diye seslendi diğer kadına. "Senin bir koca aradığını düşünüyor."

"Öyle olmadığımı kim söyledi?" dedi

kadın. "Sanırım Stefan itiraz edebilir."

"Ama burada değil, değil mi?"

İnzen şaşkın bir nefes aldı ama Naomi savaşçının kuyruğunu okşadı ve sonra yanlarına geldi. Onun arkasından, genç savaşçının yüzündeki umutsuz özlemi görebiliyordu. Konfedere Gezegenleri oluşturan tüm sistemler Kızıl Ölüm olarak bilinen vebadan zarar görmüştü ama en çok Cire zarar görmüştü. Tüm kadın nüfusları ölmüştü ya da onlar öyle sanıyordu. Ancak hayatta kalan birkaç kişinin keşfedilmesiyle bile, bir eş ve çocuk sahibi olma ihtimali çoğu Cire savaşçısı için ulaşılmazdı. Bu dışının onunla oynaması çok acımasızcaydı.

"Bunu yapmamalıydın," dedi sertçe. "Tanrım, sakın ol.

Sadece onunla oynuyordum."

"Bunu anladığımı sanmıyorum Naomi." Jade de genç erkeğe bakıyordu, gözleri sempattikti.

Onun ilgisini takdir etse de, başka bir erkeğe bakmasından hoşlanmamıştı. İkisnin arasında kalacak şekilde pozisyonunu değiştirdi.

"Şimdi benimle geleceksin," diye emretti.

"? Artık bir köle gemisinde olmadığımızı sanıyordum." Gözlerini kapattı. Kahretsin, bunu çok kötü idare ediyordu.

"Zorlayıcı göründüysem özür dilerim. Bana eşlik etmek istediğinizi anladım."

"Kızımdan haber var mı?" diye sordu hevesle.

"Belki," dedi kaçamak bir ifadeyle, söz vermek istemeyerek.

"Biliyoruz ki

Vedeckians'ın gezegeninize daha önce de geldiğini öğrendik. O gemilerden birini kurtardık ve serbest bıraktığımız dişiler ve bebekler şu anda Trevelor gezegeninde yaşıyor."

Küçük yüz hatları sevimli bir kaş çatmayla buruştu. "Neden onları ait oldukları yere, Dünya'ya geri götürmediniz?"

"Dişilerin hiçbiri geri dönmeyi tercih etmedi."

Naomi'nin gözleri büyüdü. "Yani geri dönmek zorunda değil miyiz?"

"Naomi, burada kalmak isteyemezsin!" Jade haykırdı ve onun Kalbim sıkıştı.

Eğer Lily'nin annesi olduğunu kanıtlarsa, o da geri dönmek isteyecektir. Kızını ondan almak isteyebilirdi. O da Bir benzerlik aramak için yüz hatlarını taradı ama insan yüz hatlarının şaşırtıcı çeşitliliği onun için hâlâ bir gizemdi. Saçları Lily'ninkinden çok daha koyu. Lily'nin göz alıcı yeşil gözleri de yoktu; kızının gözleri yumuşak kahverengiydi.

Yeşim'in yüzünü incelerken kendini onun narin, küçük yüz hatlarına hayranlık duyarken buldu -kendininkinden çok farklı ve yine de çok

Çekiciydi. Kaşları o muhteşem gözlerinin üzerinde yumuşak kemerler halindeydi, komik küçük burnu diğer insanlar kadar belirgin değildi Dişiler ve onun ağzı... Hrebec'in Abby'ninkini tattığı gibi o dolgun pembe dudakların tadına bakmayı kolayca hayal edebiliyordu.

"Kuyruğun geri geldi," dedi kuru bir sesle ve adam onu bileğinden çekip .

"Özür dilerim."

" yok." Sıradan bir okşama yaptı ve adamın dizleri neredeyse bükülüyordu. "Tüm bunlara hâlâ alışmaya çalışıyorum."

"Arkadaşlarınızla birlikte gemide kalmak istiyor musunuz?" diye sordu, hangi cevabı daha çok istediğinden emin değildi.

Odaya baktı, sonra başını salladı ve küçük omuzlarını dikleştirdi.

"Hayır. Eğer o çocuklardan birinin benim Hana'm olma ihtimali varsa, o zaman ben de sizinle gelmek istiyorum."

Heyecan ve korku eşit oranda içini kapladı ama
Ona elini uzatırken yüzünü sesini sakın tutmayı başardı.
"O zaman gidelim."

Altıncı Bölüm

Yeşim ona elini uzatan iri Cire savaşıcısına baktı. Naomi'nin oğlu ortaya çıktığında revirde durmuş, onu kucağına almış ve diğer kadınları gözlemliyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, ikisi de Dünya'ya dönmek için acele ediyor gibi görünmüyordu. Ashley, Cire savaşıcılarının bariz ilgisi altında çiçek açmış, çaresizce çırpınıyordu onlara kirpik atıyordu. Naomi'nin flörtleri çok daha az incelikliydi. Jade sabırla beklemek için elinden geleni yaptı ama kapı açılıp tuhaf bir Cire belirdiğinde sinirleri yıpranmaya başlamıştı.

Gözleri buluşmadan önce odanın etrafına bakındı, ama buluşur buluşmaz omurgasında garip bir şok hissetti. *Elçi bu mu?* Adam Naomi'ye döndüğünde kaşlarını çattı, sinirlenmişti Onu bu kadar çabuk kovduğu için. Bir cevap almaya kararlı bir şekilde onun yanına gitti.

Kuyruğu bileğine dolandığında, aynı şoku hissetti, bir tanıma sarsıntısı gibi, ama bu imkansızdı. Ve sonra o Yüzünü ona döndü, iri siyah gözleri yüzüne odaklandı. Diğer Cire'ler gibi düz bir burnu ve ince, neredeyse dudaksız bir ağzı vardı ama kafatasının arkasında uzanan çıkıntılar, koyu yeşil tenini desenleyen küçük çıkıntılarla birlikte daha belirgindi. İri savaşıcılarla dolu bir odada bile göze çarpıyordu. Ama bu, dar tüneliğin ortaya çıkardığı etkileyici kaslardan daha fazlasıydı. Küçük odaya hâkim olan bir otorite havası vardı ve mürettebatın geri kalanını oluşturan genç erkeklerden daha yaşlı olduğundan şüpheleniyordu.

Hızlı bir nefes aldı ve adamın baharatlı kokusu üzerine sinerek onu rahatlattı ve aynı zamanda heyecanlandırdı. Ona Trevelor'a kadar eşlik etmesi için gönderilen kişinin kendisi olduğunu onayladığında, bir beklenmedik bir rahatlama duygusu kapladı içini. Kendi şaşkınlığı içinde onun elini tuttu.

Jade büyük Cire savaşcısını birkaç koridordan geçerek iniş rampasına kadar takip etti, sınırları midesini düğümlemişti. Ashley ve Naomi'den ayrılmak beklediğinden daha zor olmuştu. Ashley ağladığında Ayrıldı ve Naomi bile ona sarılıp iyi dileklerini iletecek kadar gevşedi. Artık burada tamamen tek başınaydı.

garip yeni bir dünya. Şimdiye kadar Cire ona nezaketten başka bir şey göstermemişti ama o bilinmeyene kolay kolay güvenmezdi. Yine de Bu erkekle ilgili bir şey onu garip bir şekilde güvende hissettiriyordu.

Bu fikri ortaya çıkar çıkmaz reddetti; güvенеbileceğı tek kişi kendisiydi.

Adam iniş rampasının tepesinde durakladı ve o da bu fırsattan yararlanarak etrafına bakındı. Gözlerini karşılayan manzara, şimdiye kadar gördüğü tüm bilim kurgu filmlerine hem benziyor hem de benzemiyordu. Şaşırtıcı bir dizi uzay gemisi, çok sayıda şekil ve renkte gözleriyle buluştu, ancak hiçbir film diğerini yakalayamazdı yönleri - makinelerin uğultusu, tangırtılar ve küfürler Tuhaf görünümlü kargoları yükleyen işçiler ve bir kez daha burnunun önünden geçen şaşırtıcı çeşitlilikteki kokular. Derin bir nefes aldı ve baskın kokunun yanındaki erkeğē ait olduğunu fark etti; yüzünü ona sürtmek istemesine neden olan sıcak, baharatlı bir kokuydu bu. Bu düşünce göğüs uçlarının gerilmesine ve karnında hoş bir ağrının başlamasına neden oldu.

Lanet olsun! Aklından ne geçiyordu? Uzun zamandır ihmal ettiğı libidosunun kendini göstermesi için uygun bir zaman değildi.

Adam sanki onun tahrik olduğunu anlamış gibi dönüp ona baktı ama o yüzünü sakın tuttu. İş toplantılarında duygularını etmeyecek kadar uzun yıllar geçirmişti. Onu inceledi, gözleri vücudunun üzerinde geziniyordu. Eğer başka biri olsaydı

hakarete uğramıştı, ama bakışlarının sıcaklığı neredeyse bir okşama gibi geldi ve uyarılması yoğunlaştı.

Kendini tutamayarak gözleri adamın kemerinin altına kaydı ve şaşkınlığını belli etmemek için kendini kontrol etmesi gerekti. Daracık pantolonu, bir erkeklik organı olduğunu düşündüğü şeyi gizlemek için çok az şey yapmıştı.

büyük ereksiyon - eğer bu onun uyarılmamış haliyse, yapamazdı Tamamen sertleştğinde nasıl olacağını hayal ediyordu. Adamın cüssesi, onu bu olasılığı düşünmekten bile vazgeçirmiş olmalıydı.

sahip olmak... Düşüncelerini aceleyle toparladı. O bir uzaylıydı ve şimdiye kadar ne kadar iyi davranmış olursa olsun ya da şu anda ne kadar yardımcı olursa olsun ya da ne kadar uzun zaman geçmiş olursa olsun, onun tek bir amacı vardı.

"Başka giysiniz yok mu?" diye sorarak onun düşüncelerini yarıda kesti.

"Hayır, bilmiyorum. Vedeckians beni bir bavulla kaçırmadı," diye tersledi ve pelerinini acınası kıyafetinin üzerine kapattı.

Doktor ona yırtık kıyafetlerini örtmesi için tıbbi bir önlük vermişti, ancak giysinin hem kötü oturduğunun hem de güzel olmadığının farkındaydı. Parmakları bir iğne ve iplik için can atıyordu. Hiç değilse kendi giysilerini tamir edebilecekti.

"Özür dilerim," dedi sert bir sesle. "Hakaret etmek istememiştim."

Kuyruğu geri çekildi, teninde beklenmedik bir serinlik hissi bıraktı ve aniden ilk durduklarından beri bileğini sardığını fark etti.

"Yapmadığınızı biliyorum." Kuyruğunu rahatlatıcı bir şekilde okşamak için uzandı ve adam dondu kaldı. "Yanlış bir şey mi yaptım?"

"Hiç de değil. Bu halkım arasında dostça bir jesttir."

Ah. El sıkışmaya benzer bir şey olmalı. Tekrar kuyruğunu okşadı ve ona gülümsedi.

"Umarım arkadaş olabiliriz."

"Arkadaş mı? Umm, evet. Arkadaşlar... güzel ."

Adam tuhaf bir şekilde rahatsız görünüyordu ve kadın haddini aşır aştığını merak etti. "Yani, eğer senin için sorun yoksa. Halkınızın insanlarla bir sorunu olmadığını sanıyordum."

Gözlerini kısa bir süreliğine kapattı. "Evet, biz insanları çok makbul buluyoruz."

Tamam o zaman. Derin bir nefes daha aldı ve onun kokusunu daha fazla ciğerlerine çekerken üzerine yayılan uyarılma dalgasını görmezden geldi.

"Geminize gidelim mi?"

"Önce kısa bir yoldan gitmeyi düşündüm."

"Neden?" diye şüpheyle sordu.

"Yolculuğunuzu daha keyifli hale getirmek için birkaç eşya almak istiyorum."

O kadar umutlu görünüyordu ki, kafasının içinde çalan alarm zillerini görmezden geldi. Buranın polis versiyonu onu ona emanet etmişti. Nathan ve Hana'nın başına gelenlerden sonra polise pek güvendiği söylenemezdi ama bu kesinlikle onun iyi adamlardan biri olduğu anlamına geliyordu.

"Uzun sürmez, değil mi?"

"Hiç uzun sürmez."

Bir kez daha ona elini uzattı ve bu sefer kız elini onun elinin üzerine koymakta tereddüt etmedi. Rampadan inerlerken, adamın kuyruğu kadının beline dolanmak için yukarı çıktı ama kadın bunu görmezden gelmeye karar verdi.

"Kapüşonunuzu başınızın üzerinde tutun ve pelerininizi kapalı tutun," diye emretti iniş alanını geçmeye başladıklarında. "Bu senin için Güvenlik," diye ekledi kız ona ters ters bakınca. "Dişiler çok arzu edilir, özellikle de senin gibiler."

Biraz yatıştırılmış bir şekilde, ilkinde ulaştıklarında itaat etti. Uzun limanından uzaklaşan birçok alışveriş caddesinden biri. "Ne demek istiyorsun? Benim gibi biri mi?"

"Yumuşak, güzel, doğurgan."

Son kelime kalbini sızlattı. Keşke öyle olsaydı - çok fazla zaman ve çok fazla para tasarrufu sağlardı. Para umurunda değildi ama kızı olmadan geçirdiği onca yıl için pişmanlık duyuyordu.

"Bunların olduğumu sanmıyorum," diye tersledi.

Cevap vermeye başladı ama sonra ilk dükkân sahibi -köle müzayedecisiyle aynı türden olduğu belli olan uzun boylu gri bir uzaylı-onları selamladı. Nabızı hızlanmaya başladı ve olduğu yerde durdu ama İnzen'in kuyruğu onu nazikçe yanına çekti pazarlığa başladı. Onu rahatlatmak için, adam sadece kıyafet için pazarlık yapmaya başladı. Onun için.

Neredeyse hiçbir şeyin ona uymayacağı hemen anlaşıldı. kapsamlı değişiklikler olmadan. İnzen en son teklife -neredeyse boyu kadar geniş olan bronz ipekli bir şey- kaşlarını çatarak baktı ve başını sallamaya başladı.

"Dikiş malzemeleri var mı?" diye sordu usulca. "İğne ve iplik? Bana uyacak şekilde değiştirebilirim."

"Sen terzi misin?"

Diğer şeylerin yanı sıra.

"Evet. Bu kelimeyi bilmenize şaşırdım."

"Biriyle yaşıyorum."

Kız tepki veremedi adam uzaylıya döndü. Erkek onları dikkatle izliyordu, kız her konuştuğunda gözleri kıza kayıyordu, ama adam nankörce gülümsedi ve raflardan dikiş malzemeleri seçmeye başladı.

İnzen'in bir kadınla birlikte yaşadığı bilgisi onu neden bu kadar rahatsız ediyordu? Karşılıklı bir çekim olduğundan emin olduğu şeye rağmen,

karmaşıklıklar için zamanı yoktu. Meraklıları zorlamak

Aklından hayal kırıklığı geçtikten sonra teklif edilen malzemeleri inceledi ve seçimlerini yaptı. İnzen, kızın itirazlarına rağmen anlaşmayı tamamlamadan önce yığına birkaç giysi ekledi.

Dükkân sahibi aldıklarını karmaşık bir kumaş düzenlemesine bağladıktan sonra, gitmek için döndüler. Küçük bir uzaylı aniden onlara doğru fırladı ve Jade'e çarptı. Bu ilk kez olmuyordu.

Kalabalık bir pazarda biri onu yankesmeye kalkışmıştı ve o da içgüdüsel olarak tepki verdi, ayağıyla adamın elini kavradı.

kollarından birini arkasına doğru çekerek onu etrafında döndürdü. İnzen de aynı hızla tepki verdi, eli

yabancıнын boğazını sıktı. Yankesiciye odaklanmadan önce ona şaşkın bir bakış .

"Benim dişimden çalmaya cüret mi ediyorsun?"

"Hayır," diye kekeledi küçük figür.

İnce bedenini birçok renkten oluşan hacimli bir cübbe örtüyordu, Yüz hatları tanıdık gelmese de onun bir çocuktan fazlası olmadığından şüpheleniyordu.

İnzen sert bir sesle, "Sizi pazar yöneticisine şikâyet edeceğim," dedi. "Hayır, lütfen, Saygıdeğer Efendim. Bu olmaz."

"Ona ne yapacaklar?" diye sordu .

"Hırsızlık için mi?" Arkalarındaki bölmede oturan uzaylı öne doğru eğildi, yüzü ilgiyle canlanmıştı. "En azından bir elini kaybedecek."

İnzen ona baktı ve sonra başını salladı. "Bundan ben sorumlu olamam."

"Ben de öyle. Bırak gitsin." Tuttuğu kolu bıraktı.

"Yüzüğünü geri verir vermez vereceğim."

Genç kız mırıldanarak özür diledi ve cüppesinin içine uzanıp yeşim taşından yüzüğünü çıkardı. Tecrübesine rağmen, daha önce parmağından kaydırdığını bile fark etmedi.

"Gözlerinle uyuşuyor," dedi İnzen ona geri verirken. "Biliyorum, babamın gözlerine sahibim. Ve bu yüzden annem Bana taşın adını vermişler." Ona gülümsedi. "Teşekkür , İnzen. Bu yüzüğü bana büyükannem verdi ve benim için anlamı çok büyük." "ederim." Döndü ve çocuğa kaşlarını çatarak baktı. heybetli bir manzara. "Şimdi git ve beladan uzak dur."

"Evet, Saygıdeğer Efendim." Genç coşkuyla başını salladı, İnzen onu serbest bırakırken teşekkürlerini ve özürlerini mırıldandı. Kalabalığın içinde kaybolmaya başladı ama beklenmedik bir şekilde geri döndü sıırıttı. "En azından günün geri kalanında."

Sonra da gitmişti. Yeşim bir kahkaha patlattı ve İnzen pişmanlıkla başını salladı. Tezgâhtar iç çekti.

"Bir saat içinde geri döneceğini biliyorsun." "Belki de. Ama yine de dört eli de olacak."

"Bunun kurbanları için pek rahatlatıcı olacağından emin değilim." Yabancı mırıldandı, ama Yeşim İnzen'e gülümsedi ve elini onun koluna sıkıştırdı.

"Doğru yaptın."

Elmacık kemiklerinin üzerindeki deri koyulaştı mı? O yapamadan önce

karar verdiğinde, onları iniş alanına geri götürürken kuyruğu bir kez daha kızın beline dolanmıştı.

Başını kaldırdığında adamın kendisini incelediğini gördü. "Ne oldu?"

"Gözlerin," dedi yavaşça. "Tüm insan çocukları babalarının göz rengini mi miras alır?"

"Hiç de değil. Annelerinden ya da başka birinden miras alabilirler. Akraba. Bu onların genlerine bağlı. Genetikten anlıyorsun, değil mi?"

"Tabii ki anlıyorum. Ama bütün Cire'ların gözleri siyahtır."

Şimdi o söyleyince bunun doğru olduğunu anladı ama Renk rağmen, hiçbir şekilde aynı değillerdi. O

onun gözlerini tanıyabileceğinden şüpheleniyordu. "Neden sordunuz?"

"Kızınızın yeşil gözlü olup olmayacağını merak ediyordum."

"Hayır." Hatırladıkça boğazında bir yumru belirdi

Hana'nın tatlı yüzü.

İnzen uzun boylu birine doğru yönelirken düşüncelerini bir kenara itti, şık bir gemiydi. Bir yatın havacılık versiyonunu andırıyordu ve başıyla onayladı. Hızlı ve pahalı görünüyordu.

Ne yazık ki, orada durmadı. Adam geminin etrafını dolaştırdı ve kadın başka bir gemi gördü. Küçük ve bodurdu, düzgün bir Gövdeyi saran sayısız eziği gizlemek için çok az şey yapan boya işi.

"Bu sizin geminiz mi?" Umutla alanın geri kalanını taradı.

Görünürdeki diğer gemiler daha büyük kargo gemileriydi.

"Evet. *Flower* benim şahsi gemim." Onun muhtemelen eski bir külüstür olarak adlandıracağı şeye bariz bir şefkatle gülümsedi.

"Hızlı mı?" Uzaya çıkmaya değer olup olmadığını da sormak istedi ama adamın hakaret edeceğinden şüphelendi.

"Hızlı mı? Kessel yolculuğunu on iki parsekten kısa bir sürede tamamladı." "Bu iyi mi?" diye sordu kuşkuyla.

"Filodaki başka hiçbir gemi onunla boy ölçüşemez." Baktı yüz ifadesi şaşırtıcı derecede üzgündü. "Endişelenme, Letari. Çok yakında Trevelor'da olacağız."

İnzen, Yeşim'e *Çiçek* gemisinde eşlik ederken vicdanıyla boğuşuyordu. Ona kızının, tanışmaya geldiği iki refakatsiz bebekten biri olduğunu söylemeli miydi? Hayır, söylememeliydi. tekrar karar verdi. Lily'nin Jade'e ait olduğunun garantisi yoktu ve yakın mesafedeyken ikisinin de daha fazla gerilmesine neden olmak istemiyordu. Kuyruğunu isteksizce Lily'nin belinden çekerken çok yakın olduklarını fark etti.

Flower, bir veya iki yolcudan fazla olmayan hızlı, kısa yolculuklar için tasarlanmıştır. Ön taraftaki dar kokpit Gemide iki sandalye ve gösterge paneli bulunuyordu. Arkasında çok amaçlı küçük bir açık alan vardı. Oturulabilecek bir alan

iki ranzaya dönüştürülmüş bir duvar bir duvarı çevrelerken, diğer duvar asgari pişirme olanakları ve küçük bir sıhhi ünite içeriyordu. Zeminin altındaki küçük bir kargo alanı dışında, geminin geri kalanını motorlar oluşturuyordu.

Onun tatlı, baharatlı kokusu çoktan odaya sinmeye başlamıştı. küçük bir gemiydi ve yüzünü buruşturarak tüm yolculuğu sürekli bir ereksiyonla geçirmeye mahkûm olduğunu fark etti. Kız kuyruğunu okşadığından beri, onu daha yakına çekme dürtüsüyle savaşıyordu ve kız isteyerek elini koluna koyup ona güveniyordu, kalbi yerinden gibiydi.

Yeşim etrafına bakındı, sonra başını salladı. "Burası dışarıdan çok daha iyi görünüyor - yani dışarıdan gayet iyi. Sadece biraz, umm..."

"Endişelenmeyin, Letari'm. *Flower*'ın gemilerin en güzeli olmadığını farkındayım. Ama hızlı ve doğrudur."

"Bu ne anlama geliyor? Letari mi?"

"Küçük savaşçı demek. Genç hırsızın sana bu kadar yaklaşmasına izin verdiğim için utanıyorum ama savunma becerilerinden çok etkilendim."

"Kızım kaçırıldığından beri eğitim alıyorum. Onu geri aldıktan sonra onu savunabilmek istedim."

"Asla kendinizi ya da çocuğunuzu savunmak zorunda kalmamalısınız." "Benim tecrübem bu yönde değil."

"Gerçekten çok üzgünüm. Keşke geri dönebilsem ve seni inciten herkese bir ders verebilsem."

Yüzü yumuşadı ve uzanıp adamın kuyruğunu tekrar okşadı. Elinin her dokunuşu doğrudan adamın ağrıyan sikine gidiyordu.

Ona bunun dostça bir jest olduğunu söylerken meseleyi hafife aldığını söylemeli miydi? Hayır, diye karar verdi. Yaşadığı hayal kırıklığına rağmen, onun ellerini üzerinde hissetme fırsatını kaçırmak istemiyordu.

Granthar tarafından! Ne düşünüyordu ki? Sadece kısa bir süre için onunla birlikte olacaktı ve kızını bulduğunda - umarım Lily'yi *değil* - artık hayatının bir parçası olmayacaktı. Boğazını temizledi.

"Siz kendinizi diğer koltuğa bağlarsanız, ben de kalkış için hazırlanacağım."

Yedinci Bölüm

Yeşim yardımcı pilot koltuğuna oturur oturmaz, İnzen ona emniyet kemerini nasıl bağlayacağını gösterdi ve görevi kendisinin yerine getirme isteğine direndi. Küçük bedeni büyük koltuğun altında ezilmişti ve İnzen kaşlarını çatarak ona baktı.

"Güvenli olduğundan emin olmak için koşum takımını kontrol etmem gerekiyor. Daha büyük bir varlık için tasarlanmış."

Bir süre onu inceledikten sonra başını salladı.

"Pekâlâ."

Her ne kadar cesur bir yüz ifadesiyle bunu saklamaya çalışsa da, adam onun gergin olduğunu anlayabiliyordu. Sandalyenin yanına diz çöktü, böylece

onun üzerine çıkmayacaktı. Parmaklarını omuz askılarında hafifçe gezdirdi. Ona dokunmaktan kaçınmaya çalışsa da, bedenine oturup oturmadığını test ederken teninin sıcaklığını hissedebiliyordu. Kalçalarını çevreleyen bacak kayışlarına geçti ve tokayı kalçalarının üzerinden geçirdi.

Midesini. Kadının nefesinin kesildiğini duydu ve bir saniye sonra onun uyarılmışlığının tatlı kokusunu aldı.

Elindeki işe konsantre ol, diye emretti kendine, ama eli bacaklarının arasındaki birleşme yerinde gezinirken neredeyse titriyordu. Elleri asla titremezdi.

"Daha sıkı olması gerekiyor." Sesi kendi kulaklarına bile gergin geliyordu.

", " diye tekrarladı ama bu kez sesi nefes nefese çıkıyordu. "Emin olmak için parmağımı kayışın altına yerleştirmem gerekiyor. çok sıkı değil."

"Devam et."

Parmağını karnındaki kayışın altından geçirdi ve ince tıbbi önlüğün içinden teninin sıcaklığını hissedince bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldı. Çürük kumaşı yırtıp açmak ve ona dokunmaktan başka bir şey istemiyordu. Bunun yerine, kendini konsantre olmaya zorladı kayış sıkılaşıp kadar kayış üzerindeki ayarları yapmak,

Elini kızın tenine daha fazla bastırdı. Yapması gerektiğini biliyordu. geri çekildi ama ona bakmaktan kendini alamayarak bir süre daha oyalandı.

Şimdi diz çöktüğüne göre, başı onunkinin sadece biraz üzerindeydi ve doğrudan o muhteşem gözleri görebiliyordu. Gözbebekleri büyümüş, geriye sadece soluk yeşil bir halka kalmıştı ve dolgun dudakları aralanmıştı, nefesi yumuşak bir solukta kaçıyor. Küçük beyaz dişleri dolgun alt dudağına kenetlenmişti ve bu baştan çıkarıcı küçük ağız keşfetmeyi -çok uzun zamandır hiçbir şeyi istemediği kadar- çok istiyordu. Aralarındaki hava kalınlaştı, ama kendini ayağa kalkmaya zorladı ve bunu yaparken, sikini doğrudan onun önüne yerleştirdi

Yüzünü. Kadının dilinin dolgun dudaklarını ıslatmak için dışarı fırladığını gördü ve onu dudaklarının arasına aldığı hayal ederken siki sarsıldı. O anda eylem kesinlikle yasaktı. Hiçbir Cire tohumunu bir kadının ağzında harcamayı göze alamazdı ama bu görüntü silinemezdi. Asaletten çok aceleyle kendini kokpitten dışarı attı.

"Bir uçuş kontrolü yapacağım ve sonra yola çıkacağız." Kadın bir şeyler mırıldandı ama adam ona dönüp bakmaya cesaret edemedi.

Görevlerine konsantre olmak ağrısına çok az iyi geliyordu.

ereksiyon oldu ama kendini bunu görmezden gelmeye zorladı. Daha önce sadece bir kez böyle hissetmişti -eşiyle tanıştığında- ama o zaman bile ona duyduğu ihtiyacın yoğunluğuna yaklaşan bir şey hatırlamıyordu.

Dostum?

Bu düşünce onu olduğu durdurdu. Bu imkansızdı.

Gelenekleri, bir Cire'ın yalnızca bir kez eş bağı kurmasını gerektiriyordu. Yine de görevine devam ederken Hrebec ve Abby'yi düşünmeden edemiyordu. Kuşkusuz, Hrebec daha önce çiftleşmemişti. Ama bir insanla eş bağı kurmuştu. Bir kez çiftleşmiş olsa da Jade ile farklı ama daha az anlamlı olmayan bir bağ kurması mümkün müydü?

Bu düşünceyi daha sonra incelemek üzere bir kenara iterek pilot koltuğuna döndü ve kalkış işlemini başlattı. Jade öne eğildi hevesle.

"Bu çok heyecan verici. Dünya'dan ayrıldığımızda neye benzediğini görememiştim."

Dünya'ya. Elbette gezegenine dönmek isteyecekti. Çiftleşme içgüdüğü uyanmış olsa bile, buna boyun eğmezdi. Sadece kalp ağrısı istemiş olurdu.

Sen bir savaşçısın, diye hatırlattı kendine. Bu dışının cazibesine karşı koyacak güce sahipsin.

Sert hatırlatmasına rağmen, kendini istediği kadar güvende hissetmiyordu.

Jade küçük gemilerinin havaya yükselişini merakla izledi. Görünüşe göre İnzen hava trafik kontrolünün gezegensel versiyonuyla iletişim kuruyordu çünkü ilerleme sinyalinin almadan önce bir süre orada asılı kaldı. Sinyal gelir gelmez havalandı ve gezegen şaşırtıcı bir hızla arkalarından uzaklaştı. Hızlandıklarında kendini koltuğa doğru itilmiş bulmayı bekliyordu ama tek hissettiği göğsüne doğru hafif bir basınçtı. Ama bu minimal etki bile ona meme uçlarının sert küçük tomurcuklar olduğunu hatırlattı. Yanına diz çöktüğünden beri spor sütyeninin yırtık kalıntılarına doğru bastırıyorlardı. Ve ellerini askılardan aşağıya doğru gezdirdiğinde, her ne kadar

Saygılı bir şekilde, bacaklarının arasında nemli bir sıcaklık hissetti. Ve o parmak tenine değdi, büyük eli neredeyse tüm vücudunu kaplıyordu. Karnı, onu daha da tahrik etmişti.

Ayağa kalktığı anda, uyarılmanın tek taraflı olmadığı belliydi. Beyninin uzak bir kısmı ona bir uzay gemisinde, kendisinin iki katı büyüklüğünde bir uzaylıyla, devasa bir ereksiyon halinde yalnız olduğunu hatırlattı ama korku hissetmedi. Birlikte oldukları kısa süre içinde bile herkesin bir art niyeti olduğunu varsayma eğilimine rağmen, İnzen'le ilgili bir şey her zamanki bariyerlerini düşürmüştü.

Saçmalama, diye azarladı kendini. Onu tanımıyorsun. Ona kıyafet kadar düşünceli olması, ona güvenebileceği anlamına gelmiyordu.

Gemi atmosferden karanlık bir gökyüzüne fırladı. Tüm o Önünde hayal edebileceğinden çok daha büyük, berrak ve parlak yıldızlar görüyordu. Otomatik olarak omzunun üzerinden arkasına baktı ama tabii ki arkalarında sadece kulübe vardı.

"Gezegeni görmek ister misin?" İnzen daha kabul etmeden gemiyi geri döndürmüştü bile, böylece arkalarında uzayıp giden uçsuz bucaksız yerküreyi görebilecekti. Dünya'nın aksine yüzeyi koyu kırmızılar ve kahverengilerle kaplıydı ama yine de hayranlık uyandırıcıydı. ilham verici bir manzara.

"bir şey göreceğimi hiç düşünmemiştim," dedi usulca. İçini çekti, bakışları da gezegene odaklanmıştı. "Ben de öyle." "Anlamıyorum. Sen uzay gemisi pilotu değil misin?"

"Şimdi öyleyim ama hayatımın büyük bölümünü kendi gezegenimde geçirdim. Kızıl Ölüm geldiğinde, Ciresia bir kabuktan başka bir şey olmadı. Oradan ayrıldım çünkü artık benim için orada hiçbir şey yoktu."

"Kızıl Ölüm mü?"

"Kwaret açıklamadı mı?"

"Konuşmak için pek vaktimiz olmadı."

"Bu sektördeki sistemler Konfedere Gezegenler adı verilen bir organizasyona ait. Yirmi yıldan fazla bir süre önce, bir veba uygarlığımızı silip süpürdü. Kimsenin canını bağışlamadı ama Cire'ler bazı açılardan en çok yıkıma uğrayanlardı. Tüm dişilerimizi kaybettiğimizi düşündük."

"Çok üzgünüm. Değer birini mi kaybettiniz?"

"Eşim ilk yıl içinde öldü. Hiçbir zaman güçlü olmamıştı. Ama kızım..." Elleri kumandaları sıktı ve kadın Parmak eklemlerinin derisi neredeyse beyaza döndü. "Uzun süre iyi kaldı Belki hayatta kalabileceğini düşündüğümüz kadar uzun bir süre. Ama yaşamadı."

Kuyruğu ona doğru çırpındı ve elini kuyruğunun üzerine koyarak yatıştırıcı bir şekilde okşadı. Tısladı ve irkilmiş gözlerle ona baktı.

"Kelimelerin pek bir anlam ifade etmediğini biliyorum ama gerçekten çok üzgünüm. Kızımın kayıp olduğunu bilmek yeterince zor. Yapamam.

onun sonsuza dek gittiğini bilmenin nasıl bir şey olduğunu hayal edin."

Kuyruğu şimdi elinin etrafına dolanmıştı ve kadın merak etti Biri diğerini yatıştırıyordu. Gemiye geri döndürüp uzayın karanlığına doğru yola çıkmadan önce birkaç dakika sessizlik içinde oturdular. Sonra onun daha önceki sözlerini hatırladı.

"Yeni bir eş mi buldun?"

"Ne?!" Yüzüne bir kova su fırlatılmış gibi irkilmiş görünüyordu. Belki tabu bir konuydu ama gerçekten bilmek istiyordu.

"Alışveriş yaparken bir terziyle yaşadığını söylemiştin."

"Ah, evet." Sandalyesine geri yaslandı. "Genç bir insan dışı."

Bu onu neden şaşırttı? Uzaylılar bile ödül eşlerini severdi.

"Ve o senin yeni eşin mi?" Ses tonunun istediği kadar nötr olmadığından şüpheleniyordu.

"Hayır, hiç de değil. O benim kızım gibi." Adam duraksadı ve kuyruğu kızın elini sıkıca kavradı. "Benim de çok daha küçük bir kızım var."

"Anlıyorum." Tekrar çiftleşmemiş olabilirdi ama görünüşe göre tohumlarını etrafa saçmakta tereddüt etmemişti. *Kes şunu*, diye kendi kendini azarladı. Eğer ırkı ölüyorsa, bu hiç şüphesiz çocuk sahibi olmanın önemi. Çekici, düşünceli bir erkekti. -Yalnız kalmamalıydı. Ama kızının annesi ya da diğer ilişkileri konusunu sürdürmeye hiç niyeti olmadığını fark etti. Konuyu değiştirdi.

"Trevelor'a varmamız ne kadar sürer?"

"Dördüncü günün sabahında varacağız." Sanki onun onaylamadığını hissetmiş gibi, ona biraz çekingen bir şekilde gülümsedi. "Ve bu da birinci günün akşamı."

"Driguera'dan ayrıldığımızda öğleden sonra değil miydi?"

"Evet, ama gemiyi kendi yerel saatimde tutarsam daha kolay uyum sağladığımı fark ettim. Akşam yemeği yiyebiliriz ve belki Gecenin erken saatlerinde mi?"

Gözleri küçük gemide gezinerek bir yatak odası aradı ama tek görebildiği bir oturma alanıydı. Yatağa dönüşebiliyor muydu? Tek kişilik bir yatağa mı? Düşüncelerini toparlamadan önce onunla geçireceği erken bir gecenin neler getirebileceğine dair ateşli bir hayal kurdu.

"Uyumadan önce biraz dikiş dikmek istiyorum, eğer sorun olmazsa." Sadece kıyafetlerinin tamire ihtiyacı yoktu, aynı zamanda her zaman dış görünüşüyle gurur duyan bir kadın olmuştu. Dikkatle kaçınırdı

İnzen'le tanıştıktan sonra bunun kendisi için neden daha önemli olduğunu düşündü.

"Elbette. Önce bir şeyler yemek ister misiniz?"

Karnı sanki cevap verirmiş gibi guruladı ve güldü. "Şimdi sen söyleyince, biraz acıktım."

"Aç mısın?" Sanki kadın açlıktan öldüğünü söylemiş gibi dehşete düşmüş görünüyordu. "Kaptan Armad sana daha iyi bakmalıydı."

"Sakin ol, koca adam. Bize yemek teklif etti ama ben bir şey yiyemeyecek kadar endişeliydim."

Hâlâ üzgün görünüyordu ama aniden başını salladı.

"Hemen bir yemek hazırlayacağım." Koşum takımını çözdü ve ayağa kalktı.

"Gemiyi yönlendirmene gerek yok mu?"

İlk kez güldü, kadının içini titreten alçak bir gümbürtü. "Hayır, Letari'm. Trevelor'a yaklaşıp kadar *Flower* otomatik pilotta kalacak. İstersen koşum takımını çıkarabilirsin."

Kumandayı karıştırdı ama adam kayışları sıkmak için her ne yaptıysa ayarları değiştirmişti.

"Bana yardım edebilir misiniz?" Sesi yine nefes nefese çıkmıştı.

Adam eğildiğinde gözleri karardı, kokusu onu sardı. Adamın ilginç dokulu yanağı ağzından sadece birkaç santim uzaktaydı ve kadın aptalca bir dürtüye teslim oldu. Adam kayışları bırakınca öne doğru eğildi ve ağzını adamın yanağına, tenine değdirdi.

Dudaklarının altında serin ve kuru.

Sanki bir demirle dağlanmış gibi geriye sıçradı, eli dudaklarının değdiği yeri örtmek için uzandı.

Onu gücendirmiş miydi?

"Bunu neden yaptın?"

Kendi yanakları da yanıyordu ama meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Sadece bir öpücüktü. Sadece yaptığınız şey için teşekkür etmek istedim. Kırdıysam özür dilerim-"

"Oh, hayır. Beni gücendirmedin. Bana dokunarak beni asla gücendiremezsin."

Adamın karanlık bakışları o kadar yoğundu ki kadın gözlerini kaçırды, Bunu yaparken pantolonunu zorlayan ereksiyonunu bir anlığına yakaladı.

Öyle. Yanaklarındaki sıcaklık bile dudakları kıvrıldı. Hayır, kesinlikle alınmamıştı.

Sekizinci Bölüm

İnzen, gemisinin ışıkları yaklaşan günün habercisi olarak aydınlanmaya başlamadan çok önce uyandı. Sisteminin alışması için yeterince uzun süredir Driguera'da bulunmadığından, bu durumun nedeninden şüpheleniyordu.

uyanıklık, altındaki ranzada yatan kadındı. Önceki akşam onu bir tatmin duygusuyla ama aynı zamanda büyük bir özlemle doldurmuştu.

Ona yemek hazırlamak ve yemesini izlemek dışisini koruma ihtiyacını karşılıyordu. *Benim dışimi değil*, diye kendine bir kez hatırlattı. Ama ona hizmet etmek doğru geliyordu. Ne yazık ki, onu yerken izlemek, küçük takdir iniltilerini duymak ve o garip, baştan çıkarıcı dudakları yalamasını izlemek, koruyucu içgüdülerinden daha fazlasını uyandırmıştı. Asi duygularını kontrol etmek için yapabileceği pek bir şey olmadığından

şaft, o kalıcı bir ile yolculuk yapmak için kendini istifa etti ereksiyon. Sadece Jade'in onun uyandırılmasından rahatsız umuyordu.

Yemekten sonra masayı dikiş alanına dönüştürdü, Büyük boy bronz giysiden başlayarak. Bir kitapla ilgilenmeye çalışmıştı - uzay uçuşları hakkında çok şey okurdu- ama onun yerine kendini onu izlerken bulmaya devam etti. Kadın mutlu bir şekilde mırıldanıyordu. malzemeyi emin ellerle kesti ve dikti. Bir ara başını kaldırıp ona gülümsedi.

"Dükkân sahibi haklıydı. Bu dikiş aleti iğne ve ipliğe göre çok büyük bir gelişme."

"Sürece çok aşına görünüyorsunuz. Dünya'daki mesleğiniz bu mu? Terzi mi?"

"Tam olarak değil," dedi kaçamak bir ifadeyle, sonra içini çekti ve başını salladı. "Burada kimsenin benim kim olduğumu umursamadığını unutuyorum."

"Gizli mi?"

"Hayır. Ama benim... işim çok başarılı ve insanlar Kim olduğumu öğrendikten sonra farklı davranmaya başladılar." Kızın yüzündeki kederi okuyabiliyordu ve kuyruğunu ona doğru salladı.

Onu teselli etti ama sonra melankoliyi bir kenara itti. "Büyükannem bana dikiş dikmeyi o kadar küçükken öğretti ki öğrendiğimi zar zor hatırlıyorum. Kızıma da öğretmek niyetindeyim."

Cassie tekrar dikişine eğildi ve onun suçluluk dolu başlangıcını fark etmediğini umdu. Lily zaten Cassie'nin terziliği karşısında büyülenmişti, ama o genellikle keskin makas ve ısıtılmış dikiş aletindeki tehlikelerin farkında olarak onun dikkatini dağıtmaya çalışırdı. Acaba Jade de onların temsil ettiği tehlikelerin bu kadar farkında mıydı?

Sözlerin içi boştu. Bu kadın kızını bilinmeyen bir evrene kadar takip etmişti; ona karşı asla dikkatsiz davranmazdı.

İyileşmek. *Lily onun çocuğuysa bile*, diye kendine hatırlattı.

Saat ilerledikçe, onun birkaç kez esnediğini gördü ve ayağa kalkıp elini salladığında yemek yemeyi önermek üzereydi giysisi çıkar.

"İşte." Geminin kamarasında kararsızca etrafına bakındı. "Bunu deneyebileceğim yer var mı?"

"Sihhi tesisat ünitesi kapısı olan tek alan ve oldukça küçük." Kadının yüzündeki hayal kırıklığı ifadesine dayanamadı. "Bir savaşçı olarak mahremiyetinizi ihlal etmeyeceğime dair size söz verirsem, burada üstünüzü değiştirecek kadar bana güvenir misiniz?"

Kadın onu düşünceli bir şekilde inceledi ve adam kendini nefesini tutarken buldu. Kadın başını salladığında, adamın içinde büyük bir memnuniyet kükredi.

"Yüzümü kapatacağım."

Okuyucusunu bıraktı ve ellerini gözlerine götürdü. Kadın irkilerek bir kahkaha attı ve bir an sonra adam kumaşın hışırtısını duydu. Onun çıplak bedenini hayal ederken yeminini bozmamak için bir savaşçı olarak öğrendiği özdenetimin her zerresini kullanması gerektiği gemisinin ortasında duruyordu.

"Tamam, şimdi bakabilirsin. Her şey mi?"

Tek yapabildiği ona bakmaktı. Büyük boy bronz giysi ince bir tuluma dönüşmüştü. Kumaş

Hafif göğüslerinin arasına dalmadan önce her iki omzunu da sarıyordu. Eşleşen bir kuşak, kumaşı ince belinin etrafında sıkıca sarıyor, ardından pantolon paçalarına doğru dalgalanıyordu. Renk, teninin altın tonunu ortaya çıkarıyor ve gözlerinin kristal yeşilini vurguluyordu. Her ne kadar

Kesim mütevazıydı, onun gerçek şeklini ilk kez görüyordu. Her zarif kıvrımı keşfetmeyi nasıl da arzuluyordu.

"Beğenmedin mi?" Kadının yüzü düştü ve adam çok uzun zamandır sessizce baktığını fark etti.

"Ne kadar beğendiğimi ifade edecek kelimeler ," itiraf etti. "Çok yeteneklisiniz."

Kadın bu iltifat karşısında zevkle parladı ama adam sadece gerçeği söylemişti. Cassie'yle birlikte yaşadığı son bir yıl boyunca kadın modasına oldukça aşina olmuştu. Cassie'nin işinin daha profesyonel olabileceğinden şüpheleniyordu ama Jade'in kendine özgü bir yeteneği vardı.

"Teşekkür ederim. Yırtık kıyafetlerimden çok daha iyi hissettiriyor-" Sözleri muazzam bir esnemeyle kesildi.

"Uyku vakti geldi," dedi kararlı bir şekilde.

"Uykum yok-" Bir esneme daha onu durdurdu ve ona sıırıttı. "Sanırım biraz yorgunum. Kendime bir gecelik yapmak niyetindeydim ama sanırım tıbbi önlük işimi görecek."

O kadar pişman görünüyordu ki, adam kendini durduramadan teklif ortaya çıktı. "İçinde uyumak için gömleklerimden birini ister misin?"

"Umm, bu iyi olurdu."

Dolabını karıştırdı ve eğitim için kullandığı gömleği çıkardı. Yapışacak şekilde tasarlanmıştı, bu yüzden belki de onun üzerinde diğer giysileri kadar hacimli olmayacaktı. O zaman

Ona vermek için yaklaştığında kuyruğu havaya kalktı ve kolunu okşadı. Kız irkilmiş görünüyordu ve adam kendini geri çekmeye zorladı, her ne kadar ona dokunma ihtiyacı tüm akşam boyunca içinde birikmiş olsa da. Kızın yüzü aydınlandı ve uzanıp adamın kuyruğunu okşadı.

Küçük parmaklarının hassas et üzerindeki hissi, doğrudan shaftına bir uyarılma çivisi gönderirken inlememeye çalıştı. Kadının yüzündeki dinginlik, ona bu şekilde dokunduğunda ona ne yaptığı hakkında hiçbir fikri olmadığını açıkça ortaya koyuyordu.

"Teşekkür ." Ona gülümsedi. "Üzerimi değiştirebilmem için gözlerini tekrar kapatabilir misin?"

Bunun yerine, asi bedenini kontrol altına almaya çalışarak ondan uzaklaştı, ancak kumaşın yumuşak fısıltısı onu İmkansız.

"Her şey tamam. Bana banyonuzu nasıl kullanacağımı gösterir misiniz?"

"Özür dilerim. Burada, gemide bir banyo odam yok." Yine de onu evindeki havuzun buharlı sularıya çevrili olarak çok net bir şekilde hayal edebiliyordu.

"Temizlenmek için evinizi kastettiğimi sanmıyordum."

"Ah, sıhhi tesisattan bahsediyorsun." Küçük birimin kapısını açtı ve talimatları gözden geçirirken, kızın vücudunun kendi tarafına değen sıcaklığını ve duyularını bastıran nefis kokusunu umutsuzca görmezden gelmeye çalıştı.

"Teşekkürler. Sanırım anlıyorum."

Bir an birbirlerine baktılar ama kadın kıpırdamadı. Onu tekrar öpecek miydi? Ama sonra bir elini onun kuyruğuna koydu ve yavaşça belinden çıkardı. Hay sikeyim! Neden ona dokunmayı bırakamıyordu?

"İki kişi için yeterince büyük olduğunu sanmıyorum." Güldü, ama Ses nefessizdi ve onun uyarılmışlığının artan kokusunu algılayabiliyordu. Kendini geri adım atmaya zorladı.

"Yardıma ihtiyacınız olursa lütfen beni çağırın. Gözlerimi kapalı tutacağım," diye hızla ekledi.

Pembe yanaklarını kızarttıktan sonra ona gülümsedi ve küçük kompartımanın içine daldı. Sesi dinlememek için boşuna çabalıyordu. Su sesini duyduğunda ya da çıplak vücudunun sıvıyla parladığını hayal ettiğinde, oturma alanını iki ranzaya dönüştürmeye gitti. Genellikle yatakta uyurdu.

ama üst ranzanın onun ulaşamayacağı kadar uzun olacağından şüpheleniyordu. Yine de ellerini kolayca hayal edebiliyordu. Onu kaldırırken ince beline bakarak, altında olmayı umursamadığı sürece altta daha rahat olacağına karar verdi.

Bu düşünce hemen kadının başka şekillerde onun altında olduğu imgesini uyandırdı ve aşırı endişeli siki tekrar sarsıldı. Granthar tarafından,

kızıışmış genç bir hayvandan daha kötüydü. Masaya oturdu ve savaşı kurallarının sözlerini sessizce okumaya başladı.

Kontrolünü yeniden kazanmaya çalışıyordu -sanfareden çıkar çıkmaz tamamen kaybolan bir kontrol.

Saçları hâlâ nemliydi, başının narin kemiklerine yapışıyor ve gözlerini daha da iri gösteriyordu. Gömleği bir omzundan sarkıyor, narin köprücük kemiğini ortaya çıkarıyor ve etek ucu aşağıya iniyordu Dizlerinin altına kadar ama baldırlarının zarif altın kıvrımlarını gizlemiyordu. Yaptığı kıyafetin içinde çok güzeldi ama onu böyle görmek -küçük ve savunmasız ve onun kıyafetlerine sarılmış- göğsünü ağrıttı.

"Sanırım yatmaya hazırım."

"Alt tercih edeceğini düşünmüştüm."

"Eğer eminseniz." Üst ranzaya biraz şüpheyile baktı. "Sanırım oraya çıkmak için bir desteğe ihtiyacım olacak."

"Hayır, bunu sen al. Üstte iyi olacağım."

Şaşkın bir bakış ona doğru geldi ve insan dişilerinin cinsel pozisyonlarla ilgili olarak bu ifadeyi kullanıp kullanmadığını merak etti. Ona sormayacağı için yüzünü olabildiğince boş tuttu ve saniyede kendi sırasını almaya gitti. Adam kadının yanından geçerken, kadın parmaklarını koluna geçirdi ve parmak uçlarına kalktı. Karşı koyamayarak başını eğdi ve bir kez daha o inanılmaz yumuşak dudaklar yanağına değdi.

"Tekrar teşekkür ederim, Inzen. Her şey için."

Ona bir teklifte bulunma ihtimaline karşı konuşmaktan korkuyordu. Ne isterse istesin, sadece başını eğdi ve ihtiyaçlarını karşılamaya gitti. Adam dışarı çıktığında, kadın koltuğa kıvrılmıştı. Alt ranzada, küçük bedeni battaniyenin altında zar zor görünüyordu. Işıkları kararttı, kızın ihtiyacı olursa diye sadece belli belirsiz bir parıltı bıraktı.

Gece bir şeyler içti ve yattı.

Ama iyi uyumamıştı ve şimdi kalkma vaktinden çok önce kendini uyanık ve huzursuz buluyordu. Eğer başına olsaydı, kalkıp bir saat boyunca zihnini ve bedenini çalıştırmak için nafile bir çaba olacağından şüphelendiği bir antrenman yapardı. vücudunu rahatlatmıştı. Bu bir seçenek olmadığından, dürtülerine yenik düştü ve elini ağrıyan sikine götürdü.

Kendi elinin dokunmasını istemiyordu. Jade'in yumuşak, küçük parmaklarının onu okşamasını istiyordu ama bunu hayal etmek bile daha da sertleşmesine neden oluyordu, precum zaten ucunda inci gibi parlıyordu. Onunkini okşadı başparmağını ısıtılmış sıvının içinden geçirdi ve bunun onun dili olduğunu hayal etti

-O inanılmaz derecede pürüzsüz, yumuşak diliyle tohumunun tadına baktı. Daha önce hayal ettiği gibi onu ağzına aldığı hayal ettikçe çuvalı gerildi. Eylemin yasak doğası daha azdı

Ona bakarkenki görüntüsünden daha önemliydi, yeşil gözleri onun etrafında yutulurken zevkle genişledi. Tohumu şimdi daha hızlı akıyordu ve elini sikinde aşağı yukarı kaydırarak onun kendisini daha derine götürdüğünü, patlayana kadar damarlarında şimşekler çaktırdığını, nefesinin boğuk bir solukta kaçtığını hayal etti.

Altındaki hareketin hışırtısını yakaladığında ancak yumuşamaya başlamıştı ve şaftı hemen tepki verdi, sanki hiç boşalmamış gibi sert ve ağrıyordu. Sessizce iç çekti.

Sadece tek bir şey tahrik olmasını hafifletebilirdi ve bırakın gemisinde yolcu olan bir kadına dikkatini asla vermeyecekti.

Birini .

Sessiz bir iç çekişle gözlerini kapadı ve bir kez daha uyuyormuş yaptı.

Dokuzuncu Bölüm

Jade nefesini tuttu ve tepesinden gelen belli belirsiz sesleri dinlerken hareket etmemeye çalıştı. Uyandığında gemi hâlâ karanlıktaydı ve etin ete sürtünmesi gibi bir ses duyduğunda kendini hangi koşullar altında bulduğunu düşünüyordu. Baharatlı yeni bir dalga İnzen'in kendisine dokunduğunu fark ettiğinde, küçük gemiye çoktan sinmiş olan koku vücudunda sinir bozucu bir etki yarattı. Onun Kendi eli kalçalarının arasından, gömleğinin altından kaydı ve cevap veren bir ıslaklık buldu. Onun sessizce soluduğunu duyduğunda, şişmiş klitorisine temkinli bir şekilde dokundu. Bir an sonra, onun yerine yerleştiğini duydu. Lanet olsun. Eğer onu duyabilseydi kendine dokunmaya devam ederse şüphesiz onu duyabilecekti. İsteksizce parmaklarını geri çekti.

Bu büyük uzaylıda, geride sandığı duyguları uyandıran şey neydi? *Sadece uzun zaman oldu, o* kendine hatırlattı. Ve çok çekiciydi. Her ne kadar Belli onu ilk kurtaran Cire savaşçılarından daha yaşlı. -Çıkıntıları daha belirgin, derisinin desenleri daha karmaşık -Vücudunda çok az yaşlılık belirtisi vardı.

O etkileyici kasları hatırlayınca hoş bir ürperti kapladı içini. Dar üniformasının içinde iyi bir figür çiziyordu, ama banyodan yatmaya hazır olarak çıktığında gömleğini çıkarmıştı ve kadın her iyi tanımlanmış çıkıntıyı görebiliyordu. Kirpiklerinin altından onu dikizlerken şişkinleşmişti. Ve adam onun üstündeki ranzaya tırmandığında, kadın onu bir kez daha net bir şekilde görebildi Bacaklarının arasındaki daha da etkileyici çıkıntı. Adamın tenini kaplayan küçük çıkıntıları hatırladı ve penisini de kaplayıp kaplamadıklarını merak etti. Bu düşünce klitorisini heyecanlı bir şekilde titretti.

Hayır, dedi kendi kendine. Bu tür bir karmaşaya ihtiyacın yok. Kızını bulmak için buradaydı ve hiçbir erkek, hiçbir uzaylı, ne olursa olsun

ne kadar çekici olursa olsun, buna engel olacaktı. İnzen sadece aramasına yardımcı olacak bir elçiydi, daha fazlası değil.

Kararlılığına rağmen, onu çok daha fazla bir şey olarak düşünmeye devam etti, ta ki geminin ışıkları aydınlandı. Adamın ranzadan inerken gösterdiği çabukluktan, onun da kendisinden daha fazla uyumadığından şüphelenmişti, ama onun faaliyetlerini hatırlamadı ve ona hoş, tarafsız bir gülümseme verdi.

"Günaydın. En azından sabah olduğunu varsayıyorum?"

"Evet, Letari'm. Ve seninle gemimde çok güzel bir sabah geçiriyorum." Adam ona gülümsedi, yüzü yumuşacıktı.

Tanrım, eğer böyle şeyler söylemeye devam ederse Aralarındaki mesafeyi korumak zordu. Kendini onun hem gülümseyen yüzüne hem de çok çekici vücuduna bakmamaya zorladı.

"Daha fazla dikiş dikmeye başlamak için sabırsızlanıyorum. Masanızı tekrar devralmamın bir sakıncası var mı?"

"Önemli değil. Ama önce sabah yemeğini

hazırlayacağım." "Ben genelde kahvaltı etmem."

Dehşete düşmüş görünüyordu. "Gücünüzü korumalısınız. Çeşitli yemekler hazırlayacağım, böylece sana hitap eden bir şeyler bulabilirsin."

İtiraz etmek için ağzını açtı ama adam çoktan banyoya girmişti.

Evet, mesafesini korumak kesinlikle zor olacaktı.

Bu düşünce sabah boyunca onu rahatsız etmeye devam etti.

İlk olarak, ona en az on farklı yemek sunduğunda ve her birinden bir ısırik denerken endişeyle onu izlediğinde. Sonra yine, o dikiş dikerken sandalyesinde oturup kitap okumaktan oldukça memnun görüldüğünde, ama onun kendisini izlediğini hissettiğinde.

Öğle yemeği için aynı derecede geniş bir dizi hazırlayacaktı, ancak kadın ona tek bir basit yemeğin ona daha uygun olacağını kesin bir dille söyledi. Öğle yemeğinden sonra dikiş dikmeye devam etti ama kendini giderek daha huzursuz hissediyordu. Dünya'daki son yılı şu aktivitelerle doluydu

Müfettişlerini devredemediği iş görevlerine yönlendirmek için fiziksel eğitim. Bir saat boyunca tek bir yerde oturmaya alışık değildi.

uzun bir süre. Üçüncü kez gerinip iç geçirdikten sonra İnzen kaşlarını çattı.

"Bir sorun mu var, Letari'm?"

"Sadece huzursuzum sanırım. Genelde her gün antrenman yaparım ve bu kadar uzun süre hareketsiz oturmaya alışık değilim."

Onu düşünceli bir şekilde inceledi. "Ben de her günümün bir bölümünü eğitime ayırıyorum. Bana katılmak ister misin?"

İnsan bir elçiyle eğitim yapar mı? Onu inceleme sırası ondaydı. Onun cüssesinde birine karşı antrenman yapmanın yeteneklerini sınamak için iyi bir test olacağına karar verdi ve o iri bedene yakın olma düşüncesinin verdiği heyecan ürpertisini görmezden geldi.

"Gözlerini tekrar kapatır mısın? Üstümü değiştirmek istiyorum."

Hemen itaat etti ve aceleyle yoga pantolonunu ve spor sütyenini giydi. Hasarın tamamını tamir edememişti ama büyük ölçüde sağlamdılar ve yeni kıyafetlerine kıyasla egzersiz için daha uygundular.

"Ben hazırım," diye .

İnzen'in gözleri birden açıldı, karanlık bakışları ısınırken kıyafetini inceledi. Birden sütyeninin altıyla pantolonunun üst kısmı arasındaki çıplak karın şeridinin, pantolonunda onarmak için yeterli kumaşı olmayan yırtıkların ve eksik omuz askısının yerine taktığı ince kayışın farkına vardı.

"Bu çok yakışan bir kıyafet. Dünya'da eğitim için geleneksel kıyafet bu mu?"

"Uzaylılar tarafından kaçırılmadıysan hayır," dedi kuru bir sesle ama yine de onun bariz onayından duyduğu zevkin yanaklarını ısıttığını hissedebiliyordu.

"Vedeckians sizi gezegeninizden aldığı için üzgünüm ama tanıştığımıza çok memnunum."

"Belki de en iyisi buydu. En azından bu şekilde kızımı bulma şansım var."

Adam ağzını açtı ve kadın onun konuşmasını bekledi ama sonunda adam sadece başını salladı. "Gözlerini kapatma sırası sende."

"Anlamıyorum."

"Benim de bir eğitim kıyafetim var."

"Oh, evet, elbette."

Gözlerini kapattı ama merakı galip geldi. Duyduğunda giysi hışırtısı, kirpiklerinin altından bir bakışa karşı koyamadı. Ağzı kurudu. Sırtı ona dönüktü ve tamamen çıplaktı. Geniş sırtı ve güçlü kaslı bacakları gözleriyle buluştu ama bakışları kışının yuvarlak, sert kıvrımlarına ve kalçasının hemen üstünden çıkan kuyruğuna takıldı. Kuyruğu sanki onun bakışlarını hissediyormuş gibi ona doğru fiske vurdu ve kadın hızla gözlerini tekrar kapattı.

"Ben de hazırım," dedi bir an sonra.

Aman Tanrım. Hâlâ gömleksizdi ama bir çift kısa siyah şort giymişti. Kalın kalçalarına yapışmış ve kocaman sikini o kadar yakından kavırıyordu ki, kumaşın arasından teninin dokusunu görebiliyordu. Sanki bakışlarına karşılık verirmiş gibi, adamın aleti sarsıldı ve kadın onun gerçekten de tamamen erekte olduğunu fark etti. Anlayabildiği kadarıyla, tanıştıkları andan beri ereksiyon halindeydi. Bu bir Cire için normal miydi? Çok mutlu eşleri olmalı -mutlaka olmalı, diye düzeltti-.

"Başlayalım mı?" İnzen sordu ve bakışlarını onun cinsel organından uzaklaştırdı.

"Evet. Bana hareketlerini gösterebilir misin?" Görmezden gelerek istemeden çifte imada bulununca, ona parlak bir gülümseme verdi.

Şaşırtıcı bir şekilde, adam ona yoga rutinine çok benzeyen bir poz vererek başladı. Kendi boyutlarında bir erkek için şaşırtıcı bir zarafetle hareket ediyordu. Hareketin akışkanlığına rağmen pozisyonlarda kaslarının gerildiğini ve tatmin edici bir şekilde yandığını hissedebiliyordu. İşlerini bitirdiklerinde nefessiz kalmış, parlıyor ve gülümsüyordu.

"Harika bir antrenmandı."

"Çalıştığın şeye benziyor mu? Çok iyiydin."

"Tam olarak değil ama genelde yaptığım şeylere biraz benziyordu. yap."

Sıvılarını yenileyene kadar beklemekte ısrar etti ve Sonra başını bir yana eğerek onu tekrar inceledi.

"Devam etmek istiyor musunuz?"

"Elbette." Yeşim bir kaşını kaldırdı. "Ben de dövüş eğitimi aldım. sanatlar."

"Şaşırmadım, Letari'm. Driguera'daki hamleleriniz eğitim belirtti." Tereddüt etti. "İdman yapmak ister misin? Sana zarar vermeyeceğim."

Çenesini kaldırdı. "Benim için endişelenmene gerek yok. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

."

Selam verdi ve yerlerine geçtiler. Bunun en iyi fikri olmayabileceğinin hemen farkındaydı. İyi eğitilmiş olduğunu bilmesine rağmen, adam sadece daha iri ve güçlü değil, aynı zamanda şaşırtıcı derecede hızlıydı. İlk karşılaşmaları utanç verici derecede kısa sürmüştü, her ne kadar adamın ona karşı ağırdan aldığından emin olsa da. İkinci seferde daha uzun süre dayandı ama yine de onun sadece onunla oynuyordu. Üçüncü seferinde, eski bir sokak dövüşçüsü olan en sevdiği eğitmeninin tavsiyesini hatırladı. "*Bulabildiğin her avantajı kullan,*" derdi. İnzen'e her yaklaştığında, onun bir saniyeliğine tereddüt ettiğini fark etti, belki de çünkü onu incitmekten korkuyordu.

Bir sonraki hamlesinde, onun elinden kaçmak yerine, kasıtlı olarak ona doğru bastırdı, göğüsleri onun sert göğsüne ve karnı her zaman var olan ereksiyona çarptı. Adam dondu kaldı ve kadın Ağırlığını değiştirdi, tereddüt etmesinden yararlanarak bacağını onunkinin arasına kaydırarak ve ağırlığını kullanarak onu mindere fırlattı. Kadın dans ederek uzaklaşmadan, adamın şoku geçti ve adam onu Onu yuvarlayarak paspasın üzerine bastırdı ve o da O koca vücudun her santimi onunkine baskı yapıyordu.

Ağzı kurudu.

"Beklediğim gibi gitmedi," diye nefes nefese kaldı.

"Çok iyiydin, Letari'm. Bir savaşçının eğitimde beni şaşırtmasının üzerinden uzun yıllar geçti."

Kuyruğu kıvrıldı ve garip bir şekilde rahatlatıcı bir hareketle yanağını okşadı, ama sonra aşağıya doğru devam etti, fırçaladı aşağıya doğru inerken köprücük kemiğine çarptı ve bu hiç de rahatlatıcı değildi. Huzursuzca kıpırdandı ve adamın özür mırıldanıp üzerinden kalkmaya başlamadan önce sikinin karşılık verdiğini hissetti. Bunu yaparken, kuyruğu daha da aşağı kaydırarak ve göğsünün etrafında kıvrıldı, meme ucunu hafifçe çekti. Çıplak meme ucu. Hareketlerin telaşında, onun derme çatma

Omuz askısı çözülmüştü, bu da onu adamın dokunuşuna tamamen açık bırakıyordu.

Adam da kızın hissettiği kadar şaşırmış görünüyordu ama kuyruğu gergin tomurcuğu devam etti ve Tanrım, bu iyi hissettirdi. Kendini durduramadan vücudu onun dokunuşuna doğru eğildi.

"Bir kadına bu şekilde karşılık vermeyeli daha da uzun yıllar oldu," diye mırıldandı, gözleri kadının göğsüne odaklanmıştı. Onun büyük

Elini kaldırarak küçük tümseği daha yukarı kaldırdı ve sonra kuyruğu gitti, yerini ağzının sıcak, şok edici ıslaklığı aldı. O anda Dilinin pürüzlü yüzeyi, muhtaç eti umutsuzca yalayıp emerken doğrudan klitorisine zevk dalgaları gönderdi.

Beyninin uzak bir kısmı bunun neden kötü bir fikir olduğunu hatırlamaya çalıştı, ancak vücudunda kabaran ihtiyaç düşünmeyi zorlaştırdı

İmkansız. Biri ona dokunmayalı ne kadar olmuştu? Ve hiç kimse ona bu kadar tamamen odaklanmış mıydı - sanki var olan diğer tek kişi oymuş gibi?

Diğer göğsüne geçti ama eli aynı yoğunlukta nemli tepesinde çalışmaya devam etti. Kuyruğu yara

Bacaklarının arasına girdiğinde şok olması gerektiğini düşündü ama kalın penis nemli etinde kayarken harika bir his veriyordu. Çıplak bedenini, bir saniye sonra kuyruğu alt dudaklarını ayırırken fark etti. Pantolonu artık uyluklarının yarısına kadar inmişti ama herhangi bir kızın girişini bulduğunda protesto etme dürtüsü

kedi. Kuyruğunun ucu içeri kaydı ve kadın haykırdı, elleri İnzen'in geniş omuzlarına kenetlendi.

Başını kaldırdı, gözleri endişeliydi. "Bu çok mu fazla?"

"Tanrım, hayır." Garip ve şok edici ve harika bir şekilde kalın ama kesinlikle çok fazla değil. Adam içeride daha derinlere doğru ilerlerken, cildini kaplayan küçük çıkıntıların her hassas santime sürtündüğünü hissedebiliyordu.

"Çok sıkısin, letari'm," diye homurdandı, sesi gergindi. "Bunun rahatsız edici olmadığına emin misin?"

Rahatsız mı? Kendi hırıltısıyla, onları yakaladı mükemmel popo yanakları ve onu daha yakına çekmeye çalıştı. Bunu yaparken bacakları daha da açıldı ve kuyruğunun tüm genişliği klitorisine baskı yaptı, dokulu yüzey omurgasından aşağı zevk ürpertileri gönderdi.

Adamın baharatlı kokusu etrafını sarmış, bir şekilde heyecanına heyecan katmıştı ve tüm vücudu özlemle yanıyor, doruk noktasında tünemişti.

"Daha fazlasına ihtiyacım var," diye nefes nefese kaldı, o zor zirveyi ararken ona karşı kıvranıyordu.

Gözleri karardı, yoğun bakışlarında siyah alevler dans ediyordu, Sonra kocaman eli kızın poposundaydı ve kuyruğu daha da derine inerken onu kendi dokunuşuna doğru kaldırdı. Ağızı meme ucuna kenetlenmişti.

Dişlerinin keskin kıştırması onu uçuracak son dokunuş oldu. Vücudu titrerken ona sarıldı, zevk dalgaları giderek azalan darbelerle içinden geçerek onu gevşek, bitkin ve şaşırtıcı derecede memnun bıraktı.

Onuncu Bölüm

İnzen, Jade'in kollarında doruğa ulaştığını hissettiğinde, buna karşılık gelen bir zevk dalgası onu sardı ve tohumu -onun kısır tohumu- patlayıcı ama nihayetinde tatmin edici olmayan bir dorukta patladı. Onun horoz zar zor

Şimdi hem onun hem de kendisinin kalçalarını yıkayan bol sıvıya rağmen yumuşamıştı ve aniden, dehşet verici bir şekilde ne yaptığının farkına vardı

Bitti.

Başını kaldırdı, yarı yarıya onun kendisine öfkeyle ya da daha da kötüsü korkuyla baktığını görmeyi bekliyordu, ama bunun yerine gözlerini açtı ve ona tembel, memnun bir gülümseme verdi.

"Özür dilerim," diye başladı.

"Ne kadar çok şey yaptığımı bilmiyorsun, bekle, ne?" dedi aynı anda.

"Sen benim gemimde bir misafirsin. Senden faydalanmamalıydım."

"Sana durmanı söylediğimi hatırlamıyorum." Gülümsemesi kaybolmuştu ve kaşlarını çatarak ona baktı. "İstemeseydim bunu yapmana izin verir miydim sanıyorsun?"

"Sana göz kulak olmak benim işim."

"Ve ben kendi başımın çaresine bakabilecek yetişkin bir kadıyım. Ama bu kadar endişeleniyorsan, kuyruğunu amımdan çek!"

Küçük elleriyle onu itti ve adam fark etti ki

Hâlâ onun vücudunun tatlı derinliklerine gömülüydü. Kurtulmaya çalıştı ama kuyruğu direndi ve sonunda uzun, yavaş bir şekilde onu terk etti. Gözlerini kapamasına neden olan kayma. Onun uyarılmışlığının tatlı kokusu küçük kabini doldurdu ve adam parıldayan dudakları yalamaktan kendini alamadı.

Kanıtlar şimdi kuyruğunu kaplıyordu. Kızın nefis tadı ağzını doldururken kendi gözleri kapandı ve kızın artık kaşlarını çatmadan düşünceli bir şekilde kendisini izlediğini görmek için gözlerini açtı.

"Özür dilemekte bu kadar acele eden biri için, sonuçlardan keyif alıyor görünüyorsun." Narin kaşları yukarı kalktı.

Kendini arkasına yaslanmaya zorlarken dürüstçe, "Tadın yazın ilk bozkır meyvelerinden daha tatlı," dedi.

Ne yazık ki, bu sadece onun baştan çıkarıcı vücudunu daha fazla ortaya çıkardı. Küçük, koyu renk meme uçlarında ağzının izlerini görebiliyor ve amının kızarmış, ıslak kıvrımlarını görebiliyordu. Gözleri oraya odaklanmıştı ve ilk kez kızın kendisiyle kıyaslandığında ne kadar küçük olduğunu fark etti.

onu. Ve yine de, kuyruğunu almıştı. Almakla kalmamış, daha fazlasını istemişti.

Parmağı bilinçli bir yönlendirme olmaksızın, bir Cire dışisininkine hiç benzemeyen narin etin üzerinde gezindi. Bunu bir eksiklik olarak görmedi, özellikle de girişinin üzerinde küçük bir inci tanesi keşfettiğinde. Keşif parmağıyla okşadığında tüm vücudu titredi.

"İnzen!" diye , onun dokunuşuna doğru yükseldi.

"Bu nedir, letari'm? Bir zevk kabı mı?"

"O benim klitorisim ve ona dokunmayı bırakmazsan yine özür dilemek zorunda . Bana dokunmak istemediğini sanıyordum." O incisi parmaklarının altında sertleşirken bile sevimli bir şekilde sert görünmeye çalıştı.

"Sana dokunmak istemiyor musun? Sana dokunmak beni o memnun etti ki kendimi rezil ettim."

Gözleri onunkilere, sonra ıslak şortuna ve sikinin sert çubuğuna kaydı. Dudakları kıvrıldı.

"O zaman anlamıyorum. Neden özür diledin?"

"Çünkü gemimde misafirsiniz ve... bizim daha önemli bir amacımız var."

Kadının yüzü bulutlandı ve bu hatırlatma adamın tahrik olmasına engel oldu. Elini isteksizce geri çekti ve tekrar giyinmesine yardım etmeye başladı, ama kadın elini sallayarak onu uzaklaştırdı.

"Sanırım kendi başıma giyinirsem ikimiz için de daha güvenli olur." Kıyafetinin yırtık pırtık kalıntılarına hayıflanarak baktı.

"Boş ver onu. Bir duş alıp üzerime başka bir şey giyeceğim, sonra da bunları onarıp onaramayacağıma bakacağım. Tekrar."

"Özür dilerim."

"Üzülme. Tekrar dokunulmak güzeldi." Eli

San'ın içinde kaybolmadan önce kısa bir an için kuyruğunu okşadı.

Kapı arkasından kapanır kapanmaz, hayal kırıklığına uğramış, tahrik olmuş ve şok olmuş bir şekilde inledi. Ona karşı duyduğu ezici çekime rağmen,

Ona duyduğu ihtiyacın, kontrolünün her zerresini silip süpüreceğini fark etmemişti. Ama kız ona hevesle karşılık verdiğinde tatlı bedeni dokunuşuyla yükselirken, tek düşünebildiği onu memnun etmektir. Ve kendini, itiraf etti. Akli başına gelmemiş olsaydı, kendini onun sıcak, daracık amına gömecekti. Dahası, onun içinde düğümleneceğinden şüpheleniyordu; bu, bir Cire'in gerçek bir eş bulduğunun işaretiydi, tohumunun doğurgan olur.

Aklından kısa süreli bir pişmanlık geçti. Aria'ya -ilk eşine- değer vermişti ama ona karşı beslediği hisler soluklaşmıştı Jade'e olan hisleriyle kıyaslanamazdı. Kız kollarındayken, kuyruğu ona sarılmışken, tatlı, baharatlı kokusu kafasını doldururken, daha önce hiç deneyimlemediği bir şekilde tamamlanmış hissediyordu. O Eğer çiftleşirlerse, bunun ilk eşiyse yaşadığı gibi sakin ve huzurlu bir ilişki olmayacağından şüpheleniyordu. Jade'in bir savaşçıya yakışan bir ateşi vardı ve gelecekte tutkulu çatışmalar görebiliyordu.

Bu düşünce onu rahatsız etmedi. Aksine, bu düşünceyle aleti istekle zonkladı.

Kes şunu, diye emretti kendine. O bir insan ve gezegenine dönmek isteyecektir. Aramızda bir gelecek yok.

Tüm uyarılarına rağmen, kız temiz ve güzel kokulu bir şekilde, yüzünde utangaç bir gülümsemeyle sanitasyon odasından çıktığında tek düşünebildiği onunla bir gelecekti. Eğer Lily'nin annesi olduğu ortaya çıkarsa, bir kızı ve bir eşi olabilirdi. Ya da ikisini de kaybedebilirdi.

Ona kur yapması gerektiğine karar verdi. Sabırlı olacak ve ona baştan çıkarıcılığından daha fazlasıyla ilgilendiğini gösterecekti. Vücudunu. Ondaki çok şey alınmıştı. Şüphesiz Granthar daha parlak bir gelecek için bu umutları ona çok görmezdi.

Kararlılığını çelikleştirerek, kendi temizliğini yapmak için onun yanından geçerken çizdiği cazip resmi görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

Daha sonra, akşam yemeğini hazırladı ve o gün daha önce tercih ettiği ürünleri dikkatle seçti. Yemek sırasında birkaç kez ona kararsız bir bakış attı ve hâlâ özrünü düşündüğünden şüphelendi. Ama bir türlü Zaten karşılaşmayı tekrarlamak için bu kadar istekliyken konuyu daha fazla tartışmak istemedi.

Yemekten sonra dikiş dikerken kaşlarını çattığında, onu eğlendirmek için daha iyi bir yol aradı.

"Strateji oyunlarından hoşlanır mısınız?" diye sordu.

"Üniversitede satranç oynardım ama nedense bunu burada bulamayacağımdan şüpheleniyorum."

"Baduka adında sevdiğim bir oyun var. Oynamak ister misin?"

"Seninle oynamamı ister misin?" diye alay etti, gözlerini onun vücudunda gezdirdi. Adam onun gözlerindeki vaade teslim olmadan önce, kadın

güldü. "Neden ? Neyin var göster bana koca adam."

Bir kez daha sertleşen ereksiyonunu görmezden gelerek baduka oyununu ortaya çıkardı. Siyah ve beyaz işaretlerle yeterince basit bir oyun olan bu oyunun zorluğu oyuncuların becerisinden kaynaklanıyordu. O değildi

Jade'in çabuk kavradığını ve kısa sürede

Her oyunda ona meydan okuyordu. İlk iki oyunu kazandıktan sonra, üçüncü oyunda onu beraberliğe razı etmeyi başardı ve berabere kalmayı kabul ettiğinde sevinçten havalara uçtu.

"Bu çok eğlenceliydi. Teşekkürler, İnzen." Esnedi ve gerindi.

"Sanırım yatma vakti geldi. Beni yatıracak mısın?"

Kadın uyumak için *kendi tişörtünü* giymek üzere uzaklaşırken ağzı kurudu. Bankı tekrar bir

uyku alanı, sonra ranzasının yanında kararsızca durdu, hala onunla dalga geçip geçmediğinden emin değildi.

"Seni yatırmamı ister miydin?" diye sordu kadın yeniden ortaya çıktığında.

"Bunu çok isterdim, ama sanırım daha iyi olur." O parmak uçlarında uzandı ve dudaklarına inanılmaz yumuşak bir öpücük kondurdu. "İyi geceler, İnzen. İyi uykular."

Uyumak için tüm umutları tükenmişti ama ışıkları usulca söndürdü ve tek başına yattığı ranzaya tırmandı.

Yeşim ranzanın bir tarafından diğerine savruldu. Büyük bir ranzaydı, bir Cire savaşıçısına göre boyutlandırılmıştı ama rahat bir pozisyon. Göğüsleri ağrıyordu ve klitorisinde sürekli bir zonklama vardı. Öğleden önce İnzen'le yaşadığı etkileşim tüm cinsel arzularını yeniden uyandırmış gibiydi. Neden burası? Neden şimdi?

Çok, çok uzun zaman olmuştu. Geçirdiği pek çok prosedürün sonuncusunun da ölümüyle sonuçlandığını öğrenir öğrenmez Hamilelik, düşünebildiği tek . Nathan onu mutluluk sersemliği içinde yalnız bırakmaya oldukça istekliydi. Onun başka bir ilgi alanı bulmuş olabileceğinden şüphelenmişti ama kendisi mucize hamileliğine odaklanırken onun kendi yoluna gitmesine izin vermekten memnundu. Ancak Hana doğduktan sonra gerçek bir aile olacaklarına karar verdi. Kızı bir babayı hak etmişti ve Nathan'ı kızlarının hayatının bir parçası yapmak için elinden geleni yapmıştı.

Ve bunun ne kadar işe yaradığına bakın, diye düşündü acı acı.

Kızını aramak son bir yıldır hayatını tüketmişti ve erkeklerin ilgisine kesinlikle yer kalmamıştı.

İnzen'e duyduğu çekim, nihayet biraz ilerleme kaydettiğini ve rahatlayabileceğini hissetmesinin bir sonucu muydu? tekrar bir çekim yaşayabilir miydi? Bu rahatlatıcı bir teoriydi ama tüm gerçeğin bu olmadığını biliyordu. Göz göze geldikleri andan beri revirin karşısında karşılaştığında, açıklanamaz bir şekilde ona doğru çekilmişti.

İnzen onun üstündeki ranzada pozisyonunu ayarladı ve o da onun da huzursuz olduğundan şüpheleniyordu. Nasıl bir babaydı o? İnzen onun güvenliğini sağlıyor, beslenme alışkanlıkları için endişeleniyor ve ona yeni egzersiz rutinleri ve sonsuz gibi görünen oyunlar öğretiyordu.

Sabır. Eğer o da kızına aynı şekilde davranıyorsa, kız çok şanslıydı.

Adam tekrar kıpırdandı ve kız, adamın ne yaptığına dair en ufak bir ipucu yakaladı.

Ten tene değişiyor gibiydi. Yine kendine mi dokunuyordu? Bu düşünce kendi uyarılmasında bir artışa neden oldu ve onun küçük bir inleme çıkardığını duydu.

Bu çok saçmaydı. İkisi de yetişkin insanlardı. Etrafta onu izleyecek ya da yargılayacak kimse yoktu. Şüphelenmiş olsa bile Karşılıklı çekimlerini sürdürmenin kaçınılmaz ayrılık ihtiyacını daha da zorlaştıracığını düşünse de, şimdi onunla birlikte olma şansını kaçırmak istemiyordu. Yorganın altından sıyrıldı ve ayağa kalktı.

Başı yatağın üzerine ancak çıkabiliyordu ama bu, adamın tüm çıplak vücudunu görmesi için yeterliydi. Çok dikleşmiş çıplak vücudunu. Aleti tavana doğru gerilmişti, büyük eli aletin etrafını sarmış, uzun ve sert bir şekilde çekiyordu.

"Bu konuda yardıma ihtiyacın var mı?" Sesi boğucu çıkmaya çalıştı ama bunun yerine nefessiz ve hevesli görüldüğünden şüphelendi.

İnzen sarsılarak oturur pozisyona geldi ve yorganı kaptığı gibi başını ranzanın tavanına vurdu.

"Ben... Ben özür dilerim."

"Özür dilemeyi kes! Buna gerçekten gerek yok." Cesaretini topladı ve ona elini uzattı. "Size katılabilir miyim?"

Ona sanki gümüş bir tepside Ay'ı sunuyormuş gibi baktı.

"Emin misiniz, Letari'm? Ranzamı seninle paylaşmaktan mutluluk duyarım ama sana dokunmamak için yeterli kontrolüm olduğunu sanmıyorum."

"Güzel. Çünkü sana dokunmaya niyetim var."

Bir saniye sonra, adam onu kaldırırken havada uçuyordu. Zahmetsizce üzerine çıktı ve onu göğsüne, çok sert ve kaslı göğsüne doğru çekti. Kolları onu sararken kuyruğu beline dolandı ve ereksiyonunun zonkladığını hissetmesine rağmen Karnına karşı, sadece ona sarılmaktan memnun görünüyordu.

"Dün gece rüyamda bunu gördüm," diye fısıldadı sonunda. "Kollarımda olmanı."

Boğazında beklenmedik bir yumru oluştu. Ona bağlanmak çok kolay olacaktı. Zaten öyle olduğundan şüpheleniyordu ama bunun sadece geçici bir kaçamak olduğunu hatırlamak için elinden geleni yaptı.

"şey bu muydu?" diye sordu hafifçe, Ona gülümseyerek. "Çünkü kulağa daha çok... cinsel düşünceleriniz varmış gibi geliyordu."

"Beni duydun mu?"

Adam o kadar şaşırılmış görünüyordu ki, kadın eğilip dudaklarını onunkilere değdirme dürtüsüne karşı koyamadı.

"Evet. Ve hoşuma gitti." Sonunda adamın sikine dokunduğunda eli aralarından aşağı kaydı. "Ama sanırım bunun bir parçası olmayı daha da çok seveceğim."

Başının arkasını kavrayıp öpücüğe karşılık vermek için onu kendine çekerken gözlerinde yine siyah alevler belirdi. Ama dudaklarının nazikçe birbirine sürtünmesiyle yetinmedi; dudaklarını ayırdı, dili derinlere daldı ve kız dokulu yüzeyin yumuşak etine sürtündüğünü hissedebiliyordu. Parmaklarının altında, onun Horoz da dokuluydu, elini onun etrafında kapatmaya çalışırken yüzlerce küçük yumru onu kışkırtıyordu. Onun için çok büyüktü. tamamen kavradı, ama kavramasını sıkılaştırmak ve onun kendine dokunduğunu gördüğü şekilde yukarı doğru çekmek için elinden geleni yaptı.

Ağzının içine doğru inledi, onu sırt üstü yatırıp iri bedeniyle sararken öpücüğü daha da talepkârdı. Bir anlık endişe onu sardı ama sonra derin bir nefes alarak adamın rahatlatıcı kokusunun ciğerlerine dolmasına izin verdi ve serbest elini adamın boynuna doladı. Kafatasını kaplayan çıkıntılar boynundan aşağıya doğru devam ediyordu ve elini bu çıkıntılar boyunca okşadı. Adam ürperdi.

"Hassaslar mı?" diye sordu.

"Olmamalılar. Savunma için tasarlandılar, ama bana dokunduğunuzda, omurgamdan aşağı ateş damlaları gibi akıyor."

"Bu iyi bir şey mi?"

"Oh, evet, letari'm. Sadece senin tatlı ellerini tenimde hissederek bile tatmin olabilirim." Gözlerindeki sıcaklık daha da arttı. "Ama ben daha fazlasını istiyorum. Senin içinde olmak istiyorum."

On Birinci Bölüm

Evet.

Yeşim'in İnzen'in açık sözlerine verdiği ilk tepki kesinlikle olumlu oldu. Ona bu yüzden gelmişti ve amcığı istekli bir şekilde zonklasa da kendini pratik olmaya zorladı.

"Umm, sormam gerek. Halkınız cinsel hastalık taşıyor mu?" "Bu daha duyduğum bir şey değil."

"Gerçekten mi?"

"Seçtiğimiz eşimiz dışında herhangi biriyle cinsel ilişkiye girmek genellikle... tatmin edici değildir," dedi, bakışları tuhaf bir şekilde niyetliydi.

"Oh." Bunu istemiyor muydu? O devasa

Karnına bastıran ereksiyon, pek olası görünmüyordu. "Öğleden sonra yaptıklarımızdan hoşlandığını sanıyordum ama eğer ilgilenmiyorsan..."

"Letari'm, ilgimi hissettiğinden oldukça eminim. Az önce senin içinde olmak istediğimi söylemedim mi?"

Adam onun altında hafifçe sallandı ve kadın neredeyse zevkten inleyecekti. "Yani, alışılmadık ama imkansız değil mi?"

Bir saniye kadar tereddüt etti. "Sizinle birlikte zevk alacağımdan oldukça eminim. Aslında..." Yine tereddüt etti.

"Aslında, ne?"

"boşalırsam aletimin düğümleneceğinden, şişeceğinden ve bizi kilitleyeceğinden şüpheleniyorum."

Aman Tanrım. Bu düşünce neden bu kadar heyecan vericiydi?

"Benim için sorun değil," diye fısıldadı, yanaklarının kızardığından emindi.

"Bu aynı zamanda tohumlarımdan doğurgan hale gelmesine de neden olacak," diye ekledi yüzüne bakarak. "Bu da demek oluyor ki hamilelik."

"Ama biz aynı türden değiliz." Ani bir özlem acısı ve acısını gizleyemedi. "Ve bu

bir fark yaratmaz. Benim çocuğum olamaz."

"Senin bir kızın var."

"Var ve bunu gerçekleştirmek on yılımı, yüz binlerce dolarımı ve sayamayacağım kadar çok prosedürümü aldı.

İnanın bana, bu bir risk değil."

"Bu oldu," dedi yavaşça. "Bir Cire ve insan arasında."

"Güven bana. Benimle olmaz. Zar zor alabildim bir insandan hamile. Bu kesinlikle bir uzaylıyla olmayacak."

Adamın yüzündeki keder, kalbindeki acıyla eşleşti ve heyecanı azaldı.

"Özür dilerim. Belki de bu kötü bir fikirdi."

"Artık benimle birlikte olmak istemiyor musun?"

Bu kadar sert bir yüz nasıl bu kadar incinmiş görünebilirdi? Güven veren elini yanağına koydu ve hafif dokulu yüzeyi okşadı. "Öyle değil. Sen, Inzen. Sadece yaşadığım her şeyi hatırlatman havamı bozdu."

"Onu yeniden kazanmak istiyor musunuz?"

"Sanırım bunun için çok geç-oh!"

Başını eğdi, boynunu hafifçe ısırdı ve bir şekilde omurgasından aşağıya zevkli bir ürperti göndermek için tam olarak doğru noktayı buldu. Adamın omuzlarına sarıldı, hâlâ kalıp kalmayacağından emin değildi ama onu itmek de istemiyordu. Adam o günkü açlığını gösterseydi belki de bunu yapardı ama

Bunun yerine, şüphelerini silip süpüren nazik, ısrarcı bir coşkuyla vücuduna tapmaya devam etti. Zamanla onun horoz girişine doğru bastırıldığında, bir kez daha onun dokunuşu için istekliyd.

"Emin misiniz, Letari'm?" Sesindeki gerginliğe rağmen sabırla onun cevabını bekledi.

Öyle ? Evet, öyleydi. Bu erkeğe duyduğu arzuyu inkâr edemezdi - çok farklı ve yine de çok doğru.

"Eminim. Seni istiyorum, Inzen."

İnzen Jade'e baktı ve onun dokunuşuna verdiği tepkiden memnun oldu. Yüzündeki hüznü kaybolmuştu. Yanakları kızarmış, ağzı ıslak ve şişmişti. Meme uçları koyu ve sıkıydı.

tomurcukları ve uyarılmışlığının baş döndürücü kokusu parıldayan kıvrımlarından süzülüyordu. Aletinin koyu yeşili, altın teniyle şok edici bir kontrast oluşturuyor, küçük girişi için çok büyük görünüyordu.

O benim kuyruğumu aldı, diye kendine hatırlattı ve ona doğru bastırdı. Kızın vücudu direndikçe kasları gerildi, sonra kız onun etrafında çiçek açtı ve ipeksi bir sıcaklıkla onun horoz başını öptü. Her ikisi de İnledi ve gözleri iri ve şaşkın bir şekilde onunkilere kaydı.

"Daha mı?" Sadece tek bir kelime söyleyebildi.

"Ah, evet."

Kalçaları ona doğru yükseldi ve içine dalmamak için kendini kontrol etmesi gerekti. Bunun yerine, yavaşça inanılmaz derecede dar kanalın içine doğru ilerledi, ta ki bir şekilde küçük bedeninin içine aldı. Kör küçük dişleri dolgun alt dudağına kenetlendi.

"İyi misin?"

"Çok dolu," diye mırıldandı, ona uyum sağlamaya çalışırken kıpırdanıyordu. Adam inledi. "Lütfen hareket etme. Kontrol için savaşıyorum." Dudakları kıvrıldı. "Bunu yapmamam gerektiğini mi söylüyorsun?" Kalçaları kalktı,

Onu bir inçin imkansız bir kısmını daha derine götürüyor.

"Jade," diye inledi.

"Yoksa bu mu?"

Zaten sıkı olan amcığı onun etrafında sıkılaştı, küçük darbelerle sikini çalıştırdı ve tüm kontrol umudu kaybordu. Onu daha yakına çekti, çılgınca, umutsuzca itti. Kadın da onu aynı istekle karşıladı ve adam onun titrediğini, vücudunun gerildiğini hissetti ama adam kendini kaybetmişti.

Kendini onun içine gömmek için duyduğu ilkel ihtiyaç dışında her şeyi. Son bir kez kızın içine daldığında sikinin tabanının şişmeye başladığını hissetti, tohumu sonunda kıza ulaştığında omurgasından aşağı ateş fışkırıyordu.

patladı ve vücutları birbirine kilitlendi. Kadının haykırışını duydu, amının etrafında çırpındığını hissetti ama tek yapabildiği, zafer onu doldururken dayanmaktı. Kadın onun olmuştu.

İnzen ikinci gece de zar zor uyudu ama bu sefer kendi seçimiydi. Yeşim'le bir anı bile kaçırmak istemiyordu. Ondandır bile

Düğüm nihayet yatıştığında, gecenin çoğunu ona sarılarak, yumuşak bedeninin kendi bedenine verdiği hissi ezberleyerek ve onun kokusunu koku haznelerine yerleştirerek geçirdi. Ancak mutluluğuna rağmen düşünceleri sıkıntılıydı. Ona hâlâ Lily'den ya da onu kızı olarak yetiştirdiği gerçeğinden bahsetmemişti. Ondan sır saklarsa onu eşi olmaya ikna etmeyi nasıl umabilirdi?

Konsolunda yanıp sönen bir ışık onu bir mesajın varlığı konusunda uyardı ve isteksizce kendini dışından ayırdı, iç geçirdiğinde onu dikkatlice bir battaniyeyle örtmek yokluk. Karışık duygular içinde mesajı almaya gitti. Şüphesiz Abby'den geliyordu - Lily'nin iyi olduğuna dair güvence vermek için ona günde en az bir kez mesaj gönderiyordu. Mesaj sayısı ve uyarılar konusunda oldukça sabırlı davranmıştı, ve karşılığında gönderdiği talimatlar.

Yeni mesajda Lily'nin banyosunda mutlu bir şekilde su sıçrattığı küçük bir video vardı ve göğsü ağrıyordu. Onu çok özlemişti, Ama onun Yeşim'in kızı olduğuna giderek daha fazla ikna oluyordu. Kız kamerayı tutan kişiye gülümsediğinde başı yana eğildi ve adam nefesini tuttu. Bu hareket ona Jade'i hatırlatmıştı. Görüntüyü dondurdu ve Daha derinlere baktı, bir benzerlik aradı ama renkleri o kadar farklıydı ki -Lily'nin yumuşak kahverengi bukleleri ve kahverengi gözleri tamamen Jade'in ipeksi siyah saçları ve şaşırtıcı yeşil gözlerinin aksine, belki de bu küçük jest sadece bir tesadüftü.

"Ne oldu?" Yeşim yatakta doğruldu. "Bir çocuk sesi duyduğumu sandım."

Ona videoyu göstermesi gerektiğini biliyordu ama tepkisinden korktuğu için bunu yapmaya cesaret edemiyordu. Başını iki yana salladı.

"Hiçbir şey duymuyorum." *Şimdi*. Yalan değildi ama vicdanını sızlatacak kadar yakındı. "Orucunu bozmaya hazır mısınız?"

"Mmm." Ellerini başının üzerine kaldırdı, tembelce gerindi ve örtüler çıplak vücudunu ortaya çıkarmak için düştü. Küçük meme uçları çoktan sertleşmişti ve ona baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi. "Çok erken değil mi? Daha ışıklar bile yanmadı. Neden geri gelmiyorsun? yatak?"

"I..." Suçluluk duygusu arzusunun önüne geçti ama bir bahane buluşklar aydınlanmaya başladı. "Bu Sabah. Yemek hazırlayacağım."

Dudakları her zamankinden daha cazip bir şekilde dışarı çıktı, ama adam onu zorladı.

Onu görmezden geldi ve yemek pişirme alanına döndü. Bir tabağa uzandığında, kadının yumuşak elleri kuyruğunu omurganın dibinden en ucuna kadar okşadı ve adam titredi, aleti ısrarla pantolonuna doğru itildi.

"Ne yazık. Senin için planlarım vardı." Sıcak dudaklar sırtına yaslandı. Neredeyse dönüyordu, neredeyse onu kollarına alacaktı, ama sonra kadın gitmişti, sanatsal kapı arkasından kapanıyordu. Neydi o? ne yapacaktı? Vicdanı onu ne kadar rahatsız etse de, ona daha ne kadar direnebileceğini bilmiyordu.

Sabahın geri kalanında elinden geleni yaptı, kadın dikiş dikerken o da kendini geminin kayıtlarına gömdü. Öğle yemeğini birlikte yediler ve o tarafsız bir konuşma sürdürmeye çalışırken, yüzündeki sıkıntılı ifadeyle onu izlediğini hissedebiliyordu.

Öğle yemeği sona erdiğinde ona baktı ve açık bir meydan okumayla kaşlarını kaldırdı.

"Tekrar antrenman yapmak ister misin?"

O yaptı. Her şeyden çok. Ama ona bu kadar yakın olup arzularına teslim olmamak konusunda kendine güvenmiyordu.

"Benim... kayıtlarım üzerinde çalışmaya devam etmem gerekiyor."

"Anlıyorum." Yüzü tamamen kapandı ve pürüzsüz, geçilmez bir maske oluştu.

Sormaması gerektiğini biliyordu ama.. "Ne görüyorsun?"

"Hepsi bir numaraydı, değil mi? Benimle ilgileniyormuş gibi yaptın, bana değer verdiğini hissettirmeye çalıştın ama tek istediğin bir insan dışısını becermekti."

"Hayır! Sana değer veriyorum. Bence sen benim-" Tam zamanında kendini durdurdu. "Senden faydalanmayı hiç düşünmedim."

Yüzü bir parça yumuşadı. "Öyle mi? O zaman neden dün üzerime titriyordun da bugün benden kaçmaya çalışıyorsun?"

"Senden kaçmaya çalışmıyorum. Kendimi kontrol etmeye çalışıyorum." "Bu, 'sende değil, bende' demenin yeni bir yolu mu?"

Kadının sesi şüpheciydi ama adam hevesle başını salladı. "Bu doğru. Ben de kendi sorunlarımla boğuşuyorum."

"Yani yaptıklarımızdan pişman değil misin? Beni hala çekici buluyor musun?"

"Çekici mi? Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın. gördüm." Konuşurken sözlerindeki gerçeği duydu ve ikinci kaptanı için kısa süreli bir suçluluk duygusu hissetti ama gerçeği inkâr edemezdi. O daha önce hiç böyle hissetmemişti; bu kadar canlı, bu kadar tutkulu, bu kadar... genç. Sanki ilk kez çiftleşmeyi gerçekten keşfetmiş gibiydi.

Kızın maskesi düştü ve adam kızın gözlerinde hem umudu hem de inançsızlığı görebildi. Nasıl bu kadar düşüncesiz olabilmişti? Onu kendinden şüphe ettirmeyi hiç düşünmemişti. Mırıldandığı bir lanetle sandalyesini geriye itti ve onu kollarına aldı, ranzasına taşıdı ve yere yatırmadan önce kıyafetlerini çıkardı.

"Seni güzel bulduğumdan asla şüphe etme," diye hırladı. "Her parçan benim için çok güzel. Gözlerini seviyorum, çok geniş ve yeşil."

Gözleri dalgalanarak kapanırken göz kapaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu, sonra dudaklarını onun inanılmaz yumuşaklıktaki teninde dolgun, baştan çıkarıcı dudaklarına götürdü. Orada tapındı, onun narin etini yudumladı.

"Ağzın nillian balı kadar tatlı ve ondan bütün gün içebilirim."

Yine de, kendini cazip bal küpünü terk etmeye ve göğüslerine, gururla duran ve ağzını bekleyen eşit derecede cazip zirvelere inmeye zorladı.

"Göğüslerini seviyorum, çok yumuşak ve mükemmel." Orada da, o Bir tomurcuktan diğerine geçerek, sertleşip parlayana ve ona doğru gerilene kadar tapındı.

Kuyruğu zaten bacaklarının arasında meşguldü, narin eti okşuyor ve alay ediyordu, ama onun tatlılığını daha fazla tadabilmek için sabırsızlıkla kenara itti, burada daha derin ve daha zengin. O zevk haznesini ağzının derinliklerinde emdi, titreyip sertleşirken diliyle daireler çizdi ve kuyruğu geri dönerek kadının küçük girişini sabırsızlıkla yokladı.

"İnzen, lütfen," diye yalvardı, elleri adamın omuzlarını kavıyordu.

Kuyruğu kızın şişmiş memesini sıkıştırırken derinlere daldı. Kadının vücudu kasıldı, kuyruğunun etrafında dalga dalga yayılan zevk dalgalarıyla kadının tatlılığından daha fazlası ağzına doldu. Sonunda vücudu gevşeyene kadar ilgisini sürdürdü.

Memnuniyetle gülümseyerek yanına yaklaştı ve onu kollarının arasına aldı.

"Bunu ikna edici buldunuz mu, Letari'm?"

"Mmm. Biraz daha ikna edici olsaydın, bir hafta boyunca hareket edebileceğimi sanmıyorum."

"Ve burada seninle kalmaktan memnun olurum."

On İkinci Bölüm

"Eşin biriydi?" Jade usulca sordu. Hâlâ alt ranzada birlikte kıvrılmışlardı, Jade'in bedeni onunkine yaslanmıştı.

"Aria mı?" Yıllar öncesini düşündü. Her ne kadar Aria'nın ölümü onu incitmiş olsa da, bakması gereken bir çocuğu vardı ve Arkadaşının anısını bir kenara iterek kızına odaklandı. "Çok nazik biriydi," dedi sonunda. "Ve çok sessizdi. Ama o Çok narindi ve ilk kaçırılanlardan biriydi."

"Sesi harika geliyor," dedi Jade ama sesindeki gerginliği duyabiliyordu. Adamın kolu kadının omuzlarına dolandı. "Nasıl tanıştınız?"

"Bir partideydi. Biz Cires'ler partilerden çok hoşlanırdık. Tanıştırıldığımızda kuyruğum ona doğru hareket etti ve arkadaş olacağımızı anladık."

Bir dirseğinin üzerinde doğruldu. "Bunun anlamı bu mu? Kuyruğunun sürekli bana dokunması mı?"

Yukarıda bahsedilen uzantı belini çevreledi ve onu tekrar aşağı çekti. "Bu bir ilgi göstergesidir," dedi sonunda.

"Ama bu sadece dostça bir jestten daha fazlası, değil mi? Neden bana söylemedin?"

"Çünkü sizi korkutmak istemedim. Ve belki de Çünkü ellerinizin üzerimde olmasından hoşlanıyorum." Kadının vücudu gevşedi ve adam hemen konuyu değiştirdi. "Eşin biriydi?"

"O... nazik değildi." İç çekti. "Bunu söylememeliyim. Kaba biri değildi. Sadece kendisiyle ilgili olmayan hiçbir şeyle ilgilenmezdi. ona fayda sağladı. Para ve başarılı olmak istiyordu ve bunlar onun için gerçekten önemli olan iki şeydi."

"Sen değil misin? Ya da kızınız?"

"İlk başta benimle ilgilendi ama şimdi bunun ne kadarının ailem yüzünden olduğunu merak ediyorum. Ailem hakkında bir şey bilmediğini sanıyordum."

Ama daha sonra anladım ki o benim kim olduğumu çok iyi biliyordu."

"Seni olduğun muhteşem bir kadın olarak takdir etmeliydi."

"Çok tatlısınız ama ben o zamanlar o kadar harika olduğumu düşünmüyorum. Ben de başarılı olmak istiyordum. Büyükanнем Şirketimizi sıfırdan kurduk ve ben her zaman ona layık olmak zorunda olduğumu hissettim."

"Sana baskı mı yaptı?"

"Oh, hayır. Beni çok severdi ve benim Mutluydum. Ama annem... Ne işle ne de benimle ilgileniyordu, bu yüzden ailem ölmeden önce bile zamanımın çoğunu büyükanнемle geçiriyordum. Onun yaptığı her şeye hayranlık duyarak büyüdüm. Bu yüzden Nathan'ın hırslı olması beni rahatsız etmedi."

"Ama bir şeyler değişti?"

İçini çekti ve başını onun omzuna daha da gömdü. "Bir bebek sahibi olmak istediğime karar verdim. Ve işe yaramadı. Her yıl yaşlandım, her yıl hamile kalmadım ve her yıl Nathan ve ben birbirimizden daha da . Hamile kalmak için tüm testleri ve prosedürleri uygulamaya başladığımda durum daha da kötüleşti. O da bunu kabul etti ama ilgisini kaybettiği ve bunun benim için neden önemli olduğunu anlamadığı açıktı."

"Gerçek bir eş senin mutluluğuna her çok değer verir." "Bu da muhtemelen bizim gerçek eş olmadığımızı kanıtlıyor."

Bu tanımadığı erkeği kıskanmaya hakkı olmamasına rağmen, kadının itirafı adamın içinde bir mutluluk dalgası yarattı.

"Ama sonunda doğum yapmayı başardınız, değil mi?"

"Yaptım ve çok mutlu oldum. Aptalca bir şekilde Nathan'ın da mutlu olmasını bekledim ama o gerçekten ilgilenmedi. Birinin ilgilenmesini sağlamanın imkânsız olduğunu anlamalıydım ama Hana'nın gerçek bir babası olması konusunda kararlıydım. Kaçırıldığı gün, birlikte biraz zaman geçirebilmeleri için onu yürüyüşe çıkarması konusunda ısrar etmiştim."

Islaklık tenine dokundu ve onun ağladığını fark etti. "Kendini suçlama. Ne olacağını bilmiyordun."

"Nasıl yapamam? Eğer ben olmasaydım, o orada olmayacaktı. Ve o ölmeyecekti." Hıçkırıkları arttıkça onu daha da yakınına topladı. "En kötüsü de ne yapacağımı bilmemem.

başına gelenler - mutlu ya da güvende mi yoksa birileri onu istismar mı ediyor?"

Hıçkırıkları onu parçaladı ve başka seçeneği olmadığını fark etti. Onu rahatlatmak zorundaydı.

"Jade, lütfen ağlamayı kes. Onun güvende, mutlu ve iyi olduğundan eminim."

Başını kaldırdı, yeşil gözleri yaşlarla ıslanmıştı. "Ne demek istiyorsun? Bunu nasıl bilebilirsin?"

"İlk Vedeckian gemisi size söylendiği gibi durduruldu. I kızınızın o gemideki iki kız bebekten biri olduğuna inanıyorum. Aslında, onun benim..." olduğundan şüpheleniyorum. Inzen durakladı ve nefes al. "O, son bir yıldır kızım olarak yetiştirdiğim çocuğum."

"Ne!?" Kadın ayağa fırladı ve adam onu engellemeye çalışmamak için kendini zor tuttu. "Neden bana söylemedin?"

"Emin değildim." Kelimeler kendisine bile zayıf geliyordu. "Ama yine de bana söylemeliydin."

"Sana söylemem gerektiğini biliyorum. İlk başta bunun doğru olduğuna inanmak istemedim çünkü kızımı kaybetme düşüncesiyle yüzleşemedim."

"O senin kızın değil! O benim kızım."

Kelimeler göğsünü delip geçti. "Ve sonunda gerçekte yüzleştiğimde, bana şu anda baktığın gibi bakmanı istemedim."

"Bana ihanet ettiğin gibi mi?" Kadının acı kahkahası adamın kalbini sızlattı. "Çünkü biliyordun. Onun benim için önemli olan her şey olduğunu biliyordun.

ve sen de *bu* yüzden mi sessiz kaldın?" Aralarında eliyle işaret etti.

"Beni baştan çıkarabilesin diye mi? Bir dişi insanla birlikte olduğun için böbürlenebilesin diye mi?"

"Çünkü sana değer veriyorum ve bir şey girmesi düşüncesine katlanamıyorum. Lily'nin senin kızın olduğu ortaya çıkarsa, belki üçümüz-

"Kızımı elinde tutabilmek için beni baştan mı çıkardın?"

Suçluluk duygusu onu biraz tereddüt ettirdi. "Hayır! Sana söyledim.

Umurumda-"

"Beni gerçekten önemsiyor olsaydın, bana söylerdin."

Gömleğini kaptı, sonra öfkeyle attı ve sıhhi ünitelerde kaybolmadan önce kendi kıyafetlerinden birini aldı.

Onun peşinden gitmemek için kendini zorladı ve yatakta donup kaldı. Göğsü ağrıyordu ve dalgınca göğsünü ovuşturdu. tek suçlusu kendisiydi. Kısacık bir an için her şeye sahip olduğunu düşünmüştü. Şimdi hepsini kaybedecekti.

Yeşim banyoya yöneldi ve duşun altına girdi, İnzen'in hain dokunuşunu temizlemeye kararlıydı. O neden ona "kızının" insan olduğunu mu söyledi? Hana için ne kadar endişelendiğini biliyordu.

Çok tatlı ve sevecen görünüyordu ama hepsi rolden ibaretti. Öğrenmesi için kaç kez daha yaşaması gerekecekti? Üniversitedeyken zengin kızın kirazını patlatmakla ünlenmek isteyen ilk erkek arkadaşından, onu başarı merdiveninde bir basamak olarak gören kocasına kadar herkesin bir art niyeti varmış gibi görünüyordu. Ama bu en çok canını yakanıydı.

İnzen ona dokunduğunda, onu önemseydiğine gerçekten inanıyordu. Su neredeyse tenini yakana kadar ısıyı yükseltti ama yine de ellerini ve o kışkırtıcı kuyruğun tenini okşadığını hissedebiliyordu. Bir damla gözyaşı kaçmak üzereydi ama o buna izin vermedi. Büyükannesi hiçbir zaman üzüntüye teslim olmaya inanmamıştı. Jade yaptı. Sonunda duştan çıktığında zırhı sağlam bir şekilde yerine oturmuştu.

En azından banyodan çıkıp İnzen'in onu izlediğini görene kadar böyle düşünüyordu, koca vücudunun her çizgisinde keder vardı ama onu tanımayı reddetti. Bunun yerine dikiş malzemelerini aldı ve çalışmaya koyuldu.

Onunla konuşmaya çalışmadı, ancak sessizce yemek zamanı geldiğinde ona yemek sundu. Eğilimi bunu görmezden gelmekti ama kendini aç bırakarak hiçbir şeyi kanıtlamayacaktı. Sonra Birkaç isteksiz ısırıkla boğulduktan sonra kendini işine gömdü. tekrar. Işıklar söndüğünde, ranzasına sürünerek girdi.

gömleği yerine kendisi için diktiği geceliği giydi ve kararlılıkıa gözlerini kapattı. Onun yatmaya hazırlandığını, ranzasının yanında durakladığını duydu.

"İyi geceler, iyi geceler Jade," dedi usulca ama Jade yanıt vermedi. Üst ranzaya tırmanırken, tek bir damla gözyaşı kaçtı ve yanağından aşağı süzöldü.

On Üçüncü Bölüm

Ertesi sabah Yeşim uyandıktan sonra aralarındaki sessizlik uzadı. İnzen sertçe hareket ediyordu, yüzü sert bir maskeye bürünmüştü ama kuyruğu umutsuzca sarkıyordu. Yeşim ne zaman hareket etse kuyruğu ona doğru sallanıyordu ama o her seferinde kuyruğunu geri çekiyordu ve Yeşim aralarındaki bu bağdan ne kadar keyif almaya başladığını fark ederek irkildi.

Sonunda sessizliği bozarak, "Birazdan iniş yapacağız," dedi. "Lütfen pozisyonunuzu alın ve kemerlerinizi bağlayın."

Oturur oturmaz koşum takımını kontrol etti ama bu sefer yavaş, alaycı bir dokunuş yoktu. Sadece parmağını kaydırdı. Ama bu bile vücudunda istenmeyen bir arzu dalgası yarattı. Nefesi kesildi ve onun baştan çıkarıcı kokusunu daha fazla içine çekti. O zaman gözleri buluştu ve kız onun gözlerindeki pişmanlığı görebiliyordu ama ihanetinin çiğliği hâlâ çok yakınındaydı. Kadın Başını kasıtlı olarak başka yöne çevirdi. Tokada küçük bir ayarlama yapıp geri çekilirken dudaklarından iç çekiş denemeyecek kadar hafif bir nefes fısıltısı kaçtı.

Konuşmadan pilot koltuğuna döndü ama küçük kokpitte o kadar yakındılar ki, onun varlığını istediği kadar görmezden gelememi. Kendini gezegene odakladı beliriyor.

Dünya'nın uzaydan çekilmiş fotoğraflarında gördüğü gibi, yüzey mavi ve yeşil girdaplarla kaplıydı ama tonlar çok farklı görünüyordu; maviler mora doğru kayıyor, yeşiller ise kireçten zümrüte kadar uzanıyordu. Gezegende büyük okyanuslar yok gibiydi, Daha ziyade karaya serpiştirilmiş birçok küçük su kütlesi vardı. En azından bu mesafeden güzel ve huzurlu görünüyordu ve kızının burada mutlu olduğunu ummaktan başka bir şey yapamıyordu.

Eğer kızı burada olsaydı.

Hayır.

Bunun bir başka çıkmaz sokak olma ihtimalini düşünmeyi reddetti ve bunun yerine gezegene hayranlıkla bakmaya odaklandı. As Gemi yüzeye yaklaştıkça daha da fazla renk seçmeye başladı. Şaşırtıcı bir dizi parlak renkteki çok çeşitli bitki örtüsü, aynı derecede parlak tonlardaki alçak binaları çevreliyordu. İnzen büyük bir iniş alanına .

"Gemiye buraya indireceğim ve benim kişisel el ilanını." Kız itiraz edemeden devam etti: "Abby ile konuştum. -insan dişilerden biri- ve çocukların sizinle tanışmak için hazır bulunmalarını ayarladı."

Adamın sesindeki bariz gerginlik kadının yüreğini burktu ve ilk kez kendini bu durumun onun için de ne kadar zor olduğunu düşünürken buldu. Eğer kızına uzun zamandır bakıyor olsaydı Geçen yıl, onun küçük kızı sevdiğinden hiç şüphesi yoktu. Belki de Hana'yı geri aldıktan sonra onu ziyaret edebilirdi. Bu fikir ona istediğinden daha çekici gelmişti ama büyük savaşçıya duyduğu çekim yadsınamazdı.

"," diye kabul etti ve adamın omuzlarının biraz gevşediğini gördü.

Gemiye yumuşak bir inişe geçirirken başka bir şey söylemedi, sonra kız itiraz edemeden eşyalarını topladı, bir kez daha özenle sarıldı. Bunun bir savaş olmadığına karar vererek Savaşmaya değerd, onu iniş rampasından aşağıya kadar takip etti. İki kez kuyruğunu ona doğru uzattı ve her ikisinde de geri çekti. Onun yardımına ihtiyacı yoktu, öyleyse neden rahatlatıcı Beline dolanan kuyruğunun sıcaklığını?

Trevelor'daki çıkarma alanı Driguera'dakinden çok farklıydı. Bir hareketlilik olmasına rağmen, daha az sayıda gemi vardı ve çoğu küçüktü. Bunun yerine etrafı çok katlı binalarla çevriliyken, sadece bildiği ağaçlardan çok devasa otlara benzeyen parlak renkli bitki örtüsünü gördü.

Bir çift işçi İnzen'i selamladı ve İnzen yürümeye devam ederken karşılık olarak rahat bir el kaldırdı, ancak aniden durdu. İşçiler İki erkeğin biri sarı ve turuncu tonlarında, diğeri ise mavinin her tonunda tüylü ibikleri vardı ve tüyler kollarının üzerinden aşağıya, körelmiş kanatlar gibi iniyordu. Küçük, tombul vücutları vardı.

ve kuş gibi ayakları olan uzun, ince bacakları vardı ve onlara benzer bir şeyi hiç hayal etmemiştir.

"Bir sorun mu var Yeşim'im?" İnzen kaşlarını çatarak işçilere sordu.

"Hayır," dedi, yürümeye devam ederek. "Sadece kuş uzaylıları beklemiyordum."

"Trevelorianlar oldukça farklı ama iyi bir tür. Uygarlıkları Kızıl Ölüm tarafından o kadar harap edilmedi ve gezegenlerini diğer birçok gezegene sığınak olarak açtılar.

türler." Tereddüt etti. "Hem Cire hem de insan burada hoş karşılanır."

uçuşına kadar takip ederken cevap vermedi ama zihni çoktan olasılıklar üzerinde dönmeye başlamıştı. Eğer bu güvenli bir Gezegen, belki de kızıyla birlikte yerleşmek için iyi bir yer olabilirdi. Ve İnzen gelip onları ziyaret edebilir.

El ilanının ön tarafında bir sürücü koltuğu vardı ve İnzen yolcu bölmesine adım attığında oraya yöneldi. Oturmaya başladığında, koltuğa sıkıştırılmış küçük pembe bir battaniye buldu ve beklenmedik gözyaşları gözlerini doldurdu. Bu kızının mıydı? Battaniyeyi yüzüne doğru kaldırdı, yumuşak kumaşı yanağına bastırdı ve hem İnzen'in kokusunu hem de narin bir çiçek kokusunu içine çekti.

"Bu onun mu? Bu Hana'nın mı?"

"O Lily'ye ait," diye yanıtladı İnzen, sesi gergin çıkıyordu.

Başka soru sormadı ama yolculuğun geri kalanında battaniyeye sarıldı. İnzen havalandı, geniş ve çekici şehrin etrafında bir tur attıktan sonra kırsal bölgeye doğru yol aldı.

"Şehirde yaşadığını söylediğini sanıyordum?"

"Biliyorum. Ama Abby ve Hrebec'in yaşadığı bir Cire kolonisi var. Sizinle Driguera'da buluşmaya giderken Lily'yi onlarla bıraktım."

"Neden benim için geldin?" Bu soru kafasını kurcalayıp duruyordu. "Devriye gemisinin beni buraya getirmesine izin verebilirdin."

Dümdüz önüne bakıyor, ona bakmayı reddediyordu ama kız kuyruğunun huzursuzca kıpırdadığını gördü.

"Bilmek istedim. Hoş olmayan bir gerçeği öğrenmeyi ertelemek, onu daha az doğru yapmaz."

"Nahoş mu?" Kelimeler boğazında düğümlendi. "Ben böyle mi Ben mi?"

Onun sorusu üzerine yüzünü ona döndü, yüzü şok olmuştu.
"Asla. Seninle tanıştığım asla pişman olamam." Bakışları ellerine kaydı.
"Ama kızımı kaybetmek istemiyorum."

Kızım ağlamak istedi ama adamın yüzündeki acıyı çok iyi anlıyordu.
"Belki de diğer çocuktur," diye önerdi. "Belki de. Ama onun ailesi de aynı acı çekecek."

"Çocuğumu geri istediğim için kendimi suçlu hissetmemi mi sağlamaya çalışıyorsun?"

"Tabii ki hayır." Önceki günden beri ilk kez kuyruğunu geri çekmedi, ona doğru uzandı, kıvrıldı

Bileğinin etrafında rahatlatıcı bir şekilde. "Burada kimse hatalı değil, tabii ki Vedeckians dışında. Bu sadece zor bir durum."

Öfkesi kayboldu ve arkasında sadece üzüntü bıraktı. O Pencereden dışarı bakmak için döndü ve kontrollere geri döndü, ancak kuyruğu bileğinin etrafında dolanmaya devam etti.

Sonunda yere indiklerinde, belli belirsiz bir açık verandalı, sazdan çatıları olan rustik, renkli evler ve Küçük bir köyden uzanan temiz tarlalar, ama odaklanabildiği tek şey yakında kızına kavuşacağı düşüncesi idi. İnzen ona köyün içinden geçerken eşlik etti ve

Pırıl pırıl bir nehre bakan daha büyük bir evin önünde durmadan önce daha fazla renkli Trevelorian'ın yanı sıra çeşitli diğer uzaylıları da gördü.

İnzen kapıyı çaldı ve bir süre sonra insan bir kadın kapıyı açtı. Koyu renk saçları ve sıcak gülümsemesiyle çekici bir kadındı, Jade'in yaşlarında görünüyordu, ama ağır Hamile. Boğazı tanıdık bir kıskançlıkla şişti.

"Merhaba. Ben Abby, yaşadıkların için çok ama çok üzgünüm.
" Abby'nin bakışları İnzen'e kaydı. "İkiniz için de üzgünüm." "Nerede o?"

Kabalık ettiğinin farkındaydı ama umursamadı.

"Çocukların hepsi ." Jade'in yüzünü incelerken Abby'nin gözleri kederliydi. "Sence Jade'i
Bunca zaman sonra onu tanıdın mı?"

Bu soru yolculukları boyunca aklından çıkmamıştı ama o bunu kabullenmeyi reddetti. "Elbette kabul edeceğim."

Abby bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı ama sadece başını salladı ve onları evin içine doğru götürdü. Geniş bir sundurma binanın arka tarafı boyunca uzanıyordu ve başka bir Cire savaşçısı orada oturmuş, büyük bir battaniyenin üzerinde oynayan çocukları izliyordu.

"Elaina burada olmaya dayanamadı," dedi Abby usulca. "Ona haber vereceğime söz verdim."

Yeşim kelimeleri duydu ama hiçbir şey ifade etmediler. Çocuklara çok fazla odaklanmıştı. Beş ya da altı yaşlarında sarışın küçük bir kız dışında tüm çocuklar doğru yaşta görünüyordu. Küçük bir oğlan çocuğu ve kızıl saçlı bir kız çocuğu bir oyuncağın üzerine eğilmişlerdi ama kız hemen ikisinin de üzerinden geçti. Bir başka küçük kız da bir oyuncağı küçük bir Cire kızına engel oldu, ama evden çıktıklarında başını kaldırdı.

Jade'in kalbi küt atmaya başladı.

İri kahverengi gözleri ve kahverengi bukleleriyle kocasına o kadar çok benziyordu ki sonunda kızını bulduğunu anladı. O da Dünya onun etrafında dönmeye başladı ve İnzen'in kolu omuzlarına dolanırken kuyruğu da belini çevreledi.

"Her şey yolunda, Letari."

Hana adındaki küçük kız ayağa kalkıp onlara doğru ilerlerken, gözyaşları yanaklarından süzülerek ona sarıldı, Sevinçten çığlık atıyordu.

"Dada! Dada!" Kendini İnzen'in üzerine attı. Yeşim'e kararsız bir bakış atarak onu kucağına aldı. Küçük kız ona kocaman bir öpücük verdi ve sonra kaşlarını çattı. "Baba gitti."

"Biliyorum küçüğüm. Ama seninle tanışması için birini getirdim."

Onu Jade'le yüzleşmesi için çevirdi ama Hana ona bakmayı reddetti ve yüzünü İnzen'in boynuna gömdü. Yüzü acı içindeydi ama kızına uzanırken bunu görmezden gelmek için kendini zorladı.

"Hana? Benim, annen." Hana

sadece İnzen'e daha sıkı sarıldı.

"Artık Lily olmaya alıştı," dedi Abby nazikçe.

Kalbi kırılan Jade, kızının sırtına temkinli bir el koydu - o kadar küçük ve kırılgan ama yine de ondan çok daha büyük

ona en son dokunduğu zamandı. Tabii ki kızı artık onu tanımıyordu.

Üzüntüyle birlikte öfke de yanıyordu.

İçinde. Çok şey kaçırmıştı. İlk gülümsemeleri, ilk adımları, ilk kelimeleri. Her ne kadar İnzen'in suçu olmasa da, hepsi için orada olmuştu ve ona ters ters baktı. Hâlâ beline dolanmış olan kuyruğu, ondan çocuğa doğru bakarken düştü.

ona yapışmış, vücudunun her çizgisinde umutsuzluk vardı.

Dünyada -ya da Trevelor'da- şimdi ne yapacaktı?

Bölüm On Dört

İnzen'in göğsü ağrıyordu. Lily'yi tekrar kollarına aldığı için ne kadar mutlu olsa da Jade'in yüzündeki yıkıma dayanamıyordu. Üzüntüsünün öfkeye dönüştüğünü gördüğünde, kızının kaybindan sorumlu olmasa da onu suçlayamadı. Lily'nin kolları boynuna dolandı ve bunu yapmanın artık onun haddine olmadığını hatırlamadan önce ona yatıştırıcı bir okşama verdi. Ama ondan nasıl vazgeçebilirdi? Ebeveynlerinin biyolojik gerçekleri bir yana, o kelimenin tam anlamıyla onun kızıydı.

Jade'in eli tekrar uzandı, neredeyse çekingen bir şekilde, okşamak için

Lily'nin başı ve kuyruğu içgüdüsel olarak onu daha da yaklaştırdı. Üçü bu şekilde bir aradayken kendilerini çok doğru hissediyorlardı. Bir aile gibi. Bu düşünce içinde bir umut dalgası yarattı. Üçünün bir arada olması hâlâ mümkün müydü?

bir aile kurabileceklerini? İkisi de kızını kaybetmek zorunda kalmayacak mıydı?

Başını kaldırdığında Abby'nin düşünceli bir şekilde onlara baktığını gördü.

O da aynı fikre mi sahipti? Ama bunu tartışmak istediği kişi Hrebec'ti. Eski kaptanı, bir insan dişiye nasıl yaklaşması gerektiği konusunda ona tavsiyede bulunabilecek en iyi kişiydi.

"Lily," dedi nazikçe, "bu senin annen. Onunla tanışmak istemez misin?"

"Hayır," diye boğuk bir yanıt geldi boynundan.

Jade'in yüzündeki ıstırap ifadesi doğrudan kalbine gitti. "Lily, annene kurabiyeleri nerede sakladığımızı gösterebilirsin."

Abby önerdi.

Aslında bu Lily'nin bir an için başını kaldırmasına neden oldu, ama Jade'e baktı ve başını salladı. Minik kolları boynuna geri dolandı.

"Babam."

Bunu duymak kalbini ne kadar ısıtmış olsa da, Jade'in gözlerindeki acıya dayanamıyordu. İsteksizce soyunmaya başladı

Lily'nin kollarında, ama Jade başını salladı.

"Bunun zaman alacağını fark etmeliydim. Onu zorlamak durumu daha da kötüleştirecektir."

Hrebec'in tavsiyesini sormanın canı cehenneme. Bu işin çözülmesini istiyordu. "Benimle yürüyüşe çıkmak ister misin? Bizimle?"

hızlıca değiştirildi.

"Eğer onu gözümün önünden ayıracağımı düşünüyorsanız, tamamen yanılıyorsunuz. Ama ikinizle birlikte yürümeye hazırım."

Hrebec ona katılmak için yürürken Abby'ye, "döneceğiz," dedi.

"Tabii ki." Abby tereddüt etti. "Jade, içgüdülerini sorgulamak istemem ama emin misin?"

"Oh, evet. Tıpkı kocama benziyor." Eski eşinin hatırlatılmasından hoşlanmamıştı ama gözleri diğer küçük kıza kayınca sessiz kalmayı başardı. "Onun ailesinde kızıl saçlı kimse yoktu, benim ailemde de yok. Ama gerekirse genetik test yapabileceğimizi varsayıyorum?"

"Bunu tavsiye ederim," dedi Hrebec. "Her türlü şüpheyi ortadan kaldıracaktır."

"Elaina'ya haber vermek istiyorum." Abby Jade'e döndü. "Ginger'ı evlat edinenler o ve eşi. Mikey de onlara ait."

Jade başını eğip diğer iki bebeği incelerken Abby ona ürkmüş bir bakış fırlattı. O da bu hareketin farkına varmıştı.

"Çok eminim," dedi Jade. "Bunu resmileştirmek için testi yapmakta bir sakınca görmüyorum ama bilmek için buna ihtiyacım yok."

"Çok rahatlayacak." Abby ona tekrar bakarken dudağını ısırdı. "Özür dilerim. Bunun korkunç bir durum olduğunu biliyorum."

Başını eğdi, sonra elini Yeşim'e uzattı. Tutacak ? Uzun bir aradan sonra Yeşim elini onun elinin üzerine koyduğunda içini büyük bir rahatlama kapladı.

Ayrılmaya başladıklarında Lily aniden başını kaldırdı. "Bobo," diye sordu.

Abby hızla, "İşte burada," dedi ve oyuncağı battaniyeden alıp ona uzattı.

Yeşim'gözleri ona takıldı, sonra gözyaşları bir kez daha yanaklarından aşağı akmaya başladı.

"Ne , Letari'm?"

"Oyuncak..." diye fısıldadı, Lily onu yakalamadan önce parmağını solmuş kürkte gezdirdi. "Büyükannem ben bebekken benim için yapmıştı. Lily kaçırıldıktan sonra aradım ama bulamadım."

"Bu onun en sevdiği şey," dedi usulca.

Lily'nin Bobo'yu kucaklayışını izlerken yüzünde titrek bir gülümseme belirdi. "Bunca zaman boyunca ailemden bir parçanın yanında olduğunu ve onu teselli ettiğini bilmek nedense beni daha iyi hissettiriyor." Hızla uzaklaştı

sabırsız bir el ile gözyaşlarını sildi. "Hadi şu yürüyüşe çıkalım."

Birlikte küçük nehrin kıyısına doğru yürüdüler.

Çeşitli mücevher tonlarında çok renkli taşlar sığ kayalık bir plaj oluştuyordu ve Lily ilgiyle etrafına bakındı.

"Aşağı, Dada," diye bağırdı.

Suya çok yakındılar. Güvenli miydi? Tereddüt etti ve Jade ona kaşlarını çatı.

"Onu yere bırakmayacak mısın?" "Ama su hemen şurada."

"Ve onu izleyen iki yetişkin var. Gerçekten ikimizden birinin ona bir şey olmasına izin vereceğini mi düşünüyorsun?"

"Sanırım haklısın." Adam isteksizce Lily'yi yere bıraktı ve Lily de onu peşinden sürükleyerek Bobo'yu kucağına oturttu.

"Dada, kal," diye emretti kayaları incelemeye başlarken, omzunun üzerinden ona sık sık şüpheli bakışlar fırlatıyordu.

"Bana katılacak mısın?" diye sordu.

Jade'e elini uzattı ve Jade bir kez daha onun yanına otururken kendisine yardım etmesine izin vererek onu memnun etti. Oturdular Sessizlik içinde kızının oyununu izliyordu. "Bir

fikrim var," dedi sonunda.

"Evet?" Ona şüpheli bir bakış attı. "Hiç krediniz olmadığını biliyorum-"

"Sana kızımı satacağımı bir an bile düşündüysen-" diye başladı, sesi öfkeliydi.

"Hayır, tabii ki . Ben sadece krediler olmadan geçiminizi sağlamakta zorlanabileceğinizi düşünüyordum

çeyreklik."

Parmağında her zaman taktığı, gözleriyle uyumlu taşa sahip yüzüğü çevirdi. "Belki bunu satabilirim diye düşündüm."

"Ama bunu size büyükannenizin verdiğini ve çok değerli olduğunu söylemişsiniz."

Kadın omuz silkti ama adam yüzündeki acıyı görebiliyordu.

"Hana benim için herhangi bir mücevher parçasından daha önemli."

Sonra içini çekti. "Ama belki de ona Lily demeye alışmalıyım. Eğer rahat ettiği isim buysa, o zaman gerçekten önemli."

"Ona verdiğiniz ismin bir önemi var mıydı?"

"Büyükanneimin adıydı." Ama sonra ona baktı, gözlerinde yeşil bir ateş parlıyordu. "Ama adını değiştirsem de değiştirmesem de, o hâlâ benim kızım."

"Bunun farkındayım Jade. Seni asla kızından uzak tutmaya çalışmam." Uzandı ve onun elini tuttu. "Ama doğum hariç her açıdan o benim de kızım." Jade elini çekmeye başlayınca adam elini sıkıca kavradı, ona zarar vermiyordu ama gitmesine de izin vermiyordu. "Onu paylaşmamızın mümkün olup olmayacağını merak ediyordum."

"Onu paylaşmak mı? Yani ortak velayet gibi mi?" Kız onu düşünürken başını eğdi ve adam bunun teklifini hemen reddetmediğine dair iyi bir işaret olduğunu umdu.

"Bu terime aşına değilim. Belki bir çiftleşme sözleşmesi yapabiliriz ve sen ve Lily benimle yaşayabilirsiniz diye düşündüm."

"Bir eş sözleşmesi mi?" Gözleri irileşti. "Seninle evlenmemi mi istiyorsun?"

"Sanırım Abby'nin kullandığı terim bu." Kadın hâlâ ona bakıyordu, o da aceleyle devam etti. "üzerinde hiçbir hak iddia etmeyeceğim ama yaşayacak bir yerin olacak ve Lily'yi, yani Hana'yı her gün görmeye devam edebileceğim."

"Ya yürümeseydi? Ya ayrılmak istersem? Tutmaya çalışır mıydın-" tereddüt etti, gözleri taş toplayan küçük kıza kaydı "-Lily?"

İkinizi de tutmaya çalışırdım. Ama kadının bunu duymaya hazır olmadığından şüpheleniyordu.

"Bunu onu senden uzak tutmak için bir girişim olarak kullanmazdım," dedi sonunda.

"Bak, Dada." Lily geldi ve kucağına bir avuç dolusu kumlu taş bıraktı. O da onlara hayranlıkla baktı ve sonra şöyle bir öneride bulundu nazikçe, "Neden bunları anneme göstermiyorsun?"

Lily kaşlarını çattı. Reddetmek üzere olduğunu düşündü, ama sonra küçük avuç dolusunu eline aldı ve yeşil bir tane çıkardı. O Jade'e teklif etti, ancak elini hep onun dizinde tuttu.

"Gözler."

"Evet, bebeğim. Gözlerime uyuyor. teşekkür ederim."

Lily birkaç kez başını salladıktan sonra devasa bir esnemeye kapıldı ve Inzen'in kucağına tırmandı.

"Uygun mu ufaklık?"

"Uyu," dedi ve kirli başparmağını ağzına sokmaya başladı.

Dehşete kapılan adam, her zaman taşıdığı temizlik bezlerinden birini çıkardı ve devam etmesine izin vermeden önce iyice temizledi. Onun yöntemlerine alışkın olan Yeşim itiraz etmedi ama işi biter bitmez ağzına attı ve ona yaslandı. Jade'in onu incelediğini görmek için başını kaldırdı.

"Ne?"

"Yok bir şey. Sadece şaşırdım."

"Neye?"

Ona cevap vermedi, bakışları kayaların üzerinde parıldayan suya geri döndü.

"," dedi sonunda. "Bu çiftleşme sözleşmesini kabul ediyorum."

Tatmin duygusu içinde ve kuyruğu hemen kızın beline dolanarak onu kendine çekti. Onu öpmek isterdi ama fikrini değiştirmesi riskini almak istemiyordu. Bir kez onun olduğunda, ona nasıl hissettiğini göstermek için ihtiyacı olan tüm zamana sahip olacaktı. Bunun yerine, üçü sessizce oturup suyun akışını izlediler.

Yeşim İnzen'in yanına oturdu, doğrusunu söylemek gerekirse ona sokuldu ve karmakarışık düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Son yirmi dört saat tam bir duygu seli içinde geçmişti. Önce İnzen'le birlikte olmaktan duyduğu mutluluk, onun Ondandır saklıyordu. Ve sonra kızını bulmuş, ancak dünyada en çok sevdiği kişi tarafından reddedilmişti. Ama kız tarafından reddedilmek ne kadar yürek parçalayıcı olsa da, İnzen ve Lily arasındaki aşk çok açıktı ve kendini ona karşı yumuşuyordu. Ve şimdi, bir mantık evliliği öneriyordu.

Kendi kendine *bunun pratik bir çözüm olduğunu* söyledi. Kaptan Armad Dünya'ya dönemeyeceğini açıkça belirtmişti. Şu anda kendini geçindirmek için hiçbir yolu yoktu ve bir şekilde idare edeceğinden hiç şüphesi olmasa da, ona yardım edecek birinin olması çok daha kolay olurdu. Hem de herhangi birinin değil, kızının açıkça sevdiği erkeğin. Başka hiçbir şey olmasa bile, Hana-Lily'yi yeniden tanıması ve kızının da onu tanıması için ona zaman kazandıracaktı.

Bu evlilik başka neleri gerektiriyordu? Belli ki birlikte yaşayacaklardı ama seksten bahsetmemişti. Artık ilgilenmiyor muydu? Bu konuda, o ilgileniyor muydu?

Kuyruğu kadının avucunu okşadı, belli ki Rahatlattıcı bir jest olması amaçlanmıştı ama tenini okşayan çıkıntılar beklenmedik bir şekilde tahrik ediciydi. Aynı çıkıntıların anısı Adamın sikini içine sokarken üzerini örtmesi omurgasından aşağıya bir ürperti gönderdi ve kız ıslandığını hissetti.

İnzen ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Letari'm mi?"

Tanrım, onun tahrik olduğunu söyleyebilir miydi? Onun sorusunu duymazdan gelerek ayağa kalktı ve elbisesinin arkasını fırçaladı. Büyük bir özenle seçtiği yeni kıyafeti biraz yıpranmıştı ama bunu umursayacak gücü kendinde bulamıyordu. Kızı vardı. Zaman alsa bile, ilişkilerini yeniden inşa edebileceklerinden emindi. Ve İnzen ile bir şeylerin başlangıcı gibi hissettiği bir şey vardı. Dünya bu sabah uyandığında olduğundan çok daha aydınlık görünüyordu.

On Beşinci Bölüm

"Burası senin evin mi?"

Yeşim parlak şeftali renkli binaya şüpheyle baktı. İşlek caddedeki pek çok binadan biriydi, hepsi iki ila üç katlı, parlak renklerle boyanmış ve sazlarla kaplı çatılar. Her binanın birinci katında dükkânlar bulunuyordu ve önlerindeki dükkânın bir giyim mağazası olduğu belliydi. Sergilenen kıyafetler parlak ve çekici olsa da, vitrin onları düzgün bir şekilde sergilemek için çok dağınıktı.

"Evet. Trevelor'da kalmaya karar verdiğimizde satın almıştım. Cassie çok yetenekli bir terzidir. O ve kızı ikinci katta oturuyorlar."

Adamın kadınla gurur duyduğu çok açıktı ve Jade kıskançlık gibi rahatsız edici bir duyguyla mücadele etti. Bu Dükkânın kapısı hızla açılıp uzun boylu, zayıf bir kadın dışarı fırlayıp kollarını İnzen ve Lily'nin boynuna doladığında kıskançlıkları daha da arttı. İnzen Yeşim'e hızlı bir bakış atarak geri çekildi ama Lily sırtarak kendini kadının kollarına attı.

Kalbi acıyordu. Wiang'a dönüş yolculuğunda Lily, İnzen'den ayrılmayı reddetmişti. Çiftleşme sözleşmesini imzalama prosedürü sırasında İnzen'in kucağına oturmuş ve Yeşim'i tamamen görmezden gelmişti.

Yeşim kâğıtları incelerken acısını gizlemek için elinden geleni yapmıştı. Velayet haklarını ne kadar korurlarsa korusunlar, kızının ona sarılmasını sağlayamazlardı. Kızının yeni kadın hakkında böyle bir çekincesi yokmuş gibi görünüyordu.

Kız yüzünü ona döndüğünde bir kadın bile olmadığını fark etti. Kız onu güvensizlikle incelerken genç yüzü sertleşti.

"Cassie, bu benim eşim Jade. Lily'nin annesi." "Ona benzemiyorsun."

"Hayır," diye kabul etti Cassie'nin onu kışkırtma çabasını görmezden gelerek. "Kocama çekmiş."

"Öyle mi? Nerede o? Senin kaçıp başka biriyle çiftleştiğini biliyor mu?"

"Cassie-"

"Sorun yok, İnzen," diye araya girerek Cassie'ye bir bakış attı. "Bilmiyor çünkü o öldü. Hana-Lily kaçırıldığında."

Kızın yüzünde bir anlık sempati ifadesi belirdi, sonra bu ifade sertleşerek alaycı bir ifadeye dönüştü. "Yani şimdi kendine sana bakacak zengin bir savaşıcı mı buldun?"

"Tıpkı senin yaptığın gibi," diye tersledi, sonra hemen pişman oldu kelimeler. "Özür dilerim. Sadece bunun hepimiz için yeni bir dünya olduğunu kastetmiştim."

Artık çok geçti. Cassie ona kaşlarını çattı ve sonra İnzen. "Hepimiz seni özledik. Neden Lily ile bu akşam yemeğe gelmiyorsunuz?"

"Eğer eşim isterse," dedi İnzen kararlılıkla. "Bu seni memnun eder mi Jade?"

Ördekler tarafından kemirilerek öldürülmeyi tercih ederdi ama hoş bir gülümsemeye zorladı kendini. Eğer evi paylaşıyorlarsa, iyi geçinmeleri gerekiyordu.

"Kulağa hoş geliyor." Kelimeler daha alaycı bir şekilde çıktı Cassie, İnzen'e dönmeden önce ona şüpheci bir bakış fırlattı.

"Neden sen... eşine evini gösterirken Lily'ye ben bakmıyorum?"

Lily hemen kendini İnzen'e doğru geri attığında bir yanı sevinçle doldu.

"Dada!"

Cassie güldü ve Jade'e muzaffer bir edayla gülümsedi. "Tam bir baba kızı."

"Bu taraftan," dedi İnzen, kuyruğu onun beline dolanarak ve Onu dükkânın bir tarafında bulunan ve daha önce fark etmediği küçük bir kapıya yönlendirdi.

"Bir saat içinde görüşürüz!" Cassie arkalarından seslendi ve Jade arkasına dönüp baktığında kızın kaşlarını çatarak onları izlediğini gördü.

"Umduğum kadar iyi gitmedi," diye itiraf etti İnzen kapıyı açıp onu çakıllı bir patikaya götürürken.

"Öyle mi düşünüyorsun? Sana aşık olmadığından emin misin?"

"Oldukça eminim. Ama sizin dünyanızda ona kötü davranıldı ve insanlara güvenmekte zorlanıyor."

Kendi güven sorunlarını düşününce istemedenden de olsa bir sempati duydu.

"Eminim gelecektir," dedi, parmaklarını çaprazlayarak, sonra İnzen güzelce düzenlenmiş bir bahçeyi ortaya çıkarmak için ikinci bir kapıyı açarken bu düşünceyi bir kenara itti. "Oh, burası muhteşem."

Bahçenin ortasında parıldayan bir çeşme, alçak mavi çimenlerden oluşan pürüzsüz bir ovalle çevriliydi. Çiçeklerle ve daha fazla çimenle dolu ekim yatakları dış duvarlara doğru kıvrımlı bir şekilde uzanıyordu. Ana bina bahçenin bir ucunu oluştururken, diğer ucunda küçük sarı bir kulübe yer alıyordu. Gölgeyi bir pergolanın arkasında, kapılar ona kulübenin önündeki shoji perdelerini hatırlattı.

Lily, "Aşağı in baba," diye rica etti ve İnzen itaat ederek onu dikkatle çimlerin üzerine bıraktı. Bobo'yu da peşine takarak çeşmeye doğru yürüdü.

"Endişelenmene gerek yok," dedi İnzen güven verici bir şekilde. "Suyun üzerinde ağ var, bu yüzden suya düşemez."

"Elbette ." Adam çok korumacıydı -belki biraz fazla korumacıydı- ama kızını güvende tutma konusundaki kararlılığını yadırgayamazdı.

"Evimizi görmek ister misiniz?"

Başını salladığında kuyruğu beline dolandı, sonra onu kulübeye götürdü, paravanları açarak bir ucunda oturma alanı, diğer ucunda mutfak alanı olan geniş ve rahat bir odayı ortaya çıkardı. Ana odanın arkasındaki kısa koridor büyük bir banyoya ve iki yatak odasına açılıyordu. Yatak odalarından birinin Lily'ye ait olduğu belliydi, pembe ve beyaz renklerle dekore edilmiş ve oyuncaklarla dolup taşmıştı. Güzelce hazırlanmış bir beşiğin yanı sıra, bir prenses için uygun görünen gölgelikli bir yatak. Diğer yatak odası daha büyüktü, devasa bir yatak ve daha fazla paravan vardı, Bunlar altın ve yeşilin rahatlatıcı tonlarında küçük bir cep bahçesine açılıyor.

Yatağa düşünceli bir şekilde baktı, sonra İnzen'in kuyruğunun belinden aşağı kayarak poposunu hafifçe okşamıştı. Artık resmen çiftleştiklerine göre onun yatağını paylaşacağını mı düşünüyordu? Göğüs uçları, çiftleşmelerini hatırladıkça sıkılaştı. gemide birlikte zaman geçirmek. Bu fikre tamamen karşı olduğunu söyleyemezdi ama buna tam olarak hazır olup olmadığından da emin değildi.

onu kocası olarak kucakladı.

"Letari'm." İnzen'in sesi derinleşti ve başını kaldırdığında onun kendisini izlediğini gördü, siyah gözleri arzuyla açılmıştı. Mantık ortadan kayboldu ve Lily bahçeden feryat figan sesler yükseldiğinde İnzen ona doğru sallanmaya başladı.

"Dada! Bobo ıslak."

Adam tereddüt etti, açıkça ve kadın onu nazikçe itti. "Git hadi. Git Bobo'yu kurtar."

Bunu neden kabul ettim ki? O gecenin ilerleyen saatlerinde Jade kaşlarını çatarak Lily'nin prenses yatağının örtüsüne baktı ve yanlış karar. Akşam yemeği tam bir felaket olmuştu. İnzen ana evin en üst katının

TeShawna, başka bir insan kadın, onun Cire eşi Mekoi ve kızları Vanessa tarafından işgal edildi. Jade, TeShawna'nın yabancı bir gezegende, yabancı hastalarla birlikte sağlıkçı olmak için eğitim görmeyi göze almış olmasını çok etkileyici buluyordu ve bu konuda onunla konuşmayı çok isterdi. Ne yazık ki, diğer kadın Cassie'nin düşmanlığını açıkça anlamış ve onunla konuşmak istemişti. onunla hiçbir ilgisi yok.

Cassie ya onu görmezden geliyor ya da İnzen'in fark edemeyeceği kadar açık olmayan küçük iğnelemeler yapıyordu.

Belli ki kadınlar arasındaki gerginliği hissetmişti. Hem o hem de Mekoi sohbeti tarafsız bir yöne çekmeye çalıştılar, ancak akşam sona erdiğinde Jade'in başı çarpıyor ve çenesi sahte gülümsemeler yüzünden ağrıyordu.

Kulübeye döndüklerinde durum daha da kötüleşti. Lily diğer küçük kızlarla oynamaktan heyecan duyuyordu ama eve geldiklerinde yorgun ve huysuzdu. Banyo yapmak istemiyordu.

geceliğini giymek istemedi ve kesinlikle kendi odasında uyumak istemedi.

" uyu!" diye feryat ederken, İnzen Yeşim'e çaresiz bir Bak.

"Peki." Tartışmanın ne anlamı vardı? Onu görmekten nefret ediyordu.

kızı mutsuzdu ve uzun, duygusal gün onu başlamıştı. "Ben Lily'nin odasında uyuyacağım."

İnzen'in itiraz etmesini bekliyordu ama o sadece yüzünü inceledi ve ciddiyetle başını salladı.

Şimdi burada, daracık bir yatakta tek başınaydı ve yorgunluğuna rağmen uyuyamıyordu. Ona sarılmış olmayı diledi İnzen'in iri gövdesi karşısında tek yapabildiği yastığına sarılmak oldu. Bu kötü bir ikameydi ama sonunda uykuya dalmaya başladığında, yarının daha iyi bir gün olacağını ummak için kendine izin verdi.

Lily uykusunda mırıldanırken İnzen odasının tavanına bakıyordu. Kızıyla yeniden bir araya geldiği için çok mutluydu ama çiftleşmiş bir erkek olarak ilk gecesini böyle geçirmeyi beklemiyordu. Daha önce Jade'e yatak odasını gösterdiğinde gözlerindeki spekülasyonu ve ona doğru eğildiğinde uyarılmasının tatlı kokusunu yakaladı. Ama sonra adam

Lily'nin öfke nöbetiyle başa için ikisini de Lily'nin odasında uyumaları için terk etmişti. İhanetinden sonra hâlâ onunla yatmaya isteksiz miydi?

Her ne kadar vücudu ve kalbi ona katılmak için can atsa da onu acele ettirmezdi. Onun kendi zamanında kendisine gelmesini bekleyecekti. Bu arada, onu mutlu etmek için elinden geleni yapacaktı. Kızının -kızlarının- uykuya dalmasını dinlerken planlar yapmaya başladı.

İlkini ertesi sabah kahvaltıda açıkladı. Lily normal neşesinin çoğunu geri kazanmıştı ama hâlâ ona yapışıyor ve Jade'den uzak duruyordu. Bunun eşini ne kadar incittiğini görebiliyordu ama küçük kızın onu kabullenmesinin zaman alacağını biliyordu.

"Cassie ile konuştum ve belki sabahları onunla birlikte dükkânda çalışmak istersin diye düşündüm."

"Peki ya Lily?"

"Ona göz kulak olacağım." Kadının gözlerindeki belirsizlik ona acı veriyordu ama korkularını anlıyordu. "Burada, evde ya da bahçede olacağımıza söz veriyorum. Bu sana kendi kredini kazanman için bir fırsat verir," diye ekledi kız başını sallamaya başladığında. "Elbette sahip olduğum her şeye sahip olabilirsiniz ama kendi gelirinle daha mutlu olacağınızdan şüpheleniyorum."

"Cassie kabul etti mi?" diye sordu şüpheyle.

"Kabul etti." *Sonunda.*

Jade önce Lily ile birlikte Cassie'yi görmeye gitmişlerdi.

Cassie'nin ilk itirazı, ek yardım için ödeyecek parası olmadığı yönündeydi.

"Dükkânın işlerinin iyi gittiğini sanıyordum?" diye sormuştu.

"Öyleydi. Başlarda öyleydi. Ancak işler düşmeye başladı ve nedeninden emin değilim."

"Bu sadece zaman alır, Cassie. Ve biliyorsun ki dükkânı gerektiği sürece desteklemekten mutluluk duyarım."

Kenara ayırdığı bol miktarda kredisi vardı ve bunları kızlarından herhangi biri için harcamaktan . Ya da eşine.

"Maaşını size geri ödeyeceğim," diye söz verdi. "Giysiler hakkında bir şey biliyor mu? Ya da dikiş?"

"O çok yetenekli bir terzi," dedi. Cassie kaşlarını çatınca hemen bir hata yaptığını anladı ama eşinin yeteneğini inkâr edemezdi.

"Sanırım benim için çalışabilir," diye sonunda kabul etti ama İnzen mutlu olmadığını anlayabiliyordu.

Konuşmalarını Yeşim'le paylaşmamaya karar verdi. İkisi de zeki ve şefkatli kadınlardı. Umarım birlikte daha fazla zaman geçirmek onları daha da yakınlaştırırdı.

On Altıncı Bölüm

Jade kaşlarını çatarak konağın bahçesine baktı ve bu anlaşılmayı neden kabul ettiğini bir kez daha düşündü. Cassie ile çalıştığı ilk birkaç gün tam bir felaket olmuştu.

Onun güvensizliği o kadar fazlaydı ki Jade'in

Eğer baba-kız ilişkileri bu kadar açık olmasaydı, kadın İnzen'e aşıktı. Hatta Cassie ona kötü kalpli bir üvey anne gibi davranıyordu. Lily'nin diğer kadına aşık olduğu gerçeği de işin tuzu biberi olmuştu.

Cassie ona bulabildiği en önemsiz işleri veriyor ve dikiş dikmesine izin vermiyordu. Jade birkaç iş yapmaya çalışmıştı.

nazik önerilerde bulundu ancak her geri çevrildi. Tek parlak

Cassie, Jade'in kendisine daha fazla kıyafet yapabilmesi için yedek kumaş almasına gönülsüzce izin verdiğinde

Akşamları. Buna rağmen dükkânda çalışmaya devam etmesinin nedeni kızın gerçekten yetenekli olmasıydı. Jade'in tüm

profesyonel içgüdüleri ilgisini çekmişti ve onun

Başarılı oldu. Ayrıca, kızı ve İnzen ile gerçek bir aile kurma umudu

varsa, Cassie ile iyi geçinmeyi öğrenmeleri gerektiğinden de şüpheleniyordu.

Ama hayal kırıklığının en büyük kaynağı avludaki bahçede birlikte oynayan büyük savaşçı ve küçük kızdı. Lily

İnzen'in sırtına tünemiş, elleri ve dizleri üzerinde sürünürken kuyruğu onu yerinde tutuyor, o da kahkahalarla ciyaklıyordu.

Onlara katılmak istedi ama bunu yaptığı anda Lily'nin gülümsemesinin solacağını biliyordu.

Kızının kalbine girmenin bir yolunu bulma umutları da azalmaya başlamıştı. Lily ona hâlâ büyük bir şüpheyile bakıyordu ve sonunda

Jade'in aklına, kızını Lily ile ilişkilendirdiği geldi.

İnzen'in yokluğuyla ortaya çıktı. Lily ayrıca İnzen'in kuyruğunun Yeşim'e dokunmasından da hoşlanmıyor, her dokunduğunda kuyruğunu ondan uzaklaştırıyordu.

"."

İnzen ilk birkaç seferde buna izin vermişti ama en azından Lily'nin kuyruğunu Yeşim'den çekmeye çalıştığı son seferde sonunda ayak diremişti.

"Hayır, . Annen de ailemizin bir parçası."

Lily kaşlarını çatmış ama kabul etmişti. Belki de umutluydu Jade'in düşüncesi idi ama Lily'nin bu olaydan sonra ona karşı biraz yumuşamış olabileceğini düşündü. İnzen'in varlığını talep etmesine kesinlikle engel olmamıştı.

Dün, Lily'yi Jade ile birlikte

Öğleden sonra İnzen sponsor olduğu eğitim okulunu ziyaret ederken, İnzen kabul etmesine rağmen, Lily onun ayrılma zamanı geldiğinde gözyaşlarına boğulmuştu. Yeşim'e çaresiz bir bakış atarak onu da yanında götürmeyi kabul etmişti. Kızının gözünün önünden ayrılmasına izin vermemeye kararlı olan Lily, ikiliye eşlik etti.

Eğitim okulu uzun ve alçak bir binaydı, odaları

Birkaç iç avlu etrafında düzenlenmişti ve ona bazı dövüş sanatları derslerini aldığı dojoyu hatırlatıyordu. Lily orada evinde gibiydi ve savaşçıların hiçbiri onun varlığına şaşırılmış görünmüyordu. İnzen'in ofisinde çocuk boyunda bir oyun alanı vardı.

Bir köşesi yastıklarla dolu çadıra tırmanan Lily, Bobo'yu da yanına alarak içeri girdiğinde, İnzen nazıkçe ama kararlı bir şekilde ona uyku vaktinin geldiğini söyledi.

En azından her şeyin yanına kâr kalmasına izin vermiyor Jade.

acı acı düşündü ama hemen bu düşüncesinden pişman oldu. O iyi bir babaydı, Lily'yi dikkatle izliyor ve onun standart bir rutini vardı. Sadece Jade söz konusu olduğunda, onun davranışlarını düzeltmek konusunda isteksiz görünüyordu.

Ofisinin önünü cam bir duvar kaplıyordu ve Lily uykuya dalarken Jade'e kendisiyle birlikte dışarı çıkmasını işaret etti.

"Umarım bana eşlik etmesine izin verdiğim için kızmazsınız," dedi endişeyle.

"Sanırım hayır. Ben de onun ağladığını duymaya dayanamıyorum."

"Mesele sadece bu değil. Bizi ayırdığın için seni suçlamasını istemiyorum."

İçini çekti, adam daha önceki düşüncelerini kızgınlığının kısmı çözüldü.

"Sanırım anlıyorum. Sadece onun beni kabul etmesini beklemek çok zor."

"Biliyorum, Letari'm. Ama ilerleme kaydediyoruz."

Adam camdan geriye baktı ve kadın da onun bakışlarını takip etti. Lily mışıl mışıl uyuyordu, başparmağı ağzındaydı ve diğer koluyla Bobo'yu tutuyordu.

"Ben antrenman yaparken onunla kalmak ister misin?"

"Spar?" Bu soru gemide geçirdikleri zamanın bir görüntüsünü çağrıştırdı ve beklenmedik bir uyarılma dalgası meme uçlarının sertleşmesine neden oldu.

"Evet, birlikte çalıştığım birkaç özel öğrencim var."

"Kız öğrenciler mi?" Kız gözlerini adama dikti ve adam güldü, kuyruğu kızın beline dolandı ve onu iri bedenine doğru çekti.

"Hayır, Letari'm. Sen eğiteceğim tek dışısın. ile."

Adamın gözleri karardığında nefesi kesildi. Tam da adam Başını ona doğru eğdiğinde başka bir Cire savaşçısı belirdi.

"Şef İnzen, döndüğünüzü öğrendim. Yolculuğunuz başarılı mıydı?"

Onlara katılan savaşçı İnzen kadar iriydi ama Cire arasında gençliğe işaret eden daha pürüzsüz bir cilt ve küçük çıkıntılar. Korkunç bir yara izi yüzünden aşağıya ve göğsüne doğru uzanıyordu.

Bir gözü süt beyazı.

"Evet, Sentu. Çok başarılıydı. Bu Jade, eşim ve kızımın annesi."

Genç savaşçı kibarca başını eğdi. "Sizinle tanıştığım memnun oldum, İnzen'in eşi." Tereddüt etti. "Kendini Cassie'yle, İnzen'in ailesinin diğer üyeleriyle birlikte mi?"

İlginç. Ses tonu kesinlikle değişmişti.

Cassie'nin adından bahsetti ve fark edip etmediğini görmek için İnzen'e hızlıca bir bakış attı. Diğer erkeğe kaşlarını çattığı için onun fark ettiğinden şüphelenmişti.

"Evet, arka taraftaki kulübede yaşıyoruz. Belki bir akşam yemekte bize katılabilirsin." İnzen'in hafifçe hırladığını duydu ve kuyruğunun beline dolandığını hissedince aceleyle devam etti. "Tüm aileyi kastediyorum tabii ki."

"Bundan büyük onur duyarım. Tabii size katılmama izin verirsiniz, Şef İnzen."

Korkunç bir an için, İnzen'in onu öldüreceğini düşündü. reddetti, sonra başını salladı. "Bu kabul edilebilir. Beni akşam yemeği için bir davetiye ayarlamaktan başka bir şey için mi görmek istediniz?"

Genç erkeğin omuzları geriye düştü ve sertçe konuştu. "Birlikte antrenman yapabileceğimizi umuyordum ama eğer uygun değilse-"

Gerginliğin bir kısmı İnzen'in bedenini terk etti ve ona baktı. "Biz antrenman yaparken Lily ile kalacak mısınız? Biz şu odada olacağız, böylece o da bizi görebilecek."

Koridorun karşısındaki geniş kapıyı işaret ederek, zemini minderlerle kaplı boş bir odaya girdi. Odanın uzak tarafındaki bir dizi eşleşen kapı, iç mekanlardan birine açılıyordu. avlular.

" değil. Onunla kalmaktan mutluyum."

"Hazırlanacağım," dedi Sentu hevesle dönerken. Koridorda ilerlerken, Şentu'nun belirgin bir şekilde topalladığını fark etti.

"Gözlerinin başka bir savaşçıdan olmasından hoşlanmıyorum," diye hırladı İnzen. "Onunla ilgilendiğimi düşünüyor olamazsın."

"Yaraları yüzünden mi?"

"Hayır, seni pislik." Ona ters ters baktı. "Çünkü belli ki benim için çok genç, çünkü belli ki Cassie'ye ilgi duyuyor ve çünkü ben seninle çiftleştim."

Kuyruğu onun kolunu okşadı. "Özür dilerim, Letari'm. Bazen içgüdülerim beni yanlış yönlendiriyor. Diğer erkekleri izlemenden hoşlanmıyorum. Ya da onlardan bir yemeği paylaşmalarını istemeni. Hatta sana yakın olmalarından bile hoşlanmıyorum."

Tamam, bu kulağa geldiği kadar ateşli olmamalıydı. O güçlü ve bağımsız bir kadındı. Karnındaki heyecanın hoş ürpertisini görmezden gelerek sert bir yüz ifadesi takınmaya çalıştı ama adamın özür dileyen bakışı kayboldu ve onu daha yakına çekti.

"Belki de içgüdülerime aldırıyorsunuzdur," diye mırıldandı.

"Sadece belirli koşullar altında."

Sesi kendi kulaklarına bile nefes nefese geliyordu. Meme uçlarının sert tepeleri adamın göğsüne sürtünüyordu ve kadın çekmiyordu.

geri döndü. Olan biten her şeye rağmen, onunla birlikte olmayı özlemişti.

Arkasından erkek sesleri geldi ve isteksizce geri adım attı. "Belki bunu daha sonra tartışabiliriz."

"Belki de."

Ofise dönmeden önce göğsünde alaycı bir parmak izi bıraktı. Adam inledi ve o yerleşirken üstünü değiştirmeye gitti.

büyük koltuğunda rahatça oturuyordu. Birkaç dakika sonra o ve Sentu yolun karşısındaki odada yeniden belirdiler. Üzerinde gemide giydiği kısa şort ve dar bir gömlek vardı.

her kasını gösteriyordu. *Aman Tanrım*. O etkileyici vücudun her santimine dokunmanın nasıl bir şey olduğunu hatırladı ve uyarılma tekrar yükseldi.

Sentu da benzer bir kıyafet giymişti ve Sentu'nun tüm vücudunu kaplayan kötü bir yara izine rağmen kaslarının da aynı derecede etkileyici olduğunu görebiliyordu.

bir bacak uzunluğunda. Genç savaşçıya ne olmuştu?

İki erkek İnzen'in yaptığı egzersizlerin aynısına başladı. gemide ona gösterildi ama şaşırtıcı bir şekilde onların arasından geçti. Hız. Sentu'nun hareketlerinin aynı akıcılığa sahip olmadığını söyleyebilirdi ama o hiç tereddüt etmedi. Finali bitirdiklerinde birbirlerine bakacak şekilde döndüler.

Her iki erkek de eğildi ve Sentu'nun ayağı dışarı fırladı ve dövüş ciddiyetle başladı. Onun tahmin ettiğinden daha iyi eşleşmişlerdi. tahmin ediliyordu. Genç erkek, yaşına rağmen şaşırtıcı derecede hızlıydı. İnzen açıkça daha güçlü ve daha deneyimli olmasına rağmen yaranmalar.

İnzen'in , kaslı vücudu ona doğru gerilirken nabızı hızla atıyordu. onu mindere çevirmeden önce genç erkeğin ellerini sıktı. Sentu'nun kalkmasına yardım etmek için uzandı, belli ki ona ders veriyordu ve sonra başladılar

tekrar. Eğitimi, karşılaşmalarındaki beceriyi anlamak için yeterince kapsamlı olmuştu ve hareketlerini dikkatle izledi. Büyüleyici.

"Dada?" Küçük bir el bacağını çekiştirdi ve Lily'nin dudağı titreyerek ona baktığını görmek için aşağı baktı.

"Antrenman yapıyor, bebeğim. Görmek ister misin?"

Lily başıyla onaylayınca Yeşim onu kucağına aldı, tam o sırada Sentu'nun kuyruğu İnzen'in yanağına acımasızca vurdu. Yeşim irkildi, Lily'nin

ama kızı sadece ona yaslandı, başparmağı ağzındaydı ve uykulu bir şekilde onu izliyordu.

Lily ilk kez onu kucağına almasına izin veriyordu ve kollarındaki sıcak küçük ağırlık kalbini sızlattı. Başını eğerek kızının yumuşak buklelerini okşadı ve onun tatlı, masum kokusunu içine çekti. O kokuyu ne kadar da özlemişti. Birlikte İnzen'i izlediler ve belki de sonunda kızına ulaşmayı başardı.

Bu umut o gecenin ilerleyen saatlerinde azalmıştı. Akşam yemeğini yine Cassie ve kızıyla birlikte yemişlerdi. Jade diğer kadının önce pembeye, sonra beyaza dönmesini ilgiyle izledi. Sentu'nun yemeğe geleceğini duyurdu. Görünüşe göre, Sentu'nun cazibesi tamamen tek taraflı değildi.

Ne yazık ki Lily, Angel'la oynarken kendini yıprattı ve eve döndüklerinde huysuz bir karmaşa içindeydi. İnzen'le yalnız kalma umudu, ağlayan Lily'yi eve taşıırken kayboldu. omzunun üzerinden ona özür dileyen bir bakış yatak odaları olmalıydı.

Bir süre daha bekledi ama adam bir daha ortaya çıkmadı. Tiksinti dolu bir oflamayla bir kez daha Lily'nin odasındaki küçük yatağa çekildi.

Bu sabah her şey eski tatmin edici olmayan haline dönmüştü. Lily ile normal bir şekilde bir kez daha İnzen'e odaklandı. Bahçede oynarlarken kızının bariz mutluluğunu yadırgamadı ama bunun bir parçası olmayı diledi.

Telefonun Trevelorian versiyonu çaldı ve cevap vermeye diğer uçta Abby'nin gülümseyen yüzünü buldu.

"Sorun ne?" diye sordu diğer kadın hemen. "O kadar belli mi?"

"Dünyanın sonu gelmiş gibi görünüyorsun."

"Özür dilerim. Bu çiftleşme işi pek iyi gitmiyor." "Neden yürümüyor?"

Abby'nin yüz ifadesi meraklı ama aynı zamanda sempatikti ve Jade kendini Abby'nin kulağına dertlerini dökerken buldu.

"Ve benimle yatmıyor bile!" diye bitirdi ve irkilmiş bir nefes duydu. Tereddütle omzunun üzerinden baktığında, İnzen orada duruyordu, gözleri ilk günkü kadar aç bakıyordu.

Gemi. Ona doğru bir adım attı ve ikisi de Lily'nin bahçeden duydu.

"Dada!"

, Lily'yi kontrol etmek için başını çevirdiğinde bile kuyruğu ona doğru sallanıyordu.

"et," dedi kızgınlıkla, adam ona dönüp baktığında.

". Ancak uyku düzenlemelerini bu gece daha ayrıntılı olarak tartışacağız."

Başını sallayıp arkasını döndüğünde Abby'nin hâlâ onu izlediğini, yüzünün gülücüklerle bezeli olduğunu görse bile, gözleri vücudunun tepki vermesini sağlamaya yetmişti.

"Oh, inanın bana, bunu anlıyorum. Hrebec ve benim kaç kez sözümüzün kesildiğini size anlatamam."

"Sözünüzün kesilmesi, başladığınızı gösteriyor."

"Doğru. Tavsiyemi ister misin?" Jade cevap vermeye fırsat bulamadan Abby elini salladı. "Boş ver. Nasıl olsa sana vereceğim."

Yeşim güldü. "Evet diyecektim."

", Cassie." Abby iç çekti. "Dünya'da gerçekten zor zamanlar geçirdi, koruyucu ailelere girip çıktı - hepsi de kötü. Söyleyebildiğim kadarıyla. Onu koruması gereken insanlar. Sanırım İnzen onun tanıdığı ilk düzgün erkek ve o Kıskanç. Oh, romantik bir şekilde değil, ama ona değer verdiği için ve tıpkı kendisinin dışlandığı gibi dışlanacağını düşündüğü için daha önce birçok kez."

"O bunu asla yapmaz ve ben de ondan asla istemem."

"Biliyorum ama bunu anlaması biraz zaman alacak. Zor olduğunu biliyorum ama ona karşı sabırlı ol. Kendine gelecektir - o bir Akıllı bir kız ve o alaycı kabuğunun altında iyi bir kalbi var." Abby gülümsedi. "Ve TeShawna da onunla gelecek. Söylediklerine bakılırsa

Bana kalırsa aslında senden çoktan hoşlanıyor ama bunu sana arkadaşına ihanet etmek istemiyor."

"Onun da benden nefret etmediğini bilmek yardımcı oluyor."

"O değil." Abby düşünceli bir şekilde çenesine vurdu. "Şimdi Lily'ye gelelim. Onun daha on beş aylık olduğunu unutmamalısın. Bu da hayır demenin gücünü keşfettiği anlamına geliyor. Sen ve İnzen birlikte çalışmalı ve onun ne yapmasına izin vereceğiniz konusunda anlaştığınızdan emin olmalısınız."

"Bunun cevabını zaten biliyorum," dedi kasvetle. "Ne isterse almasına izin verecek."

"Anlıyorum, inanın bana. Cire çocuklara çok değer verir. Her şeye sahip olmalarını istiyorlar. Eminim İnzen için daha kötüdür çünkü zaten bir çocuğunu kaybetti. Ama o bir Zeki bir erkek. Seni öğrendiğimiz gün beni görmeye geldi çünkü aşırı korumacı davrandığını biliyordu. Eminim onun sevgiye olduğu kadar sınırlara da ihtiyacı olduğunu anlıyordur. Onunla konuşun."

"." Abby'nin haklı olduğunu biliyordu ve bunun bir Bir dereceye kadar, o da eşi kadar kötüydü. Lily'nin hayatlarını belirlemesine izin vermişti çünkü kızını üzgün görmeye dayanamıyordu.

Abby'nin gözleri parladı. "Bununla birlikte, biraz rüşvet uzun bir yol kat edebilir. Kurabiye yapmayı biliyor musun?"

Jade güldü. O ve Abby bir süre daha konuştular ve telefonu kapattıktan sonra plan yapmaya başladılar.

On Yedinci Bölüm

Yemek boyunca İnzen kendini Yeşim'i izlerken buldu. Yeşim Bu öğleden sonra daha mutlu görünüyordu ve Abby'yle konuşmanın yardımını dokunmuş gibi görüldüğü için minnettardı. Son birkaç gün zor geçmişti. Lily alışılmadık derecede yapışkan ve talepkârdı ama onu terk ettikten sonra ona hayır demekte zorlanıyordu. Onunla yatmak istediği ilk gece Jade'in itiraz etmesini beklemişti. Bunun yerine, Jade onu bırakıp Lily'nin odasına gitti. İstediği bu muydu?

Kadının arzularından emin olamadığı için, yaşadığı hayal kırıklığına rağmen durumun devam etmesine izin vermişti.

Eğitim okulunda, onun ilgi gösterdiğini düşünmüştü, ama dün gece nihayet Lily'yi yerleştirip yaşam alanına döndüğünde, Jade artık orada değildi ve onun fikrini değiştirmiş olmalıydı. Abby'ye düzenlemeler hakkında yakındığını duymak büyük bir rahatlama sağlamıştı. Belki de Abby'nin onunla birlikte olmak istediği kadar o da Abby'yle birlikte olmak istiyordu.

Akşam yemeğinden sonra Jade kurabiye yapacağını duyurdu. Lily hemen onu terk etti ve yardım edebilmek için mama sandalyesine geri tırmandı. Bir saat sonra, yapış yapıştı ve Gülümsüyordu. Bir kez bile onu çağırmamıştı ve iki kızı birlikte çalışırken izlemekle yetinmişti.

Jade şekilsiz kurabiyelerden sadece birini yemesine izin verince Lily suratını asmaya başladı. Ağzını açıp Bir taneden daha zarar gelmeyeceğini savundu ama Jade'in bakışını tam zamanında yakaladı ve kalbini sertleştirdi.

"Bu gece olmaz, ufaklık. Banyo zamanın geldi. Yüzünde karnındakinden daha fazla kurabiye var."

"Bu gece banyosuyla ben ilgilenirim," dedi Jade, Lily'yi kollarından çekip alarak. "Neden Dada'nın mutfağı temizlemesine izin vermiyoruz, böylece yarın daha fazla kurabiye yapabiliriz?"

Lily'nin itiraz etmek üzere olduğunu anlayabiliyordu ama Jade'in sözleri üzerine başını salladı.

"Dada temiz."

Mutfağı temizlemek, kızının küvette oynamasını izlemek kadar tatmin edici değildi ama yokluğuna rağmen onun gülüşünü ve su sıçratışını duymak onu rahatlatmıştı. Küçük geceliğiyle temiz ve güzel kokulu bir şekilde dışarı çıktığında, kucağına emekledi Jade ona masal okurken. Masal bittiğinde gözleri düşmüştü.

Lily'yi yatağına götürmek üzere kucağına alırken Jade usulca, "Sanırım bu gece kendi yatağına hazır," dedi.

Eşyle yalnız kalma düşüncesi şaftını sertleştirdi ve itiraz etmedi. Lily'yi yere bırakmaya başladığında, Lily'nin gözleri açıldı.

"Dada ile uyu."

"Bu gece olmaz, ufaklık. Sen Bobo'nun yanına sokul, ben de sana başka bir hikaye anlatayım."

Kaşlarını çatması büyük bir esnemeyle kesildi ve onu son derece rahatlatarak şekilde kolunu pelüş hayvanına doladı, başparmağını ağzına soktu ve tekrar gözlerini kapattı. O bitirdiğinde ikinci katta uyuyordu.

Oturma odasına döndüğünde Jade onu bekliyordu. Onun yokluğundan yararlanarak duş almıştı. Narin köprücük kemiğini ve kıvrımlı altın baldırlarını ortaya çıkaran sade yeşil bir bornoza sarınmıştı. İnce kumaş, altında çıplak olduğunu belli ediyordu ve vücudundaki tüm kan sikine hücum ederken neredeyse sallanıyordu. Kız hazır mıydı Gerçekte onun eşi olmak mı?

"Çok yakışmışsınız, Letari'm."

"Korkarım şu anda pek bir letari yok. Eğitimimi ihmal ettiniz."

"Şimdi antrenman yapmak ister misin?" Aklındaki şey bu değildi ama onun bedenini kendi bedenine yaslama fırsatını geri çevirmeyecekti.

"Hayır, İnzen." Gözlerinde yeşil ateş parıldarken yavaşça vücudundan aşağı indi. "Ama belki yarın. Bu gece, yapmamız gereken

konuş."

"Hrebec, bir insan dışisinin şöyle demesinin iyiye işaret olmadığını söylüyor

bu kelimeler."

Güldü ve kanepeye oturmak için ilerledi, yanındaki boşluğu davetkâr bir şekilde okşadı. "Haklı olabilir, ama ben hala Lily hakkında konuşmamız gerek. Ve bizim hakkımızda."

Kuyruğunun kıvrılmasına engel olamayarak onun yanına oturdu. beline doladı. Onu rahatlatmak için itiraz etmedi ama daha da sokuldu. Ciğerleri onun tatlı, baharatlı kokusuyla dolarken bir doğruluk hissi üzerine yerleşti. Burası onun ait olduğu yerd.

"Bana ne söylemek istiyorsun, ?"

"Eğer gerçekten eş olacaksak-" diye söze başladı ve kalbi hızla çarpmaya başladı. *Eğer mi?*

"-o zaman her konuda birlikte çalışmamız gerekir."

"Benim de dükkânda çalışmamı mı istiyorsunuz? Kadın kıyafetleri hakkında çok az şey bilmeme rağmen bunu yapmaktan mutluluk duyarım."

Tekrar güldü. "Hayır, aklımdaki bu değildi. Ama Lily'nin sınırlarını belirlemek için birlikte çalışmalıyız. Onu sevdiğini biliyorum ama bu onun geçtiği anlamına gelmez."

Suçluluk duygusu üzerine çöktü. "Haklısınız. Onu terk ettiğim için pişmanım ve bir babanın davranması gerektiği gibi davranmadım. Onu disipline etmek benim için her zaman zor olmuştur."

"Anlıyorum ama her zaman hayır diyen kişi ben olamam. Bana alışmakta zorlandığını biliyorum ama sen her zaman olursan beni asla kabullenemez."

"Niyetim asla bu değildi," dedi dehşete kapılarak.

"Öyle olmadığını biliyorum." Kız onun kuyruğunu okşadı ve o da inledi. "Oops."

Bazen bunun dostça bir jestten daha fazlası olduğunu unutuyorum." "Sanki sikimi okşuyormuşsun gibi hissediyorum."

Gözleri büyüdü ve ona doğru sallanmaya başladı, ama sonra geri çekildi, yüzünü incelemek için başını eğdi.

"Bence bir program yapmalıyız ve onunla ne yapacağımızı değiştirmeliyiz, böylece bazen ben onu beslerim, bazen de sen beslersin. Bazen ben ona banyo , bazen de sen." "Kulağa çok mantıklı geliyor."

"Eğer ağlar ve itiraz ederse, ikimiz de ona hayır deriz."

Kızının iri kahverengi gözlerindeki yaşların düşüncesinden bile nefret ediyordu ama Jade haklıydı. Çocuğun sınırlara ihtiyacı vardı. O da Başını salladı ve gemideki itirafından bu yana gördüğü en sıcak gülümsemeye ona baktı.

"Ve ben sizinkini paylaşabileyim diye geceleri kendi yatağında uyuyor."

Kabul etmek için zaman bile harcamadı. Onu kollarına aldı ve yatak odasına doğru götürdü.

İsteksizce onu yere bıraktı ve kapıları kapatmak için döndü. Arkasını döndüğünde, kadın küçük bahçenin açık kapısının yanında duruyordu, giysileri gitmişti ve altın rengi vücudu bahçe fenerlerinin yumuşak ışığında parlıyordu. "Çok güzelsin."

"Beni güzel hissettiriyorsun." Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Ama çok fazla kıyafet giyiyorsun."

Adam tuniğine uzandı ama kadın başını salladı. "Bırak ben yapayım. İyi bir eşin soyunmana yardım etmesi gerekmez mi?"

"Eşyle ilgilenmek bir erkeğin ayrıcalığıdır. Bu yaygın bir uygulama değildir."

Elleri gömleğinin altından kaydı ve adam konuşma yetisini kaybetti. Minik tırnakları teninde geziniyor, ateşten bir çizgi bırakıyordu. Arkadan. Giysiyi küçük adımlarla karnına doğru çekiştiriyor, ortaya çıkardığı her santimlik teni öptü. Kızın boyu onu tamamen çıkaracak kadar uzun değildi, bu yüzden adam sabırsızca başının üzerinden çekti.

"Mmm. Bu çok daha iyi." Eğildi ve meme ucunda yumuşak pembe bir dil yaladı, ağrıyan horozuna bir elektrik çivisi gönderdi. Kendini kurtarmak için pantolonuna uzandı ama kadın ellerini itti. "Henüz değil. Keyfime bakıyorum."

Arkadaşına zevk veren bir şeyi nasıl inkâr edebilirdi? Sorumluluk almaktan kaçınmak için ellerini iki yanında kavuşturdu. Kuyruğu o kadar da kısıtlı değildi. Eşinden birini çekiştirmek için etrafta dolanıp duruyordu. Gergin küçük tepeleri ya da bacaklarının arasındaki kaygan sıcaklığı test edin.

Başını sallayarak ona gülümsedi. "Çok yaramaz bir kuyruğunuz var."

"Dayanılmaz derecede baştan çıkarıcısın."

"Hmm. Bu kulağa oldukça hoş geliyor."

Öpücükleri yeniden başladı, adamın bel kemeri boyunca kayarken Pantolonunu yavaş yavaş aşağı itti. Ereksiyonuna takıldılar ve sonunda, sonunda ağrıyan horozunu serbest bıraktı, ağır uzunluk serbest kaldığında güldü, sıvı zaten ucunda inci gibi parlıyordu.

"Birileri beni gördüğüne sevinmiş," diye mırıldandı. Her şeyi kaybetti Yumuşak küçük dilini üzerinde gezdirdiğinde düşünme yeteneğini kaybetti. "Letari'm!"

Dizlerinin üzerine çöktü, küçük eliyle sikini kavradı ve tekrar yaladı. "Bir sorun mu var?"

"Bu yasak."

"o? Bu mu?" Bir uzun yalama daha ve titredi. "Ya da Bu mu?" Onu ağzının sıcak derinliklerine aldı ve nazıkçe emdi. Oda sallanıyordu.

"Yoksa yapmamam gereken başka bir şey mi var?" Ona bakarken gözleri geniş ve masumdu, ama orada parıldayan alaycı ışığı görebiliyordu. Ona karşı koyabilirse ne âlâ.

"Kesinlikle bir daha ağzını üzerime sürmemelisin." "Bu şekilde mi?"

Dudakları bir kez daha onun etrafında kapandı ve onu daha derinlere çekti. Elini saçlarının koyu, ipeksi tellerine gömdü ve inledi.

"Kesinlikle öyle değil. Sikimi de yalamamalısın."

Adamın ağzından çıkmasına izin verdi, sonra yavaşça Dilini onun etrafında, ucundan zonklayan dibine kadar dolaştırdı ve orada torbasını ağzının harikulade sıcaklığıyla çevreledi.

"Sanırım bunu da yapmamalıydım."

Kontrolü sona ermişti. "Beni tekrar ağzına al."

Tereddüt etmedi, ağzını bir kez daha onun etrafında kapattı, ağzı eliyle buluşana kadar shaftının üzerinde daha derine battı. Kadın geri çekilmeye başladı ve eli istemsizce kızın saçlarında dolaştı, ama tekrar aşağı dalmadan önce sadece hafifçe geri çekildi. Tekrar , yavaşça emerek geri çekilmeyi hızlı dalmalar izledi.

Artık kendini kontrol edemedi ve uzun bir titreme dalgasıyla patladı. Yine de geri çekilmedi ama son damla akana kadar hevesle içti ve sırt üstü uzanırken ona son bir öpücük verdi.

Dizler.

"Tadın çok güzel." Dudaklarını yaladı ve ona gülümsedi. "Yasak olması çok kötü. Tekrar yapmaktan çekinmezdim."

"Yapacaksın," diye söz verdi. Sadece ölmekte olan bir gezegende geçerli olan kuralların canı cehenneme. Eşler arasında yaşananlar kimseyi ilgilendirmezdi.

işiydi ve eğer onu ağzına almaktan hoşlanıyorsa, istediği zaman bunu yapmasına izin verecekti. "Ama şimdi sıra bende."

Kadın bir şey söyleyemeden, adam onu kucaklayıp yatağa taşıdı, önünde diz çöküp bacaklarını ayırdı. Narin kıvrımları çoktan kızarmış ve şişmişti, bu da karşılaşmalarından en az onun kadar zevk aldığıının kanıtıydı. Adam

dilini nemli etin üzerinde gezdirdi, bir araya getirmeye kararlıydı. Lezzetli özünün her damlasını. Titredi ve başını kavradı, sırtları boyunca hassas sinirleri uyandırdı ve horozu zonkladı, bir kez daha sert ve hazırды, ama kararlıydı ona verdiği kadar zevk veriyordu.

Onu üç kez doruğa çıkardı, her seferinde içti.

Sonunda teslim olup sikiinin içine girmesine izin vermeden önce, tatlı sıvısını hevesle içti. Uzun inkârdan sonra onun sıcak, ipeksi amciğının hissine karşı koyamayan kalçaları çaresizce itti, horozunun tabanı ikinci bir sıcak dalga olarak onları birbirine kilitlemek için çoktan şişti.

onu tüketti. Kuyruğu kadının zevk haznesinde gezindi ve yatağa yığılırken kadının bir kez daha etrafında titrediğini hissetti, Memnuniyetle iç çekerken onu yakınında tutuyordu.

Tekrar onun kollarındaydı ve dünyada her şey yolundaydı.

On Sekizinci Bölüm

Jade bir sonraki gün Cassie'nin dükkanına girerken esnedi. Sabah. Inzen onu gecenin yarısına kadar uyutmamıştı. Lily ona seslenmeseydi bu sabah da faaliyetlerine devam edecekti. Ama onu terk etmek yerine Lily'yi yatağa geri getirmiş ve üçü birlikte sarılmışlardı. Lily bir kez bile şikâyet etmemişti ve iyimserliği tomurcuklanıyordu. kızıyla olan ilişkisi hakkında konuşmak onu yüzünde bir gülümsemeye işe gönderdi.

Ne yazık ki Cassie'yi görür görmez gülümsemesi soldu. Bir şeylerin ters gittiği belliydi. Cassie'nin gözlerinin altındaki koyu halkalar soluk tenini ve genç kadın bitkin. İlk kez kızı Angel yanında değildi. "Her şey yolunda mı?" diye sordu usulca.

"Bilmiyorum," diye tersledi Cassie. "Başka istenmeyen akşam yemeği davetleri de mi veriyorsun?"

"Özür dilerim. Sentu'nun gelmesini istemediğini bilmiyordum-" "Elbette ne istediğimi bilmiyorsun!" Diğer kadın

aniden durdu ve gözlerini ovuşturdu. "Gidip depoyu temizle."

"Bunu dün yaptım. Belki bugün müşterilere yardım edebilirim?"

"Hangi müşteriler?" Cassie kolunu ön pencereye doğru uzattı ve ikisi de Trevelorianlı iki kadının pencereye gelişigüzel bakıp yollarına devam etmelerini izlediler.

Jade istenmeyen bir tavsiye olacağından emin olduğu şeyi söylemeden önce dudağını ısırdı ve rafları düzeltmeye başladı. Dükânın bir tarafı çeşitli kumaşlarla doluydu, bunların çoğu ıslıltı yaratmak için muhteşem Trevelorian boyaları ile boyanmıştır, parlak mücevher tonlarında yanardöner efektler. Diğer tarafta ise bazı

Hazır kıyafetlerin zevkli bir şekilde sergilendiği ve müşteriler için rahat bir oturma alanının bulunduğu bir alan.

Sabah ilerledikçe içeri sadece bir müşteri girdi ve Cassie'nin ruh hali daha da karardı. İkisi de iyi giyimli bir başhemşirenin ikinci kez bakmadan geçip gitmesini izledikten sonra Jade Yeterince.

"Bakın, benden duymak istemediğinizi biliyorum ama kıyafet satma konusunda çok deneyimim var."

Cassie homurdandı. "Kuş uzaylıların yaşadığı garip bir gezegende mi?"

Buradaki deneyiminizin ne faydası var?"

Driguera'daki pazarı düşündü, burada Trevelor'da gördüklerinden bahsetmeye bile gerek yoktu.

"Perakende perakendedir," dedi kararlı bir şekilde. "Müşteri bulamıyorsunuz çünkü vitrinleriniz çok dağınık ve dükkanınız diğer dükkanlara benziyor."

"Sen kadar gayet iyiydim."

"Gerçekten mi? Son birkaç gün içinde işler durdu mu?"

Cassie'nin bakışları daha da şiddetlendi ama Jade elmacık kemiklerinin üstündeki ihanet rengini gördü.

"Son birkaç aydır düşüşe geçti," diye itiraf etti diğer kadın sonunda.

"Tahminimce siz dükkan yeni bir şeydi, bu yüzden insanlar ilgi duydu-"

"Ve şimdi değiller mi?"

"Hala ilgilenmediklerinden değil. Bir grup düzenli müşteriniz var, değil mi?"

Cassie başını salladı.

"Sorun şu ki, açıldığınızda var olan o heyecanı yeniden yaratmanız gerekiyor."

"Ama artık yeni değilim."

"Hayır, ama yine de eşsizsin." Jade mağazanın önüne doğru yürüdü ve vitrini işaret etti. "Sokaktaki diğer vitrinlere benzeyen bir vitrinle giysilerinizin ne kadar özel olduğunu gösteremezsiniz."

"Trevelorianların görmek istediği de bu."

"Belki de diğer Trevelorianlılardan. Farklı olmanın avantajını kullanmalısın."

"Ne demek istiyorsun?"

"Tüm dağınıklıktan kurtulun. Pencereye en fazla üç kıyafet koyun ve bunları yerleştirmek için sade bir fon kullanın. Hepsi değil Trevelorianlar için tasarlanmalı. Bu kasabada pek çok farklı tür var ve çeşitli tasarımlar görmek onlara neler yapabileceğinizi gösterecektir." Cassie hâlâ kaşlarını çatıyordu, bu yüzden Jade ses tonunu yumuşattı. "Sen çok yeteneklisin, Cassie. Tek yapman gereken insanlara herhangi birinin yapabileceği kıyafetlerden daha fazlasını sunabileceğini göstermek."

"Seni bu kadar uzman yapan ?" "Dünya'da yaptığım şey buydu."

Cassie alay etti. "tasarımı mı?"

"Evet. Dikiş diktim, kasa işlettim, satın almacı olarak çalıştım, pazarlama yaptım ve e-ticaret bölümümüzde çalıştım." A yüzünde anımsatıcı bir gülümseme belirdi. "Büyükannem için her kısmını bilmem gerektiğine ."

"Peki iş neydi?"

"Bir dizi giyim mağazamız vardı. Forever a Lady en popüler markamızdı."

Cassie'nin ağzı açık kaldı ama daha söyleyemeden Her ne olursa olsun, İnzen bebek arabasında Lily ile mağazanın arkasında belirdi. Jade'in dudakları ailesini görünce mutlu bir gülümsemeyle kıvrıldı; İnzen'in ateşli bakışları ona birlikte geçirdikleri geceyi hatırlatıyordu ve Lily kaşlarını çatmak yerine neşeyle el sallıyordu.

"Selamlar, letari'm," dedi, gözlerini eşit bir takdirle onun üzerinde gezdirerek. "Belki pazara kadar yürür ve tezgâhlardan öğle yemeği alırsanız diye düşünmüştüm."

"Kulağa harika geliyor." Hâlâ şaşkın şaşkın bakan Cassie'ye hızlıca bir bakış attı. "Şimdi gitsem sorun olur mu?"

"Evet, tamam."

Jade, onlar ayrılırken diğer kadının arkasından baktığını hissedebiliyordu. "Bir sorun mu var?" İnzen sordu.

"Umarım değildir."

Geçmişini açıklamak bir nevi kumar oynamaktı. Cassie'nin, onun popüler giyim mağazalarının eski sahibi olduğunu öğrendikten sonra kendisini daha da fazla reddetme ihtimali vardı ama Jade onun yerine en azından kendisini dinlemeyi düşüneceğini umuyordu. Cassie'nin ona karşı oldukça samimi olduğunu söylemişti. Kızın yeteneği vardı; sadece bunu sergilemesi gerekiyordu.

İnzen'in kuyruğu kızın beline dolandı ve kız ona doğru eğilerek caddede, sabit dükkânlardan uzaklaşıp açık pazarın tezgâhlarına doğru ilerlediler.

Etraflarını parlak renkler sarmıştı. Binalardan tezgâhların üzerindeki rengârenk saçaklara kadar her şey, birbiriyle çatışması gerekirken turkuaz gökyüzünün altında neşeli bir bütün oluşturacak şekilde birbirine karışan parlak renklerle süslenmişti. Trevelorianlar da aynı şekilde alacalı armaları ve parlak kıyafetleriyle rengârenkti ama Cassie'ye de bahsettiği gibi, çok çeşitli başka ırklar da mevcuttu.

Pazarın kenarında yavaşça yürüdüler, tanımlanamayan ama lezzetli bir et şişi ve küçük bir ekmek almak için durdular. kızarmış patatese benzeyen bir şeyle dolu bir sepet. Onlar altında otururken

Dev çim ağaçlarından birinin gölgesine oturup Lily'yi beslediğinde Jade büyük bir memnuniyetle doldu. Kızı gerçekten de dizine oturmayı ve beslenmeyi kabul etmişti, İnzen'in kuyruğu hâlâ sıkıca belindeydi, ve sonunda bu güzel, ilginç gezegende kendini evinde hissetmeye başlamıştı. Mutlu bir şekilde iç çaktı.

"İyi misin, dostum?" İnzen hemen sordu.

". Kızım ve sen varsın." Kadın uzanıp adamın yüzünü kavradı ve adamın siyah bakışları daha da yoğunlaştı.

"Peki sen var mısın?"

O cevap vermeden önce Lily yapışkan elini onun yanağına koyarak onun hareketini taklit etti.

"Kurabiye, anne," diye sordu.

Yeşim'in gözleri yaşlarla doldu. Lily ona ilk kez anne diyordu.

"Burada sattıklarından emin değilim bebeğim. Neden eve dönüp yenilerini yapmıyoruz? Sen uyuduktan sonra," diye ekledi Lily esneyip ona sokulduğunda.

"Onu bebek arabasına geri koymak ister misin?" İnzen sordu.
"Hayır." Sıcacık küçük bedenini pusetine koymaktan vazgeçmek istemiyordu.

Kollarını.

Üçü birlikte evlerine doğru yola koyuldular ve pazarı çevreleyen vitrinlere bakmak için durdular. Yeşim Sergilenen çeşitli mülklerin resimleriyle bir emlak komisyoncusu gibi görünen birini bulmaktan mutluluk duydum.

"Evlere bakmayı her zaman sevmişimdir," dedi İnzen'e, onun bakmasına izin vermek için durduğunda.

"Taşınmak mı ? Mülkü paylaşmak zorunda değiliz."

Bu fikri düşündü, sonra başını salladı. Her ne kadar kötü bir başlangıç yapmış olsalar da, yakınlarında başka insan kadınlar olduğunu bilmek hoşuna gidiyordu ve Lily'nin de kendi yaşında arkadaşları olması iyi olacaktı. Hâlâ Lily ve kendisinin Cassie sonunda giysilere duydukları ortak ilgi üzerinden bağ kurabilecekti.

İnzen onun kararı karşısında rahatlamış görünüyordu.

"Gitmek , değil mi?" diye sordu.

". Cassie'yi kızım gibi gördüğümü biliyorsunuz. Ayrıca ben hepinize göz kulak olacak bir başka çiftleşmiş Cire savaşçısının olması da hoşuma gidiyor."

"O zaman neden teklif ettin?"

"Çünkü senin mutluluğun benim için çok önemli Jade. I-" Biri ona çarptı ve o da sinirli bir şekilde etrafındaki kalabalığa . "Bu konuyu daha sonra konuşacağız."

Nabızı hızlandı. Ona kendisini sevdiğini söylemek üzere miydi? Onu ne kadar zaten biliyordu ve önceki gece neredeyse ağzından kaçacaktı ama her şey hâlâ

çok yeni. Yüzünü sakinleştirerek tekrar pencereye döndü. "Bunu sevdim, ama neden ayakları üzerinde?"

"Sanırım o bölge yağmur mevsiminde sular altında kalıyor." İnzen konunun değişmesini kabul etti ve omzunun üzerinden bakarak durgunlaşmadan önce daha çirkin görüntülerden birkaçına güldüler.

"Konuşmam gereken biri var. Beni burada bekler misiniz?"

"Tabii, değil. Uzun sürecek mi?"

"Sadece birkaç dakika. Ama buradan ayrılmayın," diye emretti.

Eğildi ve onu öptü, uzaklaşmadan önce kuyruğu yanağını okşadı. Onun otoriter tavırları karşısında başını sallayarak pencereye döndü.

Birkaç dakika on dakikaya ya da daha fazlasına ulaştığında huzursuzlanmaya başlamıştı. Lily omzuna yaslanmış uyuyordu ve kolunu sallayarak onu bebek arabasına geri koydu. Yeni yürümeye başlayan çocuk daha ağırdı.

beklediğinden daha fazla. Lily kemerini bağladıktan sonra İnzen'e bakmak için döndü. İnsanlar içeri girip çıkıyor, sepetler taşıyor ve Küçük el arabaları, kuşların Trevelorian eşdeğeri olan renkli kelebek benzeri yaratıklar tepelerinde süzülüp dans ederken.

Sonunda onu pazarın uzak tarafında gördü, geniş omuzları ve parıldayan yeşil teni uzaktan bile belli oluyordu.

Ona katılmalı mıydı? Olduğu yerde kalması konusunda çok kararlı görünüyordu.

Kadın tartışırken, adam bir kenara çekildi ve kadın onun kiminle konuştuğunu gördü. Müzayededeki tüylü uzaylılardan biriydi. A Sırtından aşağı boncuk boncuk soğuk ter damladı. Onu satın almaya çalışan kişiye o kadar çok benziyordu ki.

Bu farklı bir tür, diye hatırlattı kendine. Onları özellikle birini seçecek kadar iyi tanımıyorsun.

Ama sonra elini İnzen'e doğru kaldırdı ve İnzen onun bileğindeki metal parıltısını gördü. Bu mesafeden bile, kırmızı-sivri uçları açıktı. Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki göğsü ağrıyordu. *Lord Gokan.* O neden buradaydı? Ve daha da önemlisi, İnzen'le ne yapıyordu?

Uzaylı küçük bir çanta çıkardı ve İnzen'in uzattığı avucuna attı. Çantadan mücevherler döküldü, ışık onların çok sayıdaki fasetlerine vuruyordu. İnzen'in eli mücevherlerin etrafını sardı ve Gokan'ın ona ödeme yaptığını anladı. Ama ne için?

Bir an sonra erkek ellerini havada salladı ve gülerken bir kadının vücudunun kıvrımlarını çizdi. Kadının duyamayacağı kadar uzaktaydı ama kahkahasının sesini çok iyi hatırlıyordu ve ne söylediğini de hatırlıyordu.

Onu bulacaktı.

Boynuna dolanan ellerinin anısı nefes almasını engelledi. Kaçmak zorundaydı. Şimdi kaçmalıydı.

Ruijin erkeği sohbet ederken İnzen tiksintisini gizlemeye çalıştı Trevelor'a olan yolculuğu hakkında dostça konuştu. Ruijinler de savaşçı bir ırktı ama disiplinden çok vahşete değer veriyorlardı ve onlara pek saygı duymuyordu. Bununla birlikte, satın aldığı şeyi koruma yeteneklerine güveniyordu. Kuyumcusu bu erkeğin -Gokan- satın aldığı şeyi getirmesini önerdiğinde hiç tereddüt etmemişti. Şimdi bu kararından pişmanlık duymaya başlamıştı.

"Onları sen mi getirdin?" diye sordu sabırsızca, erkek saçmalamaya devam ederken.

"Tabii ki . Trevelor'a bir gezi yapmak niyetindeydim. Neyse, birinin kurye aradığını duyduğumda zamanlama mükemmeldi."

Gokan İnzen'in sırtına ve kuyruğuna tokat atmaya başladı otomatik olarak hareketi keserek erkeğin bileğini sıkıştırdı.

"Buna gerek yok. Sadece arkadaşça davranıyordum." Erkek ağız dolusu dişlerini göstererek sırttı ama İnzen onun gözlerindeki kızgınlığı okuyabiliyordu.

"İşimizi sonuçlandırmak için sabırsızlanıyorum." "Elbette. İşte buradalar."

Ruijin kesesini açtı ve değerli taşları İnzen'in eline döktü. Mükemmeldi. Özellikle Jade'in gözlerine uyan taşlar çok hoşuna gitmişti. Trevelor iyi bir gezegendi ama Bırakın eşine olanları, doğal olarak oluşan kristallere bile sahip değildi. Bunun yerine bunları Driguera'daki bir kuyumcudan satın almayı ayarlamıştı.

"Mücevherleri neden istediğinizi sorabilir miyim?"

"Bu bir çiftleşme bileziği için," dedi kısaca. Gokan başını geriye attı ve güldü.

"Ah, bir dişi." Aralarındaki havada kadın bedeninin şeklini oluşturdu. "Bu sıkıntılı zamanlarda, bir tanesine sahip olduğun için şanslısın." Dişlerini gösterdi. "Bir tane bulduğumu sanmıştım, ama o kaçtı. Bu yüzden buradayım."

İnzen kaşlarını çatarak ona baktı, diğer erkeğin ifadesini beğenmemişti. "Trevelor'da isteksiz bir dişiyi takip etmenin suç olduğunun farkında mısın?"

Sahte gülümseme yeniden ortaya çıktı. "Elbette. Bu sadece kadınların doğal tereddütü. Hepsinin biraz... ikna edilmeye ihtiyacı vardır, bilirsiniz."

Omurgasından aşağı bir ürperti akarken kuyruğu titredi. Başını salladı

Kaba bir tavırla, ayrılır ayrılmaz yetkililere haber vermeye karar vermişti bile.

"Ailemin yanına dönmeliyim."

"Elbette. Bu kadar az Cire dişisi varken birini bekletemezsin, değil mi?"

İnzen'in sırtına tekrar tokat atmaya başladı ama tam zamanında elini geri çekti. İnzen onun eşi hakkındaki varsayımlarını düzeltmek için hiçbir girişimde bulunmadı ama tekrar başını salladı ve eşini ve kızını bulmaya gitti.

Ancak emlak ofisine döndüğünde gitmişlerdi.

On Dokuzuncu Bölüm

Elleri titreyen Yeşim küçük emlak ofisinin içine daldı ve gördüklerini anlamlandırmaya çalıştı. İnzen neden Onu satın almaya çalışan uzaylıdan tüm o mücevherleri kabul etmek mi? Erkeğin merhametine kaldığını hatırlayınca nabızı hızlandı.

Buradan gitmesi gerekiyordu. Şimdi.

"Size yardımcı olabilir miyim, Hanımefendi?" Trevelorianlı kadın oturdu

Masanın arkasındaki gaga benzeri burnu seğirerek merakla onu inceledi.

"I..." Tutarlı bir şekilde düşünmeye çalıştı ve kendini şu şeylere bakarken buldu

sergilenenlerden biri. "Bunlardan herhangi biri kiralık mı? Kısa bir süreliğine?"

"Korkarım hayır, Hanımefendi. Tatil amaçlı kiralamalarımız bu sezon için sona erdi. Diğer mülklerimiz sadece satılıktır - bir dakika. Benim bir mülküm var." Kadın ona şüpheyle baktı. "Ama çok uzakta ve sadece bir hafta daha müsait."

"Bu mükemmel olur. Ben alırım." Kendine ait bu kadar az parası olmasına hâlâ alışamadığı için yüzünü buruşturdu. "Yani, ne kadar?"

Bahsedilen nominal meblağa bakılırsa

Mülk sadece uzak değil, aynı zamanda ilkeldi ama umurunda değildi.

İnzen'in ısrarla istediği bir avuç krediyi çıkardı.

maaşına karşı onu ilerletti ve onları saydı, ama yeterli değildi.

Büyükannesinin önce Lily'nin güvenliğini seçmesini isteyeceğini bildiği için derin bir nefes aldı ve yeşim taşından yüzüğünü çıkardı.

"Bu kabul edilebilir mi?"

"Kabul edilebilirden de öte." Kadın başını salladı. "Taş oldukça nadir bulunur. Yüzük, kira bedelinden çok daha değerli.

ve aradaki farkı size ödeyecek yeterli param yok." "Bir el ilanı kiralamama izin verecek kadar paranız var mı?"

Masasının çekmecesini açan ajan başıyla onayladı. "Biliyorum, ama yine de almaya hakkınız olan şey bu değil."

"Şu anda bu umurumda değil." Kaçma ihtiyacı damarlarında yanıyordu. " yolu tarif edebilir ve nerede broşür kiralayabileceğimi söyleyebilir misiniz?"

"Bundan daha iyisini yapabilirim. Kardeşim kiralama işinde. Sizin için onu arayacağım, böylece hazır olacak." "Çok teşekkür ederim-?"

"Ben B'gento."

B'gento iletişim cihazına uzandı ama Jade omzunun üzerinden gergin bir bakış atınca tereddüt etti. O görmeyi bekliyordu Gokan, her an kapıda belirebilir. "Bir sorun mu var?"

"Bilmiyorum. Sadece düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var." Diğer dişinin endişeli yüzüne baktı. "Eğer bir erkek -herhangi bir erkek- gelirse

Beni arıyor, ona bundan bahsetmesen olmaz mı?"

"Canım, eğer biri seni tehdit ediyorsa, yetkililere gitmeliyiz."

Yetkililer mi? Geçen yıldan sonra, polisin etkinliğine olan güveni sarsılmıştı - polisler sorgulamak yerine hareket.

"Sadece uzaklaşmam gerek. Lütfen." Onca ay eğitim almıştı ve şimdi tek düşünebildiği koşmaktı. Kalbi kaburgalarına çarpıyordu.

B'gento onu bir süre daha inceledi, sonra turuncu tüyleri dalgalanarak başını salladı.

Birkaç dakika sonra Jade yola çıkmıştı. Neyse ki Lily hâlâ bebek arabasında uyuyordu. Uyandığında elinde çok mutsuz bir küçük kız olacağından şüpheleniyordu ve Babasının orada olmadığını fark etti ama düşünmek için zamana ihtiyacı vardı ve kızını geride bırakmasına imkân yoktu.

Jade kiralama deposuna ulaştığında Lily hâlâ uyuyordu. B'gento'nun kardeşi onu arıyor olmalıydı çünkü o görünür görünmez kapıyı açtı ve onu içeri çağırdı, kapıyı arkasından kapatıp kilitledi.

"Ben B'hira. Kız kardeşim başınızın belada olduğunu söylüyor."

"Öyle olup gerçekten bilmiyorum." Zihni hala kargaşa içinde, Gokan'ın neden bu kadar

tüm o mücevherleri İnzen'e verdi. Omuzlarını dikleştirdi. "Ama bu riski göze almak istemiyorum. Güvenli bir şekilde düşünebilmek için buradan ."

Trevelorian dişilerinin aksine, erkeklerin çok renkli armaları vardı. Kız kardeşinin sergilediği turuncuya ek olarak, onun arması da kırmızı ve altının tonlarını içeriyordu ve şimdi bir kaşlarını çatarken etkileyici bir görüntü sergiliyordu.

"Kaçmanıza gerek yok. Biz Trevelorianlar bir kadına ve çocuğuna zarar verilmesine asla izin vermeyiz. Sizi kendim savunurum."

Tüm tüylerine rağmen B'hira, Yeşim'den sadece biraz daha uzundu ve ince bacaklarının ya da kırılğan tüylü kollarının, peşinden gelen Gokan'ı herhangi bir şekilde engelleyebileceğini hayal bile edemiyordu ama teklifi onu duygulandırmıştı.

"Teşekkür , B'hira. Gerçekten minnettarım ama şu anda sadece uzaklaşmaya ihtiyacım var. B'gento yazlığa gitmem için bana bir uçak kiralayabileceğini söyledi."

İçini çekti ve başını salladı. "Eğer istediğin yol buysa."

Onu küçük ofisten çıkarıp bir garaj alanına götürerek Elinde birkaç broşürle onu pembenin yumuşak bir tonundaki küçük, temiz bir araca götürdü. İnzen'inki kadar büyük ya da lüks değildi ama önemli olan tek şey onu buradan çıkaracak olmasıydı.

B'hira kapıyı açtı ve ona basit kontrolleri gösterdi. "Sizi doğrudan yaz tatiline götürecek şekilde programladım.

Kiraladığınız ev. Haritadaki adres aslında evden biraz ." Yerde duran bir sepeti işaret etti. "Ayrıca sizin için birkaç malzeme hazırlamamı istedi. Fazla değil ama bir ya da iki gün idare eder."

Neden yabancıların iyiliği onu hep şaşırtıyordu? Boğazındaki yumruyu yuttu ve ona gülümsedi.

"Çok teşekkür ederim ve lütfen benim adıma B'gento'ya teşekkür edin. Sana ne kadar borçluyum?"

B'gento'nun yüzük karşılığında ona verdiği kredileri bulmaya çalıştı ama B'gento başını salladı.

"Bu konuda endişelenmeyin. Kız kardeşim kiralama için ona çok fazla para verdiğinizi söyledi, el ilanını da karşılayacak kadar fazla. İhtiyacınız olursa diye kredilerinizi saklayın"

Trevelorianlar el sıkışmadılar ama o takdirini ifade etmek için derin bir eğildi.

"Tekrar teşekkür ederim. Ne yapacağımı öğrenir öğrenmez el ilanını iade edeceğim."

"Acelemiz yok. Yağmur mevsimine giriyoruz ve yılın bu zamanlarında talep her zaman daha az olur." Lily'ye gülümsedi. "Sen sadece kendine ve küçük çocuğuna iyi bak."

Gülümsemesine karşılık verdi ve kızını kucağına almak için eğildi. Ne yazık ki bu hareket Lily'yi rahatsız etti ve gözleri açıldı. Jade'e uykulu bir gülümseme verdi, sonra da kaşlarını çatarak B'hira'ya baktı.

"Dada nerede?"

"Şu anda burada değil, bebeğim. Bir gezintiye çıkacağız." Lily'nin dudağı titredi ve Bobo'ya sarıldı. "Bu güzel pembe el ilanıyla," diye ekledi Jade aceleyle.

"Pembe mi?" Lily aracı incelerken başını eğdi ve Jade'i rahatlatmak şekilde gülümseyerek başını salladı. "Binmek."

Yola çıktıklarında Lily mutlu bir şekilde Bobo'ya gevezelik etti, İnzen'i sormayacak kadar dikkati dağılmıştı. Heyecanı azalmaya başladığında tekrar esnemeye başladı ve Jade'i düşünceleriyle baş başa bırakarak uykuya daldı.

Trevelorian kırsalı uçup gitti ve diğer şartlar altında olsaydı, buna hayran olurdu. Uçuş planı onları Hrebec ve Abby'nin yaşadığı tarım arazilerine götürmek yerine, daha yoğun ormanlık bir alana götürüyordu. nehirler ve dereler ağı. Su, koyu morumsu bir mavi, kireç ve altının canlı tonlarında çimenli, çok gövdeli ağaçların arasından akarken parıldıyordu.

Ancak çevresinin güzelliğine rağmen tek düşünebildiği şey İnzen ve Gokan arasındaki karşılaşmaydı. Umutsuzca, tüylü piçin neden Gokan'la karşılaştığına dair mantıklı bir sebep düşünmeye çalıştı. İnzen'e ödeme yapıyor olabilirdi, ama iki erkek arasında herhangi bir bağlantı bulamadı - onun dışında. Belki güvende olduğunda, Abby ile iletişime geçmenin bir yolunu bulabilir ve ondan araştırın.

Araç tam uçuşlarının sonuna geldiğini gösterirken bulutlar belirmeye başladı ve giderek artan umutsuz ruh halini yansıttı. O çimenli bir çayırdan geçip ağaçlık bir yamaçtan aşağı inen belli belirsiz bir patikaya göz attı. Ağaçların arasından Kiraladığı ev sopa gibi bacakların üzerine tünemiş ve birçok dereden birinin yanındaki küçük bir açıklığa yerleşmişti. En azından dışarıdan Dışarıda, parlak mavi duvarlar ve sazdan çatı resimdeki kadar büyüleyici görünüyordu.

Otomatik kontrol iniş için sinyal verdi ve o da uçağı dikkatlice yazlık evin yanına indirdi. Bir kez daha, Lily onu araçtan çıkardığında uyandı, ama o çevresi tarafından hemen dikkati dağıtıldı. Derenin kenarına sıçradı ve Trevelorian'ın ortak özelliğı gibi görünen çok renkli çakıl taşlarını toplamaya başladı riverbanks. Yeşim onun oynamasına izin verdi, iner inmez İnzen'i istemeye başlamadığı için rahatlamıştı.

Etrafını inceleyerek derin bir nefes aldı, telaşlı uçuşun gerginliğinin bir kısmı nihayet gitmişti. Gökyüzü bulutlanmış olsa da, bu durum ormanın ve derenin huzurlu dinginliğini bozmamıştı. Yakınlarda herhangi bir konut izi görmemişti, ve kimsenin nerede olduklarını bilmediğini bilmek omuzlarından bir yükü.

Lily bir avuç çakıl taşı topladıktan sonra, "Neden gidip evin içinde neye benzediğine bakmıyoruz?" önerdi.

Lily başıyla onaylayınca onu kucağına aldı ve merdivenlerden yukarı, binanın ön cephesi boyunca uzanan verandaya taşıdı. B'hira'nın verdiği anahtar kilide takılmıştı ve korkunç bir an için dışarıda kalacaklarını düşündü ama sonunda anahtar döndü ve kapı açıldı.

Evin içi de dışı kadar rustikti ama ilkel bir şekilde eşit derecede büyüleyici. Kulübenin köşeleri yuvarlatılmıştı ve arka iki köşede yuvarlak dokuma yataklar bulunuyordu. Yerli otlardan. Rengârenk yuvalara benzediklerini fark ettiğinde dudaklarında ilk kez bir gülümseme belirdi. Yuvadaki her şey Tek kişilik oda biraz eski püsküydü, orijinal parlak renkleri solmuştu ama bu onun rahat hissini azaltmıyordu. Masanın önünde kaba bir masa duruyordu.

Kapının bir tarafında geniş bir pencere vardı. Diğer taraftaki pencerenin önünde, açıklığa ve dereye bakmak için mükemmel bir şekilde konumlandırılmış iki büyük boy, rahat görünümlü sandalye vardı. Aniden gözünün önüne İnzen'le birlikte oturdukları, Lily'nin kucaklarından birine sokulduğu bir görüntü geldi ve boğazı düğümlendi. Onu şimdiden çok özlemişti.

Lily sanki onun düşüncelerini okumuş gibi başını kaldırıp ona baktı. "Baba?" "Hayır, bebeğim. O gelmeyecek. Henüz," diye ekledi aceleyle.

Kızının alt dudağı titredi. "Neden akşam yemeğinde ne var diye bakmıyoruz?"

"Kurabiye?" Lily umutla sordu.

"Bundan emin değilim," dedi gülerek. Bir sonraki Trevelorianlar tatlıya pek düşkün görünmüyorlardı. "Ama bakalım ne bulabileceğiz."

Neyse ki sepette biraz da üzümsü meyve vardı ve Jade basit bir yemek hazırlarken Lily de onları mutlulukla mideye indirdi. Dışarıdaki gökyüzü kararmaya devam etti, güneş her zamanki parlak görüntüsünden ziyade morun sessiz tonlarında ufku altına düştü ve yemeklerini bitirdiklerinde hava tamamen kararmıştı.

Küçük yuvarlak fenerler kirislerden sarkıyordu ve yanıyordu.

Karanlık çökerken otomatik olarak içeriye sıcak altın rengi bir ışık yayıldı.

Aradaki boşluğu eski ama tertemiz bir küvet kaplıyordu.

iki yuva yatak, arkasında da küçük ama işlevsel bir banyo alanı vardı.

Küvete az miktarda su doldurdu, Lily'nin giysilerini çıkardı ve onu küvetin içine yerleştirdi.

oynamak için. Lily neşeyle su sıçrattırken Jade kızının kirli kıyafetlerini silkeledi ve Wiang'dan ayrılmak için acele ederken ikisinin kıyafetlerini düşünmediğini fark etti. Bir tane vardı

Lily'nin bebek arabasındaki kıyafetleri değiştirdi - bu dersi çoktan öğrenmişti - ama hepsi buydu ve sahip tek şey giydiği kıyafetlerdi. Renkli yatak takımına düşünceli bir şekilde baktı. Tüm malzemeleri olmasa da, muhtemelen idare edebilirdi.

bir şey.

Lily banyodan çıkmaya hazır olduğunda, Jade yastık kılıflarından birini ilkel bir gecelik haline getirmiş ve

Lily'nin başından aşağı çekti. Kızı mutlulukla sırtıttı. "Yeni pijamalar!"

"Aynen öyle. Ve onların içinde çok güzel görünüyorsun." Lily memnuniyetle başını salladı.

"Güzel kız."

"Evet, bebeğim. Sen çok güzel bir kızsın. Şimdi yatağa kıvrılalım ve ben sana bir hikaye okuyayım."

Jade birkaç saniye Bobo'yu bulamayınca kısa süreli panik yaşadıktan sonra Lily'yi yanına çağırdı ve ona Beyaz tilkinin hikâyesi, bir avcının hayatını kurtardığı için onu ölümcül bir vebayı iyileştirme yeteneği vererek ödüllendiren harika hayvan. Büyükannesinin çocukken ona aynı hikâyeyi anlatırkenki sesini duyar gibiydi. Hikayeyi bitirdiğinde Lily zaten yarı uykulu.

"İyi geceler bebeğim," diye fısıldadı yanağından öperken. "Seni seviyorum."

"Lub Bobo." Lily de öpmek için oyuncağını kaldırdı. "Evet, Bobo'yu seviyorum."

"Lub Anne." Lily uykulu bir şekilde ona gülümsedi, sonra da suratını astı. "Lub Dada."

"Biliyorum bebeğim. Ben de onu seviyorum."

Bekle, *ne?* Kelimeleri kendiliğinden ama gerçekler üzerine çökmüştü. Tabii ki İnzen'i seviyordu. Onun nezaketi, zekası, Lily'yi sevme şekli, hatta Aşırı korumacı çizgi... Onun bir uzaylı olması ya da birbirlerini o kadar uzun süredir tanımıyor olmaları önemli değildi.

"Ben de onu seviyorum," diye tekrarladı, hâlâ vahiy karşısında sersemlemişti.

Ve bunun farkına varmasıyla birlikte şu kesin bilgi de geldi.

Onu köle olarak satın almaya çalışan bir erkekle asla ve asla komplo kurmamıştı. Hem ona hem de kızlarına karşı koruyucu ve sevgi dolu olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Ondandır şüphelenmekle ne büyük bir aptallık etmişti,

Bir dakikalığına bile.

Tanrım, şimdi paniklemiş olmalı. İkel yazlık evde telefon olmadığını zaten biliyordu; kasabaya geri zorundaydı. Ama sonra karanlığın çoktan çöktüğünü hatırladı.

Karanlıkta dönüş yolunu bulabilir miydi? Pencereye doğru yürüdü ve perdeyi kenara çekti. Gece çökerken rüzgâr yükselmışti.

Ağır bulutların arasından sızan ay ışığı, sert rüzgârda çılgınca savrulan ağaçların çimenli yapraklarını görmesine yetti. Hafif uçağı da bu kadar kolay savurur muydu? Ürperdi ve perdenin düşmesine izin verdi. Gün ışığına kadar beklemek zorunda kalacaktı.

Artık dönmeye karar verdiğine göre, kendi aptallığı ona musallat oldu. Eğer Gokan gerçekten de onun peşindeyse, kendini soyutlamak yapabileceğı en kötü şeydi. Ya onu zaten takip ediyorsa? Ya onu burada Lily ile birlikte bulduysa? Kızını korumak için onun söylediğı her şeyi yapardı.

Ancak bu, savaşımadan pes etmesi gerektiğı anlamına gelmiyordu. Mutfak çekmecelerini karıştırdı, bulabildiğı en büyük bıçağı çıkardı ve masanın üzerine, kolayca ulaşabileceğı bir yere koydu. Bu pek bir şeye benzemiyordu ve küçük silah koleksiyonuna ağır bir kızartma tavaşı ekledi. Adrenalin vücuduna pompalandı ve Uykuya dalma şansının olmadığını biliyordu. İnzen'in uyguladığı eğitim egzersizlerini yapmaya başladı ama onları düzgün bir şekilde yapamayacak kadar gergindi. Buna rağmen, nefes alış verişine odaklanmak sonunda sinirlerinin yatışmasına yardımcı oldu.

B'gento'dan zihinsel bir özür dileyerek, fazladan çarşıaflardan birini aldı ve kendisi ve Lily için başka bir kıyafet yapmaya başladı. Gelişmiş dikiş aletlerini çok özlüyordu ama konsantre olmakta zorlansa da elinden gelenin en iyisini yapıyordu. Her Çevredeki ormanda bulunan ağaçlardan biri kulübeye sürtündüğünde yerinden sıçradı.

Rüzgâr bir an için kesildi ve makinelerin uğultusunu duyduğunu sandı ama emin olamayacak kadar zayıftı. Kalbi Ağzı kururken kaburgalarına doğru mide bulandırıcı bir şekilde vurmaya başladı. Gokan onu bulmuş muydu?

Kulaklarını zorladı ama sapsların arasından geçen rüzgârdan bir şey duymak neredeyse imkânsızdı. Bu bir ayak sesi miydi?

Bir elinde bıçak, diğerinde tava, mümkün olduğunca sessiz bir şekilde kapının arkasında pozisyon almak için ilerledi. Evet, bir adım gıcirtısı duyduğundan emindi, ardından verandadaki tahtalardan geldi. Silahlarını daha sıkı kavradı, elleri terden ıslanmıştı ve bekledi.

Kapı uçarak açıldı ve kadın otomatik olarak hareket ederek tavayı davetsiz misafirin kafasına indirmeye çalıştı ve bıçağıyla kaburgalarını hedef aldı. Bunun yerine, kızartma tavaı kaya gibi sert bir omuza çarparak elinden fırladı ve acımasız bir el Bıçağı tutan bileğı. Debelenmeye başladı ve ardından tanıdık baharatlı bir koku üzerine yayıldı.

"Inzen?"

Sevgili yüzü ona baktı, koyu renk gözleri endişeyle irileşti ve kadın gözyaşlarına boğuldu.

Yirminci Bölüm

İnzen pazar yerine doğru geri dönmeye başladı ve Yeşim ile Lily'nin artık onları bıraktığı yerde olmadıklarını fark edince kaşlarını çatı. Jade'e burada, emlak ofisinin önünde kalmasını söylediğinden emindi. Yakınlardaki tezgâhları taradı, acaba onların başka bir ödül almak için uzaklaştı ama onlardan hiçbir iz yoktu. Kuyruğu endişeyle titriyordu.

Trevelor güvenli bir gezegendi ve Trevelorlu yetkililer pazaryerini yakından takip ediyordu ama eşini ve çocuğunu korumak onun sorumluluğundaydı. Onları asla terk etmemeliydi. Onun Jade'i çiftleşme bileziğiyle şaşırtma arzusu onu aptalca bir karar vermeye itmişti. Etrafa bir kez daha baktığında hâlâ nerede olduklarını bulamayınca, eve gitmiş olmaları gerektiğine karar verdi. Belki de Lily uykusundan uyanmış ve huzursuzlanmıştı. *Bu o olmalı*. Bir an önce eve gitmeye kararlı bir şekilde, günün sıcaklığı azalmaya başladıkça ortaya çıkmaya başlayan ve sayıları giderek artan alışverişçilerden kaçarak pazaryerinde hızla ilerledi.

"Jade! Lily!" Bahçe avlusuna açılan kapıdan içeri girer girmez onları çağırmaya başladı. Aklından Lily'yi uykusundan uyandırabileceği düşüncesi geçti ama bu noktada umurunda değildi. Onları bulmak zorundaydı.

Boş kulübede sadece serin bir esinti dolaşıyordu. Yeşim ve Lily orada değildi. Dükkâna doğru koşarken kalbinin gümürtüsü daha da arttı.

"Jade ve Lily'yi gördün mü?" diye sordu.

Cassie bir müşteriye yardım ettiği yerden başını kaldırıp ona baktı ve kaşlarını çatı. "Bu sabahtan beri yok. Bir şey mi oldu?"

"Bilmiyorum. Beni pazar yerinde bekliyorlardı ve döndüğümde artık orada değillerdi."

"Muhtemelen öylece çekip gitmiştir," diye mırıldandı Cassie.

"Muhtemelen senin endişeleneceğin aklına bile gelmemiştir."

"Jade ne bencil ne de aptal. Buna bir son vermelisin Cassie. O benim eşim ve hayatımın bir parçası ve bu asla değişmeyecek. Eğer bunu kabul edemiyorsanız, o zaman belki de en iyisi taşınmamız olacaktır."

Cassie'nin yüzü soldu ve özür dileyen bir elini onun koluna koydu. "Lütfen bunu yapmayın. Siz benim ailemsiniz."

"Öyleyim," diye kabul etti elini okşarken. "Ama bu aile artık daha büyük ve bunu anlamana ihtiyacım var."

"Denerim. Gerçekten." Cassie onun omzunun üzerinden kulübeye doğru bakarken kaşlarını çatı. "Onları pazar yerinde başka bir yerde görmedin mi?"

"Görmedim ama kalabalık artmaya başlamıştı. Belki de onları kaçırmışımdır."

Cassie aniden tezgâhı kavradı. "Vedeckians'ın onu aramaya geldiğini düşünmüyorsun, değil mi?"

Kâbus gibi senaryo beyninden geçti ve eğer bir Cire savaşçısı olmasaydı dizlerinin bağı çözüldü. Kendini mantıklı düşünmeye zorladı ve başını salladı.

"Liman onların gemileri için tetikte. Eğer biri çıkarma yapmak isteseydi Hrebec'i uyarırlardı. Ve ben onlardan hiçbir iz görmedim."

Cassie'nin müşterisi, kırmızı ve gümüş tüylerden özenle yapılmış bir tepesi olan yaşlı bir Trevelorian dişisi, sözünü kesti.

"Aradığınız bu insanlar insan mı?" "Evet," dedi hevesle.

"Onları gördünüz mü?"

"Son bir saattir sevgili Cassie'yle birlikte dükkândaydım. Ama kocam -o Pazar , biliyorsunuz- bu sabah bana insan dişiler ve onları birileri hakkında bir şeyler söyledi." Parmağını gagaya benzeyen burnunda gezdirdi. "Ne demişti? Grazen eksikliğinden şikayet ettikten sonraydı.

marmelat ve ben ona bunun zor olduğunu açıklıyordum.

İthalat. Gerçekten de, Konfedere Gezegenler'in ticareti yeniden canlandırmak için daha iyi bir iş çıkaracağını düşünürdünüz. Kızıl Ölüm ortadan kaybolalı yirmi yıl oldu ve hala bazı eşyalar. Eğer Cassie olmasaydı, nasıl yapardım bilmiyorum.

giyecek uygun bir şey bulamıyorum. Tanrıya şükür beni giydirebiliyor-"

"Evet, çok yetenekli," diye aceleyle kabul etti. "Ama kocanız insan dişiler ve onları arayan biri hakkında ne dedi?"

Başhemşire tekrar burnuna vurdu ve adamın içinden aniden onun ince boynunu sıkmak geldi ama yumruklarını sıktı ve devam etmesini bekledi.

"Oh, evet, . Kasabada bir Ruijin olduğunu ve bir tane istediğini söyledi." Ürperdi. "İğrenç, tüylü yaratıklar. Eğer birinin tüyleri olamayacaksa, o zaman pulların sadeliğini tercih ederim."

Bir Ruijin mi? Kuryeden bahsediyor olabilir mi? "Neden soruyordu? Kocanız mı söyledi?"

"Tam olarak emin değilim çünkü hizmetçimize -sevgili bir kız ama sosyal görgü kurallarında pek iyi değil- nasıl davranması gerektiğini anlatmaya çalışıyordum.

O konuşurken bir fincan çayı düzgün bir şekilde servis etti... Ah evet, işte . Ruijin'in bir tanesini kaybettiğini duymuş ve onu kurtarmaya kararlıymış."

Adam dehşet içinde ona baktı. "Ne oldu, Inzen?" Cassie sordu.

"Bugün pazar yerinde biriyle konuştum. Driguera'dan gelmiş. Vedeckians'ın Jade'i satmaya çalıştığı yer orası."

"Ona kızdan bahsettin mi?"

"Hayır, Granthar sağ olsun. Bir Cire dostum olduğunu düşündü. Benim yok.

Benden önce ona nasıl ulaşmış olabileceğini anlıyorum ama ya bir suç ortağı varsa?" Bu kez, dünya etrafında dönerken tezgâhı kavradı. Eşini ve kızını ikinci kez kaybetmeye dayanamazdı.

"Inzen! Inzen, lanet olsun. Beni dinle." Cassie aceleyle onun kolunu çekti. "Verici. Bobo'da olan. Lily'nin yanında mı?"

Düşüncelerini bir düzene sokmaya çalıştı.

Lily pelüş oynucağı bebek arabasında mı taşıyordu? Evet, bundan emindi. Takip cihazını bulmak için cebini karıştırdı ve hâlâ yanında taşıdığı için tanrılara şükretti. Cihazı çevirip açarken elleri titredi.

Ekranı incelemek için kapağı açtım. Sinyal zayıftı ama hâlâ ulaşılabilirdi.

"Anlamıyorum. Ülkeye giriyor. Ruijin onu almış olsaydı, hemen limana gitmez miydi? İsteksiz bir kadını alıkoymasına izin verilmeyeceğini biliyor olmalı."

"Ya Jade onu gördüyse?" Cassie sordu. "Ve şimdi o da koş."

"Neden korunmak için bana gelmesin ki?" Onun Göğsü ağrıyordu ve eşini kendisinden kaçmaya iten şeyin ne olduğunu anlamaya çalışırken göğsünü ovuşturdu.

"Onunla konuştuğunuzu söylemişsiniz. O seni gördü mü?"

Onları görmüş olabilir miydi? Bunun mümkün olduğunu düşündü ve sonra inledi. "Eğer bizi görseydi, Driguera'dan getirdiği değerli taşları bana verdiğini görürdü."

"Ve sana ödeme çalıştığını düşünmüş olabilir."

Cassie acımasızca başını salladı. "Şüphelendiğim ilk şey bu olurdu."

"Şimdi onun peşinden gitmeliyim. Eğer kaçtıysa, önce onu bulmalıyım."

"Ya zaten ?" Cassie'nin gözleri dehşetle açılmıştı.

"O zaman onu öldüreceğim ve ailemi geri alacağım." Kapıya doğru ilerledi, sonra kendisini dinlemekte olan başhemşireye döndü dikkatle. "Kocanızı uyarın. Bu erkek tehlikeli ve durdurulmalı."

"Oh, evet, elbette. Şimdi nerede olabilir..."

Adam koşarak dışarı çıkarken, kadının spekülasyonları da arkasından sürüklenip gitti.

dükkâna gitti. Araçlarını muhafaza ettikleri nakliye kulübesine ulaştığında, Mekoi'nin o gün için uçağını aldığını hatırladı. Geriye bir tek satın aldığı küçük hovercycle kalmıştı.

Cassie.

Bir an tereddüt etti ama sinyal gittikçe zayıflıyor ve uzaklaşıyordu. Alternatif bir yol aramak için zamanı yoktu.

Ulaşım. Önemli olan tek şey ailesine ulaşmaktı. Mırıldandığı bir yeminle gemiye bindi ve yola koyuldu.

Gözü vericide olsa da, yolculuğun ilk kısmı yeterince sorunsuz geçti. Küçük bir motoru vardı. maksimum güce itti ve menzilde kalmayı başardı. Sinyal uzaklaşmayı bıraktığında rahat bir nefes aldı. Jade'in ona gizemli bir şekilde ulaşmış olması için dua etti. ve sonunda ona yetişecekti.

Dayan, Letari. Senin için geliyorum.

Birkaç dakika sonra bulutlar gelmeye başladı, normalde parlak olan Trevelorian gökyüzü alışılmadık şekilde karardı. İlk başta aldırış etmedi ama sonra döngünün yavaşladığını fark etti. Hızını arttırmaya çalıştı ama gökyüzü karardıkça makine daha da yavaşladı.

Hava karardı ve güneş enerjisiyle çalıştığını hatırladı.

Artan bulut örtüsüyle birlikte, hava durumuna güvenmek zorunda kaldı. sadece en düşük ayar için yeterli güç sağlayan küçük ek pil.

İşaret edilen yere ulaştığında verici, karanlık çökmüştü. Hafif bir yükseltinin tepesinde durdu ve küçük evlerden birinin pencerelerinden parlayan ışıkları gördü. Aşağıda Trevelorian yazlık evleri. Su sesi yakındaki bir akarsuyun varlığına ediyordu ama o bunu umursamayacak kadar eve odaklanmıştı.

İçeri girme dürtüsüne karşı koyarak tırmandı.

Dikkatli bir şekilde tepeden aşağı iniyor, herhangi bir sorun işareti için dinliyorlardı. Hiçbir şey

huzurlu geceyi bozdu. Böcekler bile alışılmadık derecede sessizdi. Verandaya çıktı, ahşap ayaklarının altında gıcırdayınca irkildi.

Perdelerden biri aralıktı ve içeriyi gözetledi. Oda boş görünüyordu ve kalbi sıkıştı, ama sonra bir an için

Duvar yataklarından birine sıkışmış küçük bir beden. Lily! Ama Jade neredeydi? Endişesi ihtiyatına galip geldi ve daha fazla bekleyemedi,

Kapıyı fırlatıp açtı ve içeri koştu. Eşiği geçer geçmez omzuna ağır bir cisim çarptı.

Hırladı ve içgüdüsel olarak saldırganını yakalamak için etrafında döndü. Kemiklerini kıran bir kavrayışla onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladı. Ama Ruijin'in çirkin yüzüne bakmak , kendini yüzü solgun ve gözleri korkmuş Jade'in üzerinde buldu.

"İnzen?" diye fısıldadı ve sonra gözyaşlarına boğuldu.

Bölüm Yirmi Bir

Onu gördüğü için bu kadar mutsuz muydu? Kızın bileğini dikkatlice bırakıp geri çekilirken İnzen'in göğsü sızladı.

"Ağlama, Letari'm. Sana zarar vermek için değil, sadece seni korumak buradayım. Varlığım seni üzdüyse özür dilerim."

"Beni üzüyor mu? Hayatımda hiç kimseyi gördüğüme bu kadar sevinmemiştim.

hay

at." "Burada olduğuma memnun musun?"

"Elbette . için çok üzgünüm. Hiç affedebilir misin

-" Ağzını aşağı indirdiğinde kızın mırıldandığı özürler sona erdi. dizlerini zayıflatan bir rahatlama hissetti. Kadın da aynı çaresizlikle ona sarıldı ve adam onun ağzını yutarken gözyaşlarının tadını öpücükte alabiliyordu.

Sonunda başını kaldırmaya zorladığında, "Granthar'a şükürler olsun ki iyisin," diye mırıldandı.

"Benim aptallığıma rağmen ikimiz de öyleyiz. Gokan'ın sana o mücevherleri verdiğini gördüğümde paniğe kapıldım. Sana daha fazla güvenmeliydim."

Gokan. Onu satın almaya çalışanın Ruijin olduğuna dair teorisinin doğru olmadığını anladığında gözleri çaresizlik içinde kapandı. Doğru.

"Keşke yapsaydın," diye kabul etti. "Ama nasıl görüldüğünün farkındayım."

"Onları sana neden verdi? Sana ne için para ödüyordu?" "Bana hiç ödeme yapmıyordu. O sadece bir kurye olarak hizmet etti. Driguera'daki bir kuyumcudan sipariş ettikten sonra."

"Anlamıyorum. Neden mücevher aldın?"

İç çekti. "Sana bir çiftleşme bileziği yapmak istedim. Bu eski bir Kirene geleneğidir, nesiller boyunca uygulanmamıştır ama aptalca bir fikirdi, gizli tutma isteğimle daha da aptallaştı. Ne oldu?

Önemli olan kalbinin bana ait olması, birlikteliğimizin dışa yansıyan bir sembolünü taşıman değil. Gururumun sizde şüphe yaratmış olmasından dolayı üzüntü duyuyorum. Umarım sana zarar gelmesine asla izin vermeyeceğimi biliyorsundur.

sana ya da kızına gel-"

"Kızımız," diye düzeltti ve mutluluk kapladı. "Bunu bu gece fark ettim. O ikimize de ait. Tıpkı senin de kimsenin bizi incitmesine izin vermeyeceğini anladığım gibi."

Kalbi kelimelerle ifade edilemeyecek kadar dolu olan adam onu daha da yakınına çekti, kolları ve kuyruğu onu kucağına alırken tatlı, baharatlı kokusunun üzerine sinmesine izin verdi. Mutlu bir şekilde içini çekti ve ona sarıldı. Karşısında Küçük odada, Lily'nin renkli bir çarşafın altına sokulmuş, yanakları uykuyla kızarmış görebiliyordu.

Ailesini geri aldı.

Yeşim'i kollarına alarak pencerenin önündeki sandalyelerden birine taşıdı ve kucağına oturttu. Bir süre memnun bir sessizlik içinde oturdular ve sonra Yeşim ona baktı.

"Bizi nasıl buldunuz? Sence Gokan da bizi aynı şekilde takip edebilir mi?"

"Ruijin mi? Hayır, Letari'm. Seni buldum çünkü Bobo'da bir vericim var."

Gözleri büyüdü. "Doldurulmuş bir hayvanı mı dinliyorsun?"

"Böcek mi? Oyuncaklarının böcekler tarafından istila edilmesine asla izin vermem." "Bu sadece bir deyim. Böcek bir izleme cihazıdır."

"Anlıyorum. Evet, Bobo'yu takip etmenin Lily'nin mutluluğu için çok önemli olduğunu öğrendiğimde cihazı yerleştirdim. Ve benim yeteneğim

Uyu."

"Bobo ortadan kaybolabiliyor gibi görünüyor. Zor zamanlar geçirdim Onu daha önce bulduk ve burada saklanacak pek fazla yer yok."

"Onu nerede buldun?"

Başını iki yana salladı. "Perdenin arkasında saklanıyordu. Lily'nin oraya hiç yaklaşmadığına yemin edebilirdim ama neyse ki o paniklemeden önce onu buldum." Bakışları yere düştü ve parmağını adamın göğsünde gezdirerek, o anki durumla tamamen orantısız bir uyarılmayı ateşledi.

sıradan bir jest. "Seni özledi."

"Peki sen de beni özledin mi?"

"Ben yaptım." Ona baktı, kristal yeşili gözlerinde daha fazla yaş parıldıyordu. "Kalbimde bana asla ihanet etmeyeceğini biliyordum ama aklım hâlâ en kötüsünü beklemeye alışkın. Yine de benimle bile Yine de burada bizimle olmanı istedim. Belki birkaç gün burada kalabiliriz? Ailece biraz vakit geçiririz?"

"Kulağa harika geliyor, letari'm, ama ne yazık ki Gokan'ı arama çalışmalarını denetlemek için Wiang'a dönmem gerekiyor. Bize herhangi bir sorun yaratmayacağından emin olmak istiyorum."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bizi burada takip edemeyeceğini söylediğini sanıyordum?"

"Yapabileceğine inanmıyorum, ancak herhangi bir risk almaya da hazır değilim.

şansı var. Köle satın almaya teşebbüs ettiği için zaten tutuklanmalıydı."

Bir şimşek çakmasının ardından gök gürültüsü duyuldu ve kadın ürperdi. Çatıdaki yağmurun sesi sürekli bir davul sesine dönüştü.

"En azından bu gece beni aramayacağından oldukça eminim."

"Tatsız bir gece," diye kabul etti. Bu onu eşini ve çocuğunu avlamaktan alıkoymazdı ama

Ruijin'in çok daha az kararlı olacağından şüpheleniyordu. "Ama bu yağmur mevsiminin başlaması için erken. Yarın havanın açacağını tahmin ediyorum. Seni ve Lily'yi benimle birlikte Wiang'a götürmek yerine, ikinizi Hrebec'i ziyarete götürebilirim diye düşündüm. Böylece ben o piçle uğraşırken siz de güvende olursunuz."

"Yani seni bu kadar çabuk tekrar kaybedeceğimi mi söylüyorsun?"

Alt dudağı Lily'ninkine çok benzer bir hareketle somurttu ama ifadesi çocuksu olmaktan çok uzaktı. Alaycı bir parmak salladı

Dudağı boyunca uzanıyordu ve adam diliyle onu takip etmek istiyordu.

"Bu durumda, bu geceyi en iyi şekilde değerlendirsek iyi olur."

"Ama Lily..." diye gönülsüzce itiraz etti, sertleşmiş siki şimdiden ağrıyordu.

"Onun ne kadar rahat biliyorsun. Sadece çok, çok, çok sessiz olmamız gerekecek."

Her kelimeyle birlikte kendini onun ereksiyonuna sürttü. Karşı koyamayarak küçük, mükemmel bir göğsü avuçladı, sertleşmiş meme ucu eline batıyordu. Baştan çıkarıcı memeyi okşadı ve yavaşça başını salladı.

"Bilmiyorum. Burası çok aydınlık."

Adamın eline eğilmişti ama adam konuşunca geri çekildi ve ona ters ters baktı. Kuyruğu bacağının üzerinde kıvrıldı ve dokunuşuyla buluşan kaygan sıcaklıktan keyif aldı. Kızın ifadesi

Bacaklarını onun için ayırırken yumuşadı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Adam klitorisinin şişmiş incisini daire içine aldı ve kızın nefesi kesildi. "Bu alay sayılır mı?"

"Eğer beni asılı bırakacaksan öyle."

"Seni neyle asacaktım?" diye sordu, bakışları çatı kirişleri. Kolları ince kıvrımlarını vurgulamak için yukarı doğru uzanmış, altın sarısı ince vücudunun ani bir görüntüsü ona saldırdı. Böyle bir pozisyonda onun her yerini öpmekte ve okşamakta özgür olacaktı. "Ben olasılıklar çok ilgimi çekiyor ama sizce bu uygun bir zaman mı?"

"Olasılıklar, hmm?" Gözleri karardı ve uyarılmışlığının tatlı kokusu yoğunlaştı. "Aklınızdan ne bilmiyorum ama eminim hoşuma giderdi. Ancak, haklı olarak söylediğin gibi, bu çok Burası aydınlık."

"Işığa çare bulabilirim." Kontrol paneli sandalyesinin sağındaki duvarda elverişli bir şekilde konumlandırılmıştı ve Fenerler mümkün olan en yumuşak ışıltıya ulaşmıştı. Yüzü neredeyse hiç görünmüyordu ama gülümsediğini görebiliyordu.

"Orada olduğunu bile bilmiyordum. Işıklar açıkken uyuyabilirdik." Titredi ve da sokuldu. "Yine de sanmıyorum. Zaten yeterince gergindim. Yani, gergindim," diye ekledi o sormadan önce.

"Ama artık atlamak istemiyor musunuz?"

"Hayır, Inzen. Sen burada olduğun sürece güvende olduğumuzu biliyorum." Derin bir nefes aldı, göğüsleri onunkilere hoş bir şekilde sürtünyordu.

göğüs. "Başka bir şey biliyorum. Seni seviyorum. Bunu fark etmem bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm."

Mutluluk damarlarında patladı. Sonunda gerçekten onun olmuştu. Söylemek istediği sözler bir türlü gelmiyordu, bunun yerine ona gösterdi. Kız ona karşı kıvrana, nefesi hızlı hızlı kesilene kadar ağzına ve göğüslerine taptı. Ama o istedi- *daha fazlasına ihtiyacı vardı.* Ayağa kalkarak onu boş yatağa taşıdı ve üzerine diz çökmeden önce her ikisinin de kıyafetlerini çıkardı. Onun küçük kalçalarını kavradı ve lezzetli amını ağzına götürdü, tatlı tadı ağzına dolduğunda inlememek için kendini zor tuttu. Ağzını. Nefes nefese kaldı, sessiz odada şaşırtıcı derecede yüksek sesle ve adam Sessiz olmasını hatırlatmak için kuyruğunu ağzına sürttü. Elleri kuyruğunu kavarken, ağzının sıcak ıslaklığı hassas ucun etrafına dolandı.

Bir kez daha inlememek için kendini kontrol etmesi gerekti. Ellerin her darbesi ve dilinin her yalaması doğrudan ağrıyan sikine gidiyordu, ama o ağzının karşısındaki nemli, kızarmış kıvrımlara odaklandı. Kadın sabırsızca yüzüne doğru iterken daha fazla sıvı sıcaklığı diliyle buluştu, kavrayışı kuyruğunda sıkılaştı. O Yalarken ve emerken ağzına karşı sıcak ve sert olan küçük zevk haznesine odaklandı. Tutuşunu değiştirdi, böylece önce bir parmağını, sonra diğerini kanalının sırlıklam sıcaklığına sokabildi. Başparmağı ıslaklığı boyunca kaydı ve ardından alt deliğinin narin yıldızı. Yavaşça ama sıkıca iterken İçeride, tüm vücudu titredi ve vücudu ona kenetlendi, o kadar sıkı ki, onun etrafında titreşirken zar zor hareket edebiliyordu.

Daha fazla bekleyemezdi. Kızın tutuşu gevşer gevşemez. Onu elleri ve dizleri üzerinde ters çevirdi ve bir yastığı ona doğru iterek üzerine indi.

"Bunu kullan," demeyi başardı, horozunun başı onun sırlıklam girişini buldu. Yastığı kavradı ve adam uzun ve sert bir hamleyle içine girerken başını yastığa gömdü. Boğuk zevk çılgınlığını duydu, vücudunun tekrar kasıldığını hissetti, ama tereddüt edemeyecek kadar ileri gitmişti, tekrar tekrar içine soktu, onu aldı, Ona sahip çıkmak.

Eşi. Onun aşkı. Onun.

Aletinin tabanı kabarmış, ikisini birbirine düğümlemişti. Patlama vücudunda bir gelgit dalgası gibi yükseldi, tohumu

Adam gevşeyip bitkin düşene kadar sıcak zevk nabız gibi atmaya devam etti. Yatağa yığılan adam, yana doğru yuvarlanıp omuzlarında yumuşak öpücükler bırakırken onu vücuduna sımsıkı bastırdı.

"Sessiz kalarak çok iyi yaptın, letari'm," dedi nefesini geri aldıktan sonra.

"Yastığı bana verdiğin iyi oldu." Kadın sessizce kıkırdadı ve titreşimler doğrudan adamın sikine bir zevk dalgası gönderdi. Zevkten titrerken daracık kanalı onun etrafında sıkılaştı. "Sen hiç yumuşamaz mısın?"

"Senin yanında değil, aşkım. Ama düğümüm aşağı inecek."

Omzunun üzerinden ona bakarken nefesi kesildi, loş ışıktaki gözleri irileşmişti. "Bunu mu demek istiyorsun?"

"Ne demek istiyorsun? Şişliğin ineceğini biliyorsun." "O değil. Demek istediğim, beni seviyor musun?"

Nasıl şüphesi olabilirdi ki? Onunla doğrudan yüz yüze gelmesine izin vermediği için bulundukları konuma lanet etti ama elini yüzünün etrafında kavislendirdi.

"Seni revirde göz göze geldiğimiz ilk andan beri sevdiğimi düşünüyorum, ama bunu sen o yankesiciyi durdurdu ve sonra gitmesine izin vermemiz için ısrar etti. Lily senin kızın olmasaydı bile, seninle bir aile kurmak isterdim."

Başını çevirdi ve avucunu öptü, elini kendi eliyle kapatırken dudaklarının fırçası hem tatlı hem de şehvetliydi.

"Ve şimdi gerçekten bir aileyiz."

Yirmi İkinci Bölüm

Jade uyandığında kendini sıcak ve rahat hissediyordu. Yağmurun çatıya vuruşunu hâlâ duyabiliyordu ve bu neredeyse yorganın altına sokulup tekrar uyumak istemesine yetiyordu.

Ancak... İnzen ona sarılmıştı, kuyruğu belinin üzerindeydi ve eli göğsünü avuçluyordu. Aleti -çok dikleşmiş aleti-

Uyluklarının arasına doğru ilerledi ve pozisyon değiştirirken klitorisine hoş bir şekilde sürtündüğünü hissedebiliyordu. Basıncı artırmayı umarak tekrar hareket etti ve İnzen kulağına homurdandı.

"Böyle hareket etmeye devam edersen, letari'm, sabah yatağı sporuyla ilgilendiğini varsayacağım."

Bacaklarını birbirine sıktı ve ikisi de inledi, sonra omzunun üzerinden ona gülümsedi. O gülümsedi, gözleri ateşliydi ama yüzü yumuşak ve sevecendi.

"İlgimi çekebilir," diye fısıldadı. "Eğer ikna edebilirsen Ben..."

Gözleri karardı ve onu zahmetsizce sırt üstü çevirdi. onun üzerinde yükselirken.

"Meydan okuma kabul edildi."

Onu öpmek için başını eğdi, o muhteşem yumrulu dili yavaşça ağzını keşfediyordu. Kadın uzanıp adamın çıkıntılarını okşadı ve öpüşme daha da şiddetlendi. Kuyruğu dikleşmiş bir meme ucunu kopardı ve kadın ona doğru eğildi.

"Seni ikna edebildim mi?" diye mırıldandı ve kadın soluk soluğa güldü.

"Biraz daha-" "Dada!"

Talepkâr küçük çığlık küçük kulübede yankılandı ve o pişmanlıkla başını salladı.

"Görünüşe göre beklememiz gerekecek."

"Benim için fark etmez. Beklemeye değersin."

Ona bir öpücük daha vermek için başını eğdi ve... "Anne!"
Sonunda kızının onu çağırdığını duymak göğsünü ağrıttı.
başladı ama adam onu nazikçe geri itti.

"Burada bekle, onu sana getireceğim. Kulübe bu sabah biraz serin. Bakalım bir ısıtıcı bulabilecek miyim?"

Şimdi o söyleyince, havanın Trevelor'a geldiğinden beri olduğundan daha soğuk olduğunu fark etti. Yataktan çıktıktan sonra sıcaklığını da yanında götürünce bu daha da belirginleşti. Bir dakika sonra kucağında Lily'yle döndü ve onu Bobo'yla birlikte yatağa yatırdı. Lily mutlu bir şekilde gülümseyerek ona sarıldı ama başını kaldırıp İnzen'e baktığında kaşlarını çatmıştı.

"Bir sorun mu var?"

"Görünüşe göre yağmur mevsimi erken başlıyor. Şehirde olsaydık bunun bir önemi olmazdı, ama daha önce hiç kırsal kesimde yaşadım."

"Burada farklı olur mu?" Kendisi de bir şehir kızıydı.

"Bilmiyorum. Yorganın altında kal ve sıcak tut."

Lily huzursuzca kıpırdanmaya başlayınca Jade onu minik örümcek oyunuyla eğlendirdi. O günün koşullarında koşullar. Kızı oyundan yorulmaya fırsat bulamadan, İnzen yüzü asık bir şekilde geri döndü.

"Korkarım bir sorunumuz olabilir," dedi sessizce, her ikisine de B'hira'nın verdiği kahvaltı barlarından birini uzatırken.

Lily mutlu bir şekilde çiğneyerek Bobo'ya lokma yediriyormuş gibi yaptı ve Jade onun yatağa saçtığı kırıntıları görmezden gelmeye çalıştı.

"Ne oldu?"

"Dere hızla yükseliyor. Duyabiliyor musun?"

Şimdi o , yumuşak bir kükreme duydu yağmurun sürekli ritmi altında. Bankın kulübeye ne kadar yakın olduğunu hatırlayınca ürperdi.

"Kulübeyi yıkayıp götüreceğini düşünüyor musunuz?"

Ona cevap vermeden önce biraz fazla tereddüt etti. "Ben öyle düşünmüyorum, Letari'm. Bu bina çok uzun zamandır burada.

ve sağlam görünüyor. Ancak bu mevsimde oturulmak üzere tasarlanmamış. Isı kaynağı yok."

"Ayrıca B'hira'nın bize verdiği sepettekilerden başka yiyeceğimiz de yok. Sanırım gitmeye hazırlansak iyi olacak."

Kuyruğu endişeyle sallanıyordu ve yüzü .

"Ayrılmak zor olabilir. Uçağın bir kısmı su altında." "Olamaz."

Kadın dehşet içinde ona bakarken aklına şu geldi
Kulübenin önündeki açık alana inecek. Eğer o bölge zaten su altında olsaydı.

"Peki ya hovercycle?"

"Tepenin zirvesinde olduğu için hâlâ güvenli ama ikinizi aynı anda alamam. Trevelorianlar için tasarlandı ve benim ağırlığımla zaten zorlanıyor. Ayrıca üç kişiyi taşımak için çok az yer var." Kuyruğu tekrar kamçlandı. "Belki sana onu nasıl kullanacağını öğretebilirim ve Lily'yi güvenli bir yere götürebilirsin."

"Peki ya sen? Seni burada bırakmayacağım."

"Sıcaklık beni ikinizi rahatsız ettiğı kadar rahatsız etmiyor. Su azalana kadar bekleyebilirim."

"Peki bu ne kadar sürecek?"

Mutsuz bir şekilde omuz silkti. "Yağmur mevsimi gerçekten başladıysa, yağmurlar üç ya da dört gün sürebilir. Ya da belki bir hafta. Bir kez

dururlarsa, su hızla çekilir."

"Bir hafta mı?" Kaşlarını çatdı. Sadece ondan o kadar uzun süre ayrı kalmak istemiyordu, aynı zamanda istenmeyen takipçisi sorunu da vardı. "Ya Gokan peşimden gelirse?"

"Seni Hrebec'e göndereceğimi söylemiştim. O seni koruyacaktır." Güven verici sözlerle rağmen bu fikirden pek memnun görünmüyordu. "Belki ben de senin peşinden gelebilirim. Mesafeyi bir, belki de iki günde kat ."

"Bu çok saçma. "Bu çok saçma.

Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor." Bobo'ya elbise yapmak için yastık kılıflarından birini çekiştiren Lily'ye baktı. "Hovercycle Seni ve Lily'yi taşımak

mı?" "Evet, ama-"

"Peki ya sen ve ben?"

"Belki, ama bu çok yavaş olur."

"Yürümek kadar yavaş mı?"

Başını iki yana salladı. "Ne öneriyorsun, Letari'm?"

Lily, Bobo'yla birlikte tekrar kucağına tırmanırken, "Üşüdüm anne," dedi ve Jade otomatik olarak kollarını ona doladı.

Kelimeler neredeyse boğazında düğümleniyordu ama çenesini kaldırdı ve devam etti. "Neden önce Lily'yi almıyorsun? Onu Hrebec ve Abby'ye götürür, sonra da benim için geri dönersin."

Kızından ayrılma, onu bu koşullar altında dayanıksız bir makineyle dışarı gönderme düşüncesinden nefret ediyordu ama İnzen'in haklı olduğunu biliyordu. Burada kalamazlardı.

"Seni terk etmek istemiyorum."

"Ben de istemiyorum ama mantıklı geliyor. Sen de Lily'yi güvenli bir yere götür ve sonra benim için geri gel. Geri dönmemiz biraz daha uzun sürerse, en azından birlikte oluruz ve onun güvende olduğunu biliriz."

"Bunu yapmam için bana güveniyor musun?"

"Evet." Tereddüt bile etmedi. Dürüst, koruyucu ve sevgi dolu olmaktan başka bir şey yapmamıştı ve ona tamamen güveniyordu.

"Seni terk etme fikrinden hoşlanmıyorum," diye tekrarladı.

"Dediğin gibi, burada olduğumu kimsenin bilmesi için bir neden yok. Başka hiç kimsenin üzerimizde gizli bir vericisi yok, değil mi?"

"Hayır, ." Lily'ye baktı, onun ellerini kullanarak örümceği musluğa kadar yürüttü ve kaşlarını çattı. "Onu bu koşullarda dışarı çıkarmaktan hoşlanmıyorum."

"Sadece küçük bir yağmur." Sanki onun sözlerine cevap verircesine Çatıdaki davul sesleri artınca ona acıklı bir gülümseme verdi. "Tamam, çok yağmur var. Ama onu iyice saracağız ve sen de göğsüne yaslayabilirsin. Hrebec'e varmamız ne kadar sürer?"

"Bir saat mi? Belki biraz daha az."

"O zaman iyi olacak," dedi kararlılıkla, kendi endişesini gizlemek için elinden geleni yaparak. Kızına gülümsedi. "Babanla gezintiye çıkmaya hazır mısın, Lily?"

"Binmek mi?"

"Evet, bebeğim. Bisikletiyle. Havada uçuyor ve vroom, vroom diye gidiyor."

İnzen, "Daha çok şıpır şıpır, şıpır şıpır," diye mırıldandı ama Lily'yi kucağına aldı ve odanın *içinde vin vin* sesleri çıkararak uçurdu. Lily mutlulukla kıkırdadı ve Jade kızının etrafına sarabileceği her şeyi bulmak için kendini sıcak yataktan dışarı attı.

İnzen son iki yastık kılıfında baş ve kol delikleri açtı ve onları başının üzerine bıraktılar, sonra da onu havlulara sardılar.

Lily'tuniğinin içine soktuğunda, Lily kıpırdanmaya başladı ve Ama Jade ona kanguru oynadıklarını söyledi ve Lily de bunu kabul etti.

"Bundan emin misin?" İnzen verandaya çıktıklarında sordu. Buradan kulübenin altından akan çamurlu suyu görebiliyordu, dereden ayırt edilemiyordu. Pembe broşürün sadece üst kısmı hâlâ görülebiliyordu. Yağmur etraflarını dövmeye devam ediyordu. Çimenli ağaçların yaprakları bile yere doğru eğiliyordu.

"Eminim. Sadece dikkatli ol." Zorla gülümsedi. "Eğer Koşullar kötüleşir ve daha uzun sürmeniz gerekir, benim için endişelenmeyin. Ben iyi olacağım."

"Benim cesur Letari'm." Kuyruğu kızın beline dolandı ve onu kendine çekti. "Ama ne bu dünyada ne de öbür dünyada senin için geri gelmemi engelleyecek hiçbir şey yok."

Dudaklarına hızlı bir öpücük bıraktı ve merdivenlere doğru döndü.

Lily, Jade'in onları takip etmediğini fark edince dudağı titreyerek, "Anne, gel," .

"Şimdi olmaz, bebeğim. Birazdan sana yetişirim." "Anne!" diye feryat etti ve Yeşim, İnzen'in tereddüt ettiğini gördü. Bir eliyle Kollarını Lily'ye dolamadan ve merdivenlerden inmeden önce omzunun üzerinden ona sıkıntılı bir bakış attı.

Su kalçalarına kadar ulaşmıştı ve adam sendelerken kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ama sonra kuyruğu kalkarak onu dengeledi ve adam

Lily hâlâ itiraz ederken, aceleyle tepeye çıktılar. Yağmurun ağırlaştırdığı ıslak yapraklarla birlikte, onların çürük demirlere tırmanışını izleyebiliyordu. hovercycle görünümlü. İnzen'in büyük bedeni için çok küçük görünüyordu, ve havaya kalkana kadar nefesini tuttu. Adam ona doğru döndü ve kadın kendini gülümsemeye ve elini selamlamak için kaldırmaya zorladı. Adam

kendi elini kaldırdı ve sonra döngü yavaşça uzaklaştı, onu yağmurun gürültüsü ve akan sudan başka hiçbir şeyle baş başa bırakmadı.

Kızı ve eşi olmadan, küçük kulübe yalnız ve oldukça perişan görünüyordu. Önceki dikişlerinin kalıntıları Mutfak masasının üzerinde hâlâ emekler vardı ve iç çekerek onları topladı. Artık gerekli olmasalar bile, en azından ona yapacak bir şey veriyordu.

O dikiş dikerken yağmur aralıksız yağmaya devam etti ama yağmur hafifleyince verandada bir ayak sesi duydu ve hevesle arkasına döndü.

"Bu uzun sürmedi-"

Sözleri aniden kesildi. İnzen'in iri bedeni yerine Ruijin kapı aralığını doldurmuştu. Onu bulmuştu.

Yirmi Üçüncü Bölüm

"Oyalanmamı mı bekliyordun? Seni takip edeceğimi söylemiştim, insan." Ruijin tüylü kaşlarını kaldırdı. "Trevelorian navigasyon sistemleri bu kadar hızlı olmasaydı daha erken burada olurum.

İlkel. Yoldan yürümek zorunda kaldım."

Soğuk ter damlacıkları omurgasından aşağı süzüldü ama yüzünü sakinleştirdi ve çenesini kaldırdı. Tanrıya şükür Lily artık burada değildi.

"Seni hiç beklemiyordum. bekliyordum."

"Eşin mi?" Başını geriye attı ve rahatsız edici sayıda parıldayan beyaz dişlerini çıkararak güldü. "Kimse çiftleşmez ilkel gezegenlerden gelenlerle. Yine de kullanım alanları var."

Adamın gözleri bariz bir şehvetle kızın üzerinde gezinirken kız tiksintiyle ürperdiğini gizlemek zorunda kaldı. Ona bu zevki tattırmayı reddetti.

onu ne kadar ittiğini bilerek.

"Herkes hissetmiyor. Ben çiftleştim ve o kısa süre içinde dönecek."

"Eşin mi? O da bu kırılgan küçük Trevelorian'lardan biri mi?" Odaya rahat adımlarla girerken alay etti. "Karşılaştığım son kişi tek bir kırık kemik yüzünden bayılmıştı. I

Bu mülkün kiralınmasını kaydetme sürecinde olmasaydı çok sinirlenecekti - bir

insan. Seni bulmam için gereken tek şey buydu."

"B'gento?" diye fısıldadı, bu vahşi uzaylının elini Trevelorian'ın narin bedenine koyduğunu düşündükçe midesi bulanıyordu. Kemikler. "Ona ne yaptın?"

"Benim yapabileceğim kadar değil. Minnettar olmalı tüyleri tahrik edici bulmadığımı söylemeliyim." Ona bakarken bacaklarının arasındaki çıkıntıyı imalı bir şekilde kavradı. "Tüm o çıplak etinin aksine. İzlerimin her birini gösterecek."

"Ben bir Trevelorian'la çiftleşmedim," dedi öfkeyle. "Bir Cire savaşçısıyla çiftleştim. İnzen seni yok edecek."

"İnzen?" Kadının şaşkınlığı karşısında adam başını geriye attı ve kükredi. "Espriyi . Satın aldığı değerli taşları ona getiren kurye bendim. Çiftleşme bileziği yapacaklarını söylemişti ama bana bundan hiç bahsetmedi.

bir insan içindi. Bunu size verme şansını asla elde edemeyecek olması ne büyük talihsizlik."

"Evet, gelecek. Benim için gelecek. Onun dengi değilsin," alay etti ve adamın yüzündeki eğlence kayboldu.

"Ben en iyi dönemimde bir Ruijin savaşçısıyım. Belki küçük bir meydan okuma olabilir ama beni asla yenemez. O dönene kadar çoktan gitmiş olacağımız gerçeği olmasaydı bunu kendiniz de görürdünüz."

"Bunun bir önemi yok. Beni aramaktan asla vazgeçmeyecek." Bu gerçek kalbinin her atışında yankılanıyordu, ama o bunu yapmadı. İnzen'in onu ararken acı çekmesini istemiyordu. Gokan'a baktı. Çok iyi bir yüzücü olamayacak kadar hantal görünüyordu ve haftada iki kez yüzüyordu. Onu geçebilirse nehirde şansını deneyecekti.

Sağa doğru kaçmak yerine sola doğru eğilerek hala mutfak masasının üzerinde duran kızartma tavaasına ulaşmaya çalıştı. Ne yazık ki, Ruijin onun önünü kesti ve onu vücuduna doğru çekti.

Göğüs zırhının sivri uçları, kasıklarını kadının kışına dayarken acı verici bir şekilde sırtına bastırıyordu. Çılgınca mücadele etti ama adam çok daha büyük ve güçlüydü, kaldıraç almakta zorlandı.

Onu tırmaladığında bile tırnakları kalın kürkünü delip geçemiyordu.

İnzen'le gemide eğitim gördüğü zamanı hatırlıyordu, onun yerine ona doğru eğilmeyi denedi. Adamın tutuşu yeterince gevşemişti ki kız kurtulmaya başladı. Adamın eli bileğine kenetlenip acı verici bir basınçla onu geri çektiğinde neredeyse adamın elinden kurtulmuştu. Mücadelesini yenileyemeden, soğuk, sert metal boynunu çevreledi. Adam gülerek geri çekilirken şok onu hareketsiz bıraktı.

"Bunu hatırlıyor musun, insan? Onu Efendi Eiran'dan almıştım. O fiyaskoyla sonuçlanan müzayedeye sponsor olduktan sonra onu bana vermekten çok memnun oldu." Sahte bir pişmanlıkla başını salladı. "Umarım halefi daha başarılı olur."

Midesi çalkalandı. Köle efendisine hiç sempati duymuyordu ama Gokan'ın neşeli vahşeti midesini bulandırıyordu.

Kulübenin dışında yağmur biraz azalmış, artık diğer tüm sesleri bastırmıyordu. Kalbi daha hızlı atmaya başladı.

bir el ilanının hafif uğultusunu yakaladığını düşündü. Inzen çoktan dönmüş müydü? Ruijin'in dikkatini dağıtması gerekiyordu.

"Onu sen mi öldürdün?" diye sordu. "Gittiğin her yere zarar mı veriyorsun?"

"Sadece gerekli olduğunda." Dişlerini tekrar gösterdi. "Neyse ki çoğu zaman gerekli oluyor."

Elini yakasına götürdü ve ona ters ters baktı. "Buna ihtiyacın olmadığını söylediğini sanıyordum?"

". Gemime döndüğümüzde çok daha fazla Seni eğitmenin eğlenceli yolları var ama ne kadar eğlenceli olsun seninle Wiang'a kadar savaşıacak vaktim yok."

Onu konuşturmaya devam ederken bile, umutsuzca yaklaşan birinin sesini duymayı umdinledi. Tepenin üstünden gelen yumuşak bir fısıltı duyduğunda kalbi hızla çarptı. Uçak inmiş miydi?

Bir kez olsun, soğukkanlı maskesi onu hayal kırıklığına uğratmış olmalı çünkü Ruijin'in gözleri keskinleşti ve kulakları . Kız çığlık atmak için ağzını açtığı anda, tek bir adımla ona doğru ilerledi. Uyarı. Seslenmeye fırsat bulamadan kocaman tüylü bir pençe yüzüne kapandı.

"Demek hevesli eş geri döndü, öyle mi?" diye mırıldandı kulağına, kürkünün iğrenç kokusu etrafını sararken. "Bunu yapmaktan neredeyse nefret ediyorum. Onu yenişimi izlemene izin vermek bana büyük bir zevk verirdi ama bu süreçte zarar görmenden korkuyorum ve oyuncaklarıma bundan daha iyi bakarım."

Sağ pençesini kaldırdı ve o da şokun kontrolünü gördü Yaka.

"Yine de, belki de beni yenmenin imkânsız olduğunu hatırlatması için kafasını yanımda getiririm." Konuşurken düğmeye bastı ve yakasından çıkan ateşli bir acı dalgası, vücudu kasılırken ve yere yığılırken her siniri boyunca ilerledi.

Görüşü karardı ama sadece bir anlığına ve bilincini kaybetmedi. Acı üzerine çökerken, gemide Kwaret'in tasmayı ayarladığı o günü hatırladı.

En düşük yoğunluk.

Gokan ona bakma zahmetine bile girmedi, belli ki artık baygın olduğunu varsayarak. Bunun yerine, kapının arkasında, kadının bir gece önce aldığı pozisyona geçti.

Eğer vücudunda zonklayan acı bu kadar şiddetli olmasaydı, gülümseyebilirdi. Yetenekleriyle övünmesine rağmen, hâlâ İnzen'le doğrudan yüzleşecek kadar kendine güvenmiyordu. Ama zar zor hareket edebiliyor olsa da onun dostundan faydalanmasına izin veremezdi.

Başını çevirmeye çabalayarak umutsuzca bir silah aradı. Vücudu iki büyük sandalyenin arasında yere düşmüştü ve en altında bir metal parıltısı gördü. *O metal*

Bıçak! Önceki gece İnzen bıçağı ondan aldıktan sonra yere düşürmüştü ve sandalyenin altına kaymış olmalıydı. Bıçağa uzanmaya çalıştı ama şok tasmaının etkileri kaslarının neden olmuştu. Eli bıçağın sapına dolanana kadar kolunu yavaş yavaş ileriye doğru uzanmaya zorlarken vücudundan ter boşanıyordu.

Su sıçradı, sonra verandanın basamakları gıcırdadı. İnzen buradaydı.

-Zamanı kalmamıştı. Sevginin her zerresini çağırıyor ve Sahip olduğu kararlılıkla bıçağı daha sıkı kavradı. Kapı açılmaya başladığında, boşuk bir çığlıkla kendini Ruijin'in bacağına doğru fırlattı. Bıçak mide bulandırıcı bir kolaylıkla etine saplandı ve adam hırladı. Ona doğru dönmeye başladı ve o anda İnzen oradaydı.

Çabasının üstesinden gelerek dizlerinin üzerine çöktü, savaşın şiddetine dair kısa görüntüler yakaladıkça görüşü gidip geliyordu iki savaşçı arasında, vücutları acımasız bir şiddetle çarpışıyor. Sonunda keskin bir çatırtı duydu ve ardından İnzen, Ruijin'in bedenini bir kenara fırlatarak ona doğru koştu ve onu kollarına aldı.

"Jade! İyi misin?" Yüzü bulanıklaştı, görüşü tek bir karanlık noktaya dönuştü ama gülümsemeyi başardı.

"Aşk..." diye fısıldadı karanlık onu ele geçirmeden önce.

Yeşim'in gözleri kapandığında İnzen'in kalbi küt küt atmaya başladı. Olamaz! Granthar adına, çok geç kalmış olamazdı. Daha yakına eğildi ve Yeşim'in nefesinin yumuşak dokunuşunu, ardından da kalbinin hızlı ama sabit atışını hissetti. Rahatlamıştı ve hâlâ onu kollarında tutarken yere yığıldı.

Granthar'a şükürler olsun ki Hrebec'le oyalanmamıştı. Eski kaptanının evine olan yolculuk acı verici derecede ıslak ve yavaş geçmişti ve Lily, onu koruma çabalarına rağmen perişan . Ama Lily annesinin kızı olduğunu kanıtlamış, tüm bu deneyimin üstesinden kararlı bir cesaret. Sonunda Hrebec'in evine vardıklarında Artan aciliyet duygusu dinlenmesine izin vermiyordu. Cassie'ye bir mesaj gönderdikten ve Lily'nin bir kez daha güvende olduğundan emin olduktan sonra

ve sıcak, bir broşürün ödünç verilmesini talep etmişti. Lily onun gitmesine karşı çıkmaya başlamıştı ama annesini almaya gideceğini söyleyince daha fazla tartışmadan gitmesine izin vermişti.

Kulübeye dönüş yolu boyunca giderek artan bir kıyamet duygusuyla boğuşmuş ama Ruijin'i kendisini beklerken bulacağını tahmin etmemişti. Onu varlığından haberdar eden tek şey kan kokusuydu. Bu ve şimdi duyduğu boğuk çığlık.

Jade'in dudaklarından çıkmış olmalı.

Kızın narin boynunu çevreleyen şok tasmaına kaşlarını çatarak baktı, altın rengi teni cihazın kenarı boyunca kızarmıştı. Ne vardı ona ne yapmıştı? Onu çıkarmak istedi ama kontrolleri bulmak için geçecek süre boyunca bile onu bırakmaya niyeti yoktu. Bunun yerine onu göğsüne yasladı ve baygın bedenine sevgi sözcükleri mırıldanırken onu ileri geri salladı.

Dışarıya su sıçradı ve verandada ayak sesleri duydu. Ruijin'e kendi türünden başkaları da mı eşlik ediyordu? İsteksizce Yeşim'i yere indirdi ve onun önüne geçti. Bir daha kimse ona zarar veremeyecekti.

Kapı açıldı ama başka bir Ruijin yerine Hrebec belirdi.

"Kasabada sorun olduğunu duydum. Trevelorian bir dişi saldırıya uğramış ve bunun senin eşinle ilgili olmasından endişelendim." Bakışları İnzen'in yanından geçip yerdeki cesede yöneldi. "Ancak görüyorum ki sorunu çoktan halletmişsiniz. Eşinize zarar verdi mi? dostum?"

"Onu çok ettiğini biliyorum, ama bıçaklayacak kadar bilinci yerindeydi." Endişesine rağmen, onu tekrar kollarına alırken içini şiddetli bir gurur kapladı. O gerçekten bir savaşçıydı. "Tasmayı çıkarmak istiyorum, kontrolleri kontrol edebilir misin?"

Hrebec bir an için Ruijin'in bedeninin üzerine eğildi, ardından cihazı ona uzattı. İnzen, Hrebec'in Jade'e asla zarar vermeyeceğini bilse de diğer erkek yaklaşırken hırlamasına engel olmak zorunda kaldı. Bilinci yerinde değildi ve savunmasızdı ve ona yakın birinin olmasından nefret ediyordu.

"Sakin ol, dostum," dedi Hrebec yumuşak bir sesle, İnzen ise yakasından tutup bir tarafa fırlattı. "Kollarınızda güvende ve onun için sakın olmanıza ihtiyacı olacak."

Koruyucu içgüdülerini kontrol altına almaya zorlayarak iç çekti. "Biliyorum. Kalıcı bir yara almadığından emin olmak için mümkün olan en kısa sürede muayene edilmesi gerekiyor."

"Kabul ediyorum. Beni köye kadar takip etmek ister misin? Ya da belki de aracımda bana eşlik etmeyi tercih edersiniz? Aynı anda hem uçmak hem de onu tutmak zor olacak."

Başka bir erkekle kapalı bir alanda olma fikrinden hoşlanmıyordu ama onu izlemekten alıkonulmak da istemiyordu. "Pekâlâ."

Ayağa kalkmaya başladığında Jade'in gözleri taşı gibi açıldı ve hemen onun yüzüne odaklandı. "Güvendesin."

"Elbette. Benim güvenliğimi sağlamak için aptalca bir risk almak zorunda değildiniz."

Kaşlarını çatarak ona baktı. "Beni pusuya düşürmesine izin verirdin?" "Elbette hayır. Sen çok cesur bir Letari'sin. Ama ben istemezdim

beni korumaya çalışıyorsun."

"Biz birbirimizi koruruz," diye ısrar etti, gözleri her zamanki ateşiyle parlıyordu ve adam rahatlamış bir kahkaha attı. Geri dönmüştü Onu.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Yorgun düşen Jade, İnzen'in kendisini Hrebec'in uçağına kadar taşımasına itiraz etmeden izin verdi. Yağmur hala bardaktan boşanırcasına yağıyor olsa da, İnzen onu göğsüne kadar yakın tuttu ki, kucağında otururken neredeyse hiç ıslanmadı ve Yeşim de buna minnettar kaldı.

diğer acılarına kadar ıslanmıştı. Boynu ağrıyor, boğazı acıyor ve şokun etkisiyle tüm vücudu ağrıyordu. *Kwaret'in bunu biraz daha azaltamamış olması ne yazık ki*, diye düşündü alaycı bir ifadeyle, sonra hemen utandı. Eğer Vedeckian'ın yardımı olmasaydı, hâlâ kabinin zemininde baygın yatıyor olacaktı ya da belki de Ruijin tarafından İnzen'in ölüsü ya da yaralıyla birlikte götürülüyor olacaktı. Kadın ürperdi ve İnzen hemen ona baktı, yüzü endişeliydi.

"Acı çekiyor musun, Letari'm?"

"Hayır - şey, evet, ama ciddi bir şey değil. Sadece ağrılar ve sızılar."

"Köye varır varmaz sizi muayene ettireceğiz."

ona güvence verdi.

"Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum -"

"Bu gerekli. Dikkatsizliğim yüzünden size zarar gelmediğinden emin olmak istiyorum."

"Sen neden ? Dikkatsiz değildin."

Koyu renk gözleri suçluluk duygusuyla doluydu. "Seni o piçin saldırısına uğraman için yalnız bıraktım."

"İnzen, kızımızı güvenli bir yere götürüyordun. O geldiğinde orada olmadığı için çok minnettarım." Yanağına dokunmak için titrek bir el kaldırdı. "Ve sen beni kurtarmak için geri döndün."

"Her zaman senin için geleceğim, aşkım."

"Biliyorum. Benim için ve kızımız için." İnzen'in güvende olmadığı sürece kızlarını asla terk etmeyeceğini biliyordu ama sormak zorundaydı. "Peki Lily iyi mi? Yolculuk onun için çok zor olmadı mı?"

"Annesi kadar cesurdu. Abby ona sıcak bir banyo yaptıırıyordu ve ona sıcak çikolata denilen bir Şey yapacağına söz vermişti."

"Sıcak ikolata? Burada mı? Kulağa harika geliyor." "O zaman sen de biraz alacaksın," diye söz verdi.

Hrebec broşürün önünden, "Abigail ve kızlarım en çok bunu seviyor," dedi. "zellikle de yağmur mevsiminde." n pencereden içeri baktı. "Bu yıl alışılmadık Şekilde erken başladı."

"Anladığım kadarıyla," dedi kuru bir sesle, yazlık evin etrafında dönen suyu ve yarı bođulmuŐ el ilanını hatırlayarak. B'hira'ya *zararı* demek için bir yol bulması gerekecekti -*hayır*. Ruijin'in sözleri birden aklına geldi ve ayağa kalkmak için çabalamaya başladı.

"Wiang'da biriyle temasa geçmeniz gerekiyor. Gokan, yazlık evi kiralamama yardım eden kadını incittiğini söyledi. Nerede olduğumu bu Şekilde biliyordu. Onun için yardım gndermelisin."

"Sakin ol Yeşim," diye emretti İnzen, onu kendine doğru çekerek. Onu.

"Hayır! Anlamıyor musun? Onun yaralanması benim hatam. Birisi gidip onu kontrol etmesi gerekiyor." Narin B'gento'nun acımasız uzaylı tarafından incitildiğini düşününce yüzünden zayıf gözyaşları szld.

Hrebec, "Şu anda onunla ," dedi. "Saldırganın bir dişi insan aradığını söyleyecek kadar bilinci yerine geldi. Baş sağlık görevlilerinden birinin arkadaŐıyım, bu yüzden L'chong uyarmak için benimle temasa geçti."

"O olacak mı?"

"Tamamen iyileŐeceeđine dair bana güvence verdi."

"Tanrı'ya Őkrlersun." daha fazla gözyaşı döküldü, bu sefer rahatlamıştı ve İnzen'in kuyruğu onları nazikçe sildi. Kadın Kollarına sokuldu, rahatlatıcı kokusunun onu yatıŐtırtmasına izin verdi. Yere indiklerinde yarı uykuluydu.

"Onu içeri götürün," diye emretti Hrebec. "Abigail'e doktoru alıp dneceeğimi söyle."

Yağmurun içinden hızlı bir yolculuk daha yaptı ve Ev sıcak, aydınlık ve nefis çikolata kokusuyla doluydu. "Anne! Dada!"

İnzen Yeşim'i eve taŐırken Lily uçarak geldi. ve onu kucağına alıp oturdu.

Lily boynundaki şişmiş ete nazikçe parmağını dokundurduğunda kahverengi gözler kocaman açıldı. "Annen acıdı mı?"

"Ben iyiyim bebeğim." İnzen'in kollarına doğru itti. isteksizce oturmasına izin verdi, böylece öne doğru eğilip kızlarına sarılabildi. Mırıltılı bir ünlemle Lily'yi de kucağına aldı ve Lily sarılıp yatarken kadın memnuniyetle iç çekti onlara karşı. "Babam senin çok cesur bir kız olduğunu söyledi."

"Cesurca," diye onayladı Lily, sonra da ona çikolata lekeli geniş bir gülümseme fırlattı. "Çikolatam var."

"Tam olarak değil. Ama yeterince yakın." Abby güldü. "Sen de ister misin?"

"Ben isterim."

Bir an sonra elinde sıcak bir kupa vardı ve temkinli bir yudum aldı. Mmm. Abby'nin dediği gibi, tam olarak çikolata değildi ve tuhaf, ama nahos olmayan, baharatlı bir tat vardı, ama öyleydi tatmin edici derecede yakındı. Lily, Tiana ve Lucie'ye katılmak için kıpırdandı ve

Hrebec doktorla birlikte döndüğünde Jade yarı uykuluydu. Zayıf bir Trevelorian kadınıydı ve turuncu arması ona B'gento'nunkini hatırlatıyordu ama nazik emlakçının aksine sert bir tavrı vardı, saçma sapan bir tavır.

"Ben Medic N'tana. Sen de Jade misin?" Keskin sarı gözler boynunu inceledi. "Görünüşe göre orada biraz şişlik var. Başka yaran var mı?"

"Ben iyiyim-"

"Şok geçirdi ve dakikalarca bilinci kapalı kaldı," diye araya girdi İnzen. "Durumu iyi değil."

"Anlıyorum." N'tana Abby'ye döndü. "Onu muayene etmek için kullanabileceğim bir oda var mı?"

"Tabii ki. Size misafir odasını göstereyim."

Yeşim ayağa kalkmaya çalıştı ama İnzen onu kollarına alarak ayağa kalktı.

"Yürüyebilirim, biliyorsun," diye mırıldandı. "Belki daha sonra. Doktor seni muayene ettikten sonra."

"Siz Cire savaşçıları." N'tana başını salladı. "Trevelorian erkeklerinin yaklaşımlarında daha makul olmalarına sevindim."

"Ah, bilmiyorum," dedi Abby onları köye bakan küçük bir yatak odasına götürürken. "Arkadaşının son festivalde o hoş genç öğretmene senden uzak durmasını söylediğini görmedim mi?"

N'tana'nın gagaya benzeyen burnu kıpkırmızı oldu.

"L'vert'in o gün çok fazla bira içtiğinden şüpheleniyorum." Sıhhiye iç çekte. "Ama demek istediğin iyi anlaşıldı. Bütün erkekler mantıksız davranışlar sergileyebilir. Şimdi siz ikiniz beni hastamla yalnız bırakırsanız..."

"Gitmiyorum," diye hırladı İnzen.

Abby güldü ve hızla odadan çıktı. "Bunu halletmeniz için sizi yalnız bırakayım."

N'tana İnzen'e ters ters baktı, görünüşe bakılırsa onun iki katı büyüklüğünde olmasından etkilenmemişti. "Hastam mahremiyeti hak ediyor."

"Eşimin benden gizlenmeye ihtiyacı yok."

"O zaman neden onu yere indirip kendi adına konuşmasına izin vermiyorsun?"

Onu isteksizce yatağa yatırdı, ayağa kalkarken kuyruğu bileğinde kaldı. "Gitmemi ister misin, Letari?"

Aslında muhtemelen yalnız kalmayı tercih ederdi ama doktor o kadar endişeli görünüyordu ki ona gitmesini söyleyecek cesareti bulamadı. "Hayır, kalman sorun değil."

N'tana homurdandı. "İyi. Karışmadığı sürece sorun yok."

"Neden karışacakmışım?"

Doktor onu görmezden geldi ve Jade'e döndü. "Lütfen giysilerinizi çıkarın."

"Ne? Hayır!" İnzen kükredi.

Her ikisi de ona baktı ve o da başını eğdi. "Özür dilerim. Sana yardım etmemi ister misin Jade?"

Evet, ama bunun ne yeri ne de zamanıydı. Onun yerine başını salladı. "Hayır, teşekkürler."

"Ben şurada duracağım," diye mırıldandı, pencereden dışarı bakmak için döndü. Omuzları gerginlikten kaskatı kesilmişti, kuyruğu sallanıyordu. Endişeyle.

Soyunmaya başladığında, onu geri çevirdiğine pişman oldu. Şok yüzünden kasları gerilmiş ve ağrıyordu. Gömleğini karıştırırken N'tana araya girdi, ince parmakları serin ve yatıştırıcıydı

Jade'in kıyafetlerini çıkarmasına yardım etti ve sonra boynundaki yarayı incelemek için yaklaştı.

"Boynunuzdaki hasar sadece yüzeysel." N'tana şok tasmaının bulunduğu çizgiler boyunca mavi bir krem sürmüştü. ve Jade devam eden ağrının anında hafiflediğini hissetti. Sonra sağlık görevlisi küçük bir tarayıcı çıkarıp kızın üzerinde gezdirdi. "Senin beyin dalgaları normal ve kalp ritminiz sabit. İşte Şokun kalıcı bir etkisi olmamalıdır. Kaslarınızdaki sertlik zamanla geçecektir ama ılık bir banyoya girmek iyi gelecektir. Suyu eklemeniz için biraz kristal bırakacağım."

N'tana konuşurken tarayıcıyı vücudunun üzerinde gezdiriyordu ve Jade'in üzerinden geçirirken aniden durakladı mide.

"Gezegeninden mi alındın?" dedi kaşlarını çatarak. "Bu doğru."

"Ne kadar zaman önce?"

"Şu anda gerçekten emin değilim. Belki dört hafta? Neden?" "Hmm."

N'tana üzerine bir çarşaf çekti, sonra ayağa kalktı ve Hâlâ pencerenin yanında duran İnzen'e döndü. "Eşinizle yalnız konuşmam gerekiyor. Bu pazarlığa açık bir konu değil."

"Neden? Sorun ne?" Yatağa doğru hızlı bir adım attı. "Yalnız," diye tekrarladı N'tana.

Yeşim'in kalbi göğsünde güm güm atıyordu. Doktor ne bulmuştu?

"Lütfen, İnzen. Sadece bir dakikalığına," diye fısıldadı.

Adam ona acı dolu bir bakış attı ama başını salladı. "Kapının hemen dışında olacağım. Bir şeye ihtiyacınız olursa beni çağırın."

Kapı arkasından kapandığında N'tana içini çekti ve yanındaki yatağa .

"Bunun için üzgünüm canım, ama sana bazı sorular gerekiyor ve cevapları kaldırabileceğinden emin değildim."

"Ne sorusu? Beni korkutuyorsun."

N'tana'nın serin parmakları onunkileri sardı. "Korkmanıza gerek yok. Neye karar verirsen ver, isteklerinin yerine getirilmesini sağlayacağım. itaat etti."

"Ne hakkında karar vereceksin?" diye bağırdı.

Doktor tereddüt etti. "Sormak zorundayım, kaçırıldıktan sonra istismara uğradınız mı?"

"Bunu istismar olarak görmüyor musunuz? İkinci kez şok oluyorum."

"Evet, tabii ki bu bir istismar ama ben cinsel içerikli bir istismarı kastetmiştim. Söyleyeceğin her şey kesinlikle ikimizin arasında kalacak," diye ekledi Jade ona bakarken. "Ben tavsiye etmesem de Birbirinizden sır saklıyorsanız, eşinizin bilmesini istemeyebileceğinizi anlıyorum."

"Hayır, öyle bir şey yoktu. Ben yeterince şanslıydım bir şey önce kurtarıldı. İki kez," dedi ürpererek.

N'tana arkasına yaslandı, dudaklarında rahatlamış bir gülümseme vardı. "O halde, umarım bu iyi bir haber olur. Canım, ."

Kulakları çınladı. Yanlış duymuş olmalıydı. "Ne? Hayır, bu mümkün değil."

"Neden olmasın?"

"Dünya'da çok uzun süre denedim. Lily'ye hamile kalmak yıllarımı aldı. Tekrar olamaz." İtirazlarına rağmen, baş döndürücü bir umut belirmeye başladı. Gözleri yaşlarla doldu.

"Sizi temin ederim ki öyle oldu." N'tana ona kaşlarını çattı. "Mutsuz musunuz? Çünkü alternatifler var-"

"Hayır! Hayır, zerre kadar mutsuz değilim. Emin misiniz?"

"Çok eminim."

Neşe içini doldurmuştu ki, sanki uçuyormuş gibi hissediyordu. Ama mutluluğunu paylaşmak için İnzen'e ihtiyacı vardı. "İnzen!"

Kapıdan o kadar hızlı girdi ki neredeyse menteşelerini sökecekti. Kadının yüzünden akan gözyaşlarını görünce hırladı ve N'tana'ya doğru ilerledi.

"Ona ne yaptın?"

"O hiçbir şey yapmadı," dedi Jade hızla, elini ona uzatarak. "Size harika haberlerim var."

"Ne haberi?" Hâlâ N'tana'ya şüpheyile bakıyordu. el.

"Bir bebeğimiz olacak!"

Güçlü Cire savaşıcı tökezleyerek yere yığıldı. Yatağın yanında diz çökmüş.

"Bir çocuk mu?" diye fısıldadı.

"Evet. Harika değil mi?" "Ama sen dedin ki..."

"Biliyorum. Görünüşe göre ." Hâlâ ona bakıyordu, yüzü okunmuyordu. "Sorun nedir? Mutlu değil misin?"

"Mutlu musun? Oh, aşkım."

Kollarını onun beline doladı ve başını onun kucağına gömdü, omuzları titriyordu. Kapının N'tana'nın arkasından kapandığını duydu, ama İnzen'in başının üzerinde yatıştırıcı bir el gezdirmekle o kadar meşguldü ki umursamadı.

"Bu kadar kutsanmış olacağımı hiç düşünmemiştim," dedi sonunda başını kaldırdı. Karnının üzerine saygılı bir el koydu. "Bir kızım daha oldu."

"Erkek de olabilir, biliyorsun."

"Ben de bir çocuktan aynı derecede memnun olurdum. Ama sanırım bir kızımız olacak. Adı da büyükannenin onuruna Hana olacak."

"Teşekkür ," diye fısıldadı.

Kapı açıldı ve N'tana'yı görmeyi umarak başını kaldırdı ama onun yerine köşeden küçük kahverengi bir kafa göründü.

"Annem uyuyor mu?"

"Hayır, bebeğim. Gel bize katıl."

Elini uzattı ve Lily odanın diğer ucuna uçtu. İnzen onu yatağa kaldırdı ve sonra kollarını ikisine de dolayarak yerleşti, kuyruğu Jade'in karnında koruyucu bir şekilde kıvrıldı.

Dışarıda yağmur yağmaya devam ediyordu ama bunun bir önemi yoktu. Üçü güvende, sıcak ve birlikteydi.

Uzaylılar tarafından yakalanması gerekmişti ama sonunda hep istediği aileye sahip olmuştu.

Sonsöz

Yirmi bir ay sonra.

"Anne," diye sordu Lily dükkâna koşarak girerken.

Jade üzerinde çalıştığı elbiseyi yere ve kızına gülümsedi. "Ne oldu bebeğim?"

Lily geldi ve onun yanına yaslandı, dikkati küçük giysiye takılmıştı. "Ne yapıyorsun?"

"Hana'ya doğum günü için bir elbise." Mucizevi ikinci kızı yarın bir yaşına giriyordu. *Belki de o kadar mucizevi değildir*, diye düşündü, eli karnına gitti. Bu sabah gizlice doktora gitmişti ve doktor Jade'in şüphelerini doğrulamıştı: yine hamileydi. Görünüşe göre üreme sistemi bir Cire erkeği söz konusu olduğunda gayet iyi çalışıyordu. İnzen'e söylemek için sabırsızlanıyordu ama şimdilik sırrına sarıldı. kendisi.

"Çok güzelmiş." Lily elbiseyi eleştirel bir gözle incelerken başıyla onayladı. Jade kızının aile geleneğini sürdüreceğinden zaten şüpheleniyordu. Kızları dükkânda vakit geçirmeyi çok seviyordu ve şimdiden bazı temel dikişleri öğrenmişti.

"Teşekkür ederim," dedi ciddiyetle.

"Cassie Teyze nerede?" Lily sordu.

"Diğer dükkânda."

Ruijin'le yaşadığı korkunç olaydan sonra Cassie nihayet onunla barışmaya başlamıştı. Aslında Jade'in vitrinle ilgili önerisini kabul etmiş ve onu dinlemeye başlamıştı

pazarlama tavsiyeleri. Hepsinden önemlisi, sonunda dikiş dikmeye başlamasına izin vermişti. Hana doğduğunda, iki kadın tam ortak olmuşlardı. Altı ay önce, büyüyen müşterilerini memnun etmek için ikinci bir yer açtılar.

Talep. Cassie, Jade'in kızı olmak için yeterince genç değildi,

Ama genç kızı izlerken neredeyse annelik gururu duyuyordu.
kadın hem güvenini hem de huzurunu bulmaya devam ediyor.

Lily, Jade'in yüzüğüyle oynarken dudağı dışarı fırladı. İnzen yüzüğü geri aldı ve pembe broşürün kaybı için B'hira'ya cömertçe tazminat ödedi. Hiçbir şey Gokan'ın çektiği acıyı telafi edemezdi. B'gento'ya neden olmuştu, ama Trevelorian Jade'e onu suçlamadığını söylemişti ve suçluluk duygusuna rağmen ikisi yakın arkadaş olurlar.

Lily yüzüğü tekrar döndürdü ve Jade ona daha sıkı sarıldı.

"Sorun ne bebeğim? Bana bir şey için mi ihtiyacın var?"

"Babam Hana'yla oynamama izin vermiyor."

Jade gülümsemesini gizledi. Lily'nin kıskançlık endişe etmişlerdi, ama o en başından beri neredeyse kız kardeşine özel bir ilgi duyuyor ve onunla ilgili her şeye dahil olmak istiyordu.

"Neden olmasın?"

"Uyku zamanı," dedi Lily kasvetle. Son zamanlarda sabah uykusunu bırakmıştı ve Hana'nın neden hâlâ uyuduğunu anlamıyordu.

"Dinlenmeye ihtiyacı var, bebeğim. Unutmayın ki ikiniz bu TeShawna Teyze'yle kalacaksınız." Abby'nin uzun zaman önceki öngörüsü . Jade ve Cassie bir ilişki kurar kurmaz, diğer kadın da ona yaklaşmıştı.

"Yaşasın!" Lily neşelendi, sonra ona endişeli bir bakış attı. "Biz olmadan iyi misin?"

Jade bir gülümsemesini daha gizledi. "Evet, bebeğim. İyi olacağız."

Aslında, haberi öğrenmeden önce bile bu gece için bazı kesin planlar yapmıştı. İnzen kızların geceyi onlardan uzakta geçirmelerine izin verme konusunda biraz şüpheliydi, ama o her dakikayı değerlendirmeyi amaçlıyordu.

Sanki düşünceleri onu çağırmış gibi, Hana'nın minik bedeni geniş omuzlarından birine yaslanmış halde kapı aralığında belirdi. Kızları ikisinin mükemmel bir karışımıydı. Yüz hatları Yeşim'inkine çok benziyordu ama teni soluk yeşil renkteydi ve minik, sevimli bir kuyruğu vardı.

"Uyku vakti geldi sanıyordum?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Ben de öyle, ama Bobo yine kayboldu." Lily'nin Hana'ya bir ay önce törenle pelüş hayvanı hediye etmişlerdi ve artık onsuz uyumayan ikinci bir kızları vardı

Onu. "Monitör burada olduğunu söylüyor."

"İşte burada!" Lily onu bir kumaş yığınının altından çekip çıkardı ve mutlulukla ciyaklayan Hana'ya uzattı.

"Nasıl oldu da oraya gitti?" diye sordu.

"Belki de güzel eşimi öpmem için bana bir bahane vermek istedi." İnzen'in gözleri kararırken eğildi ve elini Ağzını onunkine dayadı, kuyruğunu beline doladı. Bu bile Küçük bir dokunuş ona olan ihtiyacını uyandırdı ve vücudu karşılık verdi.

"Yine öpüşüyorsunuz," dedi Lily.

"Evet, öyleyiz," diye kabul etti İnzen, doğrulurken, kuyruğu artık dikleşmiş meme uçlarında alaycı bir şekilde geziniyordu. "Annenin çok öpülmeye ihtiyacı var."

"Ben de!"

"Sen de ufaklık." Lily'yi diğer koluna aldı ve Lily onun yanağına bir öpücük kondurduktan sonra Hana'nın sırtını sıvazladı.

"İkisini de eve geri götürebilir misin? Hana'nın elbisesini bugün bitirmek istiyorum, böylece bu gece tüm dikkatimi size verebilirim."

Dudaklarını kasıtlı olarak yaladı ve adamın gözlerinin yeniden karardığını gördü. "İlginiz için çok... istekliyim."

"Bu gece," diye söz verdi.

İnzen o akşam kızları TeShawna'lara götürmek üzere ayrıldıktan sonra Jade aceleyle yatak odalarına gidip hazırlandı. Hana'nın doğumuyla birlikte, taşınmak yerine daha fazla odaya ihtiyaçları olduğuna karar vermişlerdi,

İnzen arkalarındaki araziyi satın almış ve onun yerine eve eklemeler yapmıştı. *İyi* olmuş, diye düşündü, eli yine karnını okşarken.

Yeni yatak odaları daha geniş ve ferahtı ama yine de özel bir bahçeye açılıyordu. Odanın kapılarını açtı.

Bahçede küçük fenerleri yakarken fıskiyenin sesinin odayı doldurmasına izin verdi. Yatak odasının ışıkları çoktan ve onun uzun sürmeyeceğini bildiği için hızla soyundu. İpekli

Halat bir kirişin üzerinden geçti, sonra ellerini bilek halkalarına geçirdi ve beklentiyle titreyerek bekledi.

İnzen aceleyle bahçeye geri döndü. Gece için kızlardan ayrılma konusunda hâlâ tam olarak emin değildi ama eşiyle yalnız kalmanın avantajını sonuna kadar kullanmak niyetindeydi. Kız onunla alay ediyordu Bütün öğleden sonra hafif dokunuşlar ve fısıltılı sözlerle. Odalarının kapısını açtı ve nasıl nefes alacağını unuttu.

Jade kirişlerden sarkıyordu, ince kolları başının üzerinde uzanıyordu ve ince altın rengi vücudu parlıyordu. yumuşak ışık. Kadının meme uçlarının şimdiden heyecandan gerginleştğini ve uyarılmışlığının baş döndürücü doğal tatlı, baharatlı kokusuyla karıştığını fark ederek ilerledi. Göğüslerinin arasında asılı duran ışıltılı yeşil bir taş dışında tamamen çıplaktı. Sonra Olan biten her şeyin ardından çiftleşme bileziği fikri artık aynı çekiciliğe sahip değildi. Bunun yerine, mücevherleri kızlar için bir kenara koymayı kabul - bu kolyeye dönüştürdüğü mükemmel bir taş hariç.

Bunu sürekli takıyordu, genellikle kıyafetlerinin altına gizliyordu ama onun birlikteliklerinin bir sembolünü taktığını bilmek hoşuna gidiyordu. Parmağını ince altın zincir boyunca gezdirdi, taşın etrafında dolanırken göğüslerinin arasında durdu ve onun titrediğini gördü.

"Sadece bununla giyinmeni seviyorum."

"İstediğini biliyorum." Bakışları adamın pantolonunu zorlayan sikinin olduğu yere kaydı. "Ve ben senin şey giymemeni seviyorum."

Giysilerini çıkardı ve ona döndü, kuyruğu kadının belini çevrelerken şaftı aralarında sıcak bir çubuk oluşturdu ve onu daha yakına çekti. Elleri hâlâ başının üzerindeydi ve adam elini bileklerini saran ve kirişlere kadar uzanan ipeksi bir kordon bulana kadar ellerinin üzerinde gezdirdi. İlkel bir içgüdü, onun kendi zevki için bağlanması fikrini onaylayarak kükredi.

"Nedir bu?"

"Bir keresinde beni asılı bırakmanla ilgili bir şey söylemiştim. Sen Bunu gerçekten düşündüm ve... bu fikir hoşuma gitti." Bileklerinin üzerindeki ipi kavradı ve ağırlığını kaldırdı, yavaş bir daire çizerek döndü, böylece adam onun enfes vücudunun tamamına hayran kalabildi.

"Hmm, avantajlarını görebiliyorum. Bu küstah küçük meme uçlarıyla alay edebilirim." Başını eğdi ve gergin bir tomurcuğu ağzının derinliklerine doğru emdi. "Ya da ellerimi o küçük tatlı kışınla doldur." Onu döndürdü, sonra titreyen kalçalarının arasındaki bir çizgiyi öpmek için kolayca kaldırdı.

Yanaklar.

Zaten mükemmel yükseklikte olduğu için, onu tekrar döndürdü ve ağzını lezzetli amına bastırdı. Onun gibi inledi tatlı tadı ağzına doldu. Vücudu geriye doğru eğildi, onu dokunuşuna daha da açtı ve adam onun zevk haznesinin sert küçük çıkıntısına odaklanarak onu hızlı, sert bir doruğa çıkardı.

Oh, evet, onun bu fikrini kesinlikle onaylıyordu.

Kadının titremeleri dindiğinde, adam onu tekrar vücudundan aşağı çekti, ta ki kadın sikinin gergin başının hemen üzerine tüneyene kadar. Onu yavaşça kalın yumrulu uzunluk boyunca ileri geri ovuşturdu ve her ikisinin de zevkini uzattı.

"Inzen, lütfen."

Onun fısıltıyla yalvarması üzerine, uzun ve sert bir vuruşla onu sikinin üzerine indirdi. Haykırdı ve bir kez daha geriye doğru eğildi, vücudu gergin, güzel bir çizgi halindeydi. Öne doğru eğildi, eliyle onu destekleyerek göğsünü ağzına aldı ve yalamaya başladı.

Yavaş, sallantılı bir ritme başlarken titreyen eti emiyor, kızın sikinin üzerinde ileri geri sallanmasına izin veriyordu. Kuyruğu, sonunda alt deliğinin içine kaymadan önce hafifçe araştırarak onun altında daire çizdi. İlave gerginlik, adamın içinden bir zevk şoku geçirdi.

ve onun titrediğini, orgazmın eşiğinde olduğunu hissedebiliyordu. Sabrı tükendi ve yavaş adımlarını terk etti,

Onun etrafında sarsılırken akıl almaz bir arzuyla itiyordu. Ateş omurgasından aşağıya doğru hızlandı ve horozunun tabanı genişledi, şimdi inanılmaz derecede sıkı, serbest bırakılması onu süpürdü ve ona seslendi

adı, içinde patlarken çaresiz elleriyle ona yapıştı.

Son gücüyle onu yatağa taşıdı ve yere yığıldı, bedenleri hâlâ birbirine kilitliydi ve kalbi doluydu.

"Sana söylemem gereken bir şey var," diye fısıldadı arkadaşı birkaç dakika sonra ve ona odaklanmak için içini dolduran tembel memnuniyeti bir kenara itmeye çalıştı.

"Bu da ne, aşkım? Üçüncü bir yer mi açıyorsun?"

Güldü. "Şey, bunu düşünüyordum ama sanırım bir yıl daha bekleyeceğim. Sanırım oldukça meşgul olacağım."

"Evet?" diye sordu dalgınca, eli göğsünün etrafında kıvrılıyordu. Güldüğünde, çok hoş bir şekilde zıplıyorlardı. "Meşgul olacağım çünkü-oh!"

Adam, tanıştıkları zamankinden daha büyük ve daha koyu olan meme ucunun gergin küçük tomurcuğunu nazikçe çekerken nefesi kesildi. Yapamadı

Direnince, baştan çıkarıcı et parçasının tadına bakmak için başını eğdi ve kadın inledi. Basıncı artırdığında küçük, rahat amcığı etrafını sıkılaştırırken, zar zor yumuşayan siki sarsıldı. *Çok hassas*, diye düşündü onaylayarak. Onun dokunuşuna her zaman duyarlıydı ama o zamandan beri hiç bu kadar hassas olmamıştı...

Kalbinde aniden vahşi bir umut çarptı ve başını kaldırdı. "Bana ne söylemek istiyordun?"

"Sonra," dedi, başını tekrar aşağı çekmeye çalışarak. "Bu çok iyi hissettiriyor."

"Daha da iyi hissettireceğim," diye söz verdi. "Sen söyledikten sonra

Ben."

Yüzü aydınlandı ve adam doğru tahmin ettiğini anladı. konuşmadan önce.

"Bir bebeğimiz daha olacak."

Kendini tükenmiş hissetmesine rağmen, aleti Bir kez daha tamamen dikleşti ve ona gülümsemeden önce gözlerinin genişlediğini gördü.

"Bu fikri sevdiğini söyleyebilirim."

"Çocuğuma hamile olduğun fikrine bayılıyorum," dedi sertçe, kalçaları istemsiz bir şekilde öne doğru itilirken ve ikisi de inerken.

"Güzel. O zaman beni daha da iyi hissettirme sözüne gelince..."

"Bir Cire savaşçısı her zaman verdiği sözü yerine getirir," diye kabul etti ve aynen bunu yapmaya devam etti.

Daha sonra, hoşnut bir sessizlik içinde birbirlerine sarılıp yattılar. Sadece bir şüphe mutluluğuna gölge düşürdü. Her ne kadar kadın

dükkânını ve kızlarını -ve kendisini- zahmetsiz bir kolaylıkla korurken, içgüdüleri onu korumasını gerektiriyordu. Küçük bedeni onunkine kıyasla çok narindi.

"Bu hamileliğin senin için çok zor olacağından endişeleniyorum. Zaten çok şey yapıyorsun."

"Merak etme. Ben iyi olacağım."

"Belki de ek yardım tutmalıyız."

"Gerekirse yapabiliriz ama bu konuda endişeli değilim. Benim için çalışan iyi bir ekibim var, arkadaşlarımızın ve ailemizin desteğine sahibim ve hepsinden önemlisi sen varsın." Eli yukarı uzandı ve Yanağını okşadı, yüzü o kadar sevgi doluydu ki kalbi sızladı. "Bana istediğim her şeyi verdin."

"Senin gibi." Ona sevgi, umut ve bir aile için ikinci bir şans vermişti. "Seni seviyorum, Letari'm."

"Ben de seni seviyorum."

Esnedi ve daha yakına sokuldu. Fıskiyenin yumuşak sesleri eşliğinde uykuya daldıklarında kollarını ona doladı yeni evlerinde, birlikte inşa ettikleri yeni dünyada.

Yazarın Notu

Uzaylı Savaşçının Kızı'nı okuduğunuz için teşekkür ederiz! Bir başka Cire Savaşçısı ve onun insanına aşkı, aileyi ve sonsuza dek sürecek mutluluklarını bulmak için bir şans! İnzen çok şey kaybetmiş - ve kazanmış - bir erkek ve hikayesini Babalar Günü'nde yayınlamamız tesadüf değil.

Bu harika insanların katılımı olmasaydı, *Treasured by the Alien* serisi mümkün olmazdı...

Muhteşem okuyucularımıza: Bu seriye olan sevginiz bizi ! İnanılmaz desteğiniz sayesinde bir Cire daha eşini ve ailesini bulacak.

Harika beta okuyucularımıza düzeltmenlerimiz Janet S, Nancy V ve Kitty S'e: Kitabımıza zaman ayırıp değerli geri bildirimlerinizi ilettiğiniz için teşekkür ederiz. Her zaman olduğu gibi, siz bayanlar harikasınız!

Muhteşem kapak tasarımcılarımız Naomi Lucas ve Cameron Kamenicky'ye: Biz 'sevimli bir bebek kapağı' istedik, siz de Biz Anladım.' Biliyor musun? Kesinlikle . Bebek Lily çok sevimli!

Sevgi dolu ailelerimize: Bize sonsuz ilham ve destek sağlıyorsunuz. Hepinizi çok seviyoruz.

Kitabımızı okuduğunuz için tekrar teşekkür ederiz! Hikayeden hoşlansanız da hoşlanmasanız da, Amazon'da dürüst bir yorum bırakmanız bizim için dünyalara bedel olacaktır. Yorumlar diğer okuyucuların beğenecekleri kitapları bulmalarına yardımcı olur, bu da yazarlara yardımcı olur!

En iyi
dileklerle,
Honey & Bex

* * *

Yayın tarihleri de dahil olmak üzere en son haberlerden haberdar olmak istiyorsanız lütfen haber bültenlerimize kaydolun!

[Honey'nin haber bültenine kaydolun!](#)

[Bex'in haber bültenine kaydolun!](#)

Diğer Başlıklar

Uzaylı [*Anne ve Uzaylı Savaşçı Verilen Uzaylı Savaşçı İçin Bir Oğul*](#) Tarafından Değer

Kozmik Peri Masalları

Bex McLynn tarafından yazılan [*Çirkin Dukeling Jackie ve Dev*](#) yazan Honey Phillips

Honey Phillips tarafından yazılan kitaplar

Uzaylı Kaçırma Serisi

[*Anna ve Uzaylı Beth ve Barbar Cam ve Fatih Deb ve İblis Ella ve İmparator İnanç ve Savaşçı Greta ve Gargoyle Hanna ve Tetikçi*](#)

Uzaylı İstilasası Serisi

[*Uzaylı Seçimi Uzaylı Fethi Uzaylı Uzaylı Mahkum Damızlık İttifakı Umudu*](#)

Mars'ta Cyborglar

[*High Plains Cyborg*](#)

İyi, Kötü ve Cyborg Bir Avuç Cyborg
Birkaç Cyborg Daha
Muhteşem Cyborg

Bex McLynn tarafından yazılan kitaplar

Hanımefendiler Serisi

Sarda

Thanemonger Bane

Bağımsız

Rein: Bir Tidefall Romanı

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

